

Gián Đập Không Chết

Contents

Gián Đập Không Chết	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	5
3. Chương 3	8
4. Chương 4	10
5. Chương 5	13
6. Chương 6	16
7. Chương 7	20
8. Chương 8	24
9. Chương 9	28
10. Chương 10	31
11. Chương 11	34
12. Chương 12	37
13. Chương 13	41
14. Chương 14	44
15. Chương 15	47
16. Chương 16	51
17. Chương 17	54
18. Chương 18	57
19. Chương 19	62
20. Chương 20	66
21. Chương 21	70
22. Chương 22	74
23. Chương 23	78
24. Chương 24: Phiên Ngoại 1 : Đái Dầm	86
25. Chương 25: Phiên Ngoại 2 :bốn Người Cha	87
26. Chương 26: Phiên Ngoại 3 : Nhạc Nhạc Chạy Lên Giường	89

Gián Đập Không Chết

Giới thiệu

Editor : Tịch VuThế loại: Đam mỹ, hiện đại văn, cường công cường thụ, hài bựa, có chút ngược, HE.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gian-dap-khong-chet>

1. Chương 1

“Ta đánh, ta giẫm, ta giẫm giẫm giẫm giẫm!”

Cừu Đại Địa anh dũng truy kích, liều mạng muốn đạp trúng sinh vật dưới đất.

Con gián phát ra tiếng kêu thảm thiết.....A, không. Là Trương Lăng phát ra tiếng kêu thảm thiết.

“Oa! Tha tôi đi, đại nhân. Tiểu nhân lần sau cũng không dám...nữa.”

“Lần sau! Còn có lần sau? Cậu còn có chuyện gì mà không dám làm nữa hả? Con gián chết tiệt nhà cậu! Con gián biến thái! Hôm nay tôi phải thiến cậu. Xem cậu còn có cách nào gieo giống khắp nơi không! Con mẹ nó, cậu còn dám đem thứ giống má đó gieo lên người tôi?! Tôi.....A! Tôi muốn giết cậu! Đánh chết cậu! Bầm nát cậu ra rồi đem cho rùa ăn!”

Đại Địa nghĩ muốn bao nhiêu thống khổ liền có bấy nhiêu, vừa mới tỉnh lại, liền là một hồi trời long đất lở nha!

Tiếp tục dùng bàn chân to cỡ 45 đạp gương mặt đã muốn biến dạng ở dưới chân. Dem tiếng cầu xin tha thứ của Trương Lăng biến thành nhạc đệm cộng hưởng mà nghe.

Cậu, Cừu Đại Địa. Đường đường là nam nhi bảy thước, cho dù không thể xưng là phái tiểu sinh trẻ tuổi anh tuấn tiêu sái, cũng có thể được tán thưởng vài câu là có phong vị nam nhi, là một hán tử! Đường nhiên so với mỹ thiếu niên nhu nhược xinh đẹp căn bản là đánh tám gãy tre cũng đánh không đến nhau. Nhưng cậu đường đường là nam nhân trong số các nam nhân như vậy lại con mẹ nó bị tên nam nhân khốn kiếp háo sắc đệ nhất thiên hạ, cộng thêm da mặt dày không ai có thể so sánh với.....làm nhục!!?

A.....Sự trong trắng của ta! Ta giữ gìn những 24 năm chuẩn bị hiến cho đêm đầu tiên với vợ tương lai dù không xinh đẹp động lòng người, nhưng ít nhất cũng dịu dàng đáng yêu nha! Cứ như vậy không còn nữa.....

Nhưng lại không phải phía trước, mà là.....A!.....Không được, ta muốn giết chết tên khốn kiếp này, sau đó sẽ tự sát! – Nếu không cậu nhất định sẽ bị số bạn gái đông đảo của tên Trương Lăng này phanh thây!

“Cậu bình tĩnh một chút. Đại Địa, a, bình tĩnh một chút. Hiện tại sự tình dù sao cũng đã xảy ra rồi, cho dù cậu có thực sự thiến tôi, sự trong trắng phía sau của cậu cũng sẽ không trở lại.....Oa! Đừng giẫm nữa.....Hãy nghe tôi nói cho xong đã.”

Ôm lấy Phật Sơn Vô Ảnh Cước đang hạ xuống, thần sắc thành khẩn nhìn về phía Đại Địa nói hết ra sai lầm của chính mình.

Đúng, đây là sai lầm! Trương Lăng bị ai nghĩ tới, cho dù chính mình muốn tìm bất mãn đến đâu, cũng không thể tìm đến người cao lớn thô kệch lại ngốc nghếch giống như Cừu Đại Địa nha. Nếu để cho người khác biết, vậy còn không phải rất mất mặt! – Đều do loại thuốc kia dùng rất tốt!

Nghĩ lại ngày hôm qua, từ chỗ mấy tên bạn xấu có được một loại thuốc gì đó rất không tệ, nói là sau khi dùng sẽ rất thích. Còn cho rằng chỉ là thứ thuốc lác linh tinh gì đó, nghĩ thầm, trong cuộc đời cũng thử sa đọa một lần xem cảm giác như thế nào. Thế là thử nó, quay lại nhà trọ thuê cùng với Đại Địa. Chính là một lần sa đọa này liền sa đọa đến địa ngục, xem ra ngay cả cơ hội hiện lên cũng vô cùng xa vời!

Làm ra vẻ mặt tự cho đáng thương nhất trong cuộc đời của mình, nghe nói có thể cảm động tấm lòng từ mẫu của tất cả những người phụ nữ lớn nhỏ trong thiên hạ, dùng một đôi mắt long lanh nước mắt lưng tròng giống như chó con bị khi dễ, nhìn sang Cừu Đại Địa không biết là đang tức đến phát run hay là do hậu di chứng để lại do mình điên cuồng đêm trước, thân thể không thể đứng vững.

“Đây chỉ là một sai lầm nho nhỏ.....”

Lập tức bị đá một cái, nhanh chóng sửa miệng:

“Đây chính là một sai lầm rất lớn.....”

A, không đúng! Mình muốn nói chính là, tôi biết sai lầm lần này rất nghiêm trọng, vì thế tôi đã chuẩn bị tốt để bồi thường.....

“Cậu cảm thấy người nào cậu vừa ý nhất trong đám bạn gái của tôi?”

Về mặt lấy lòng.

Cuối cùng, núi lửa Cừu Đại Địa lớn nhất nội cảnh Trung Quốc thế kỷ hai mươi mốt tiến hành một lần phun trào lớn nhất trong vòng hai mươi bốn năm từ khi núi lửa được hình thành tới nay.

— Trực tiếp tạo thành tổn thất kinh tế là làm gãy một cái ghế bằng inox, nhân viên thương vong một người, người chết tên là Trương Lăng.....

Lần này Trương Lăng hối hận nha. Không phải chỉ là do chính mình sau khi uống thuốc kia vào thú tính liền nổi lên quá mức không thể khống chế, rốt cuộc đã thượng người đang cảm mạo phát sốt nằm trên giường không thể nhúc nhích là Cừu Đại Địa sao. Có cần thiết phải đánh ác liệt như thế không? Dù gì mình cùng cậu ta vẫn luôn mặc chung quần ở chung nhà, lớn lên trong một cô nhi viện mà.

Ôm cánh tay trái bị đánh gãy, lộ ra gương mặt biến dạng hồng hồng vàng vàng xanh tím sưng phù, ngoài ra còn có nước thuốc thêm vô, trông giống như vườn hoa trung tâm ở ngã tư, Trương Lăng từ trong phòng cấp cứu của bệnh viện thở ngắn than dài tiêu sái đi ra.

Xem ra dù chết cũng phải tìm cho tên Đại Địa giống như đã chết não kia một cô bạn gái, nếu không nói không chừng ngày nào đó lại nghĩ tới chuyện hôm qua, nhất thời nghĩ không thông lại đi bắt chước nhà người ta cắt mạch máu, nhảy lầu hay đụng xe gì gì đó, sợ là sợ cậu ta lúc đó sắp chết cũng phải tìm một tên chịu tội thay nữa. Không cần phải nói thì người đầu tiên khẳng định chạy không được chính là mình.

Vừa mới đi ra khỏi cổng lớn của bệnh viện, lại quay lại. Phải tìm cho Đại Địa chút thuốc mới được. Vốn đã bị cảm mạo rồi phát sốt, tối hôm qua còn.....Nhớ lại đệm giường nhiễm máu kia, sắc mặt Trương Lăng đại biến. Chính mình tối hôm qua thần chí không rõ căn bản không thể khống chế lực độ, hơn nữa được tính.....Trời đất! Tên gốc kia là do tinh thần không rõ ràng mới đem hấn đánh thành như vậy đi? Nhớ tới thân thể ngay cả đứng cũng đứng không vững kia của Đại Địa, Trương Lăng luống cuống. Cũng không để ý đến vết thương của mình theo quy định là không thể trốn viện, vội vàng chạy thẳng về hướng khoa Nội? Khoa Hậu Môn sao?

A, quyết định rồi. – Đến khoa Hậu Môn đi.

“Bác sĩ, bác sĩ!”

Trương Lăng không cả thềm gõ cửa đã xông vào khoa Hậu Môn.

“Có việc gì nha? Sao lại gấp gáp như vậy?”

Một bác sĩ nam tầm tuổi trung niên anh tuấn phong độ cười meo meo, bộ dáng xem ra nơi này thực nhàm chán.

Vọt vào đến tận đây rồi mới nhớ ra mình đến chỗ này để làm gì chứ. Phải nói thế nào bây giờ? Rõ ràng nơi kia của mình vốn không có việc gì, xem cũng vô dụng. Người có việc gì kia, chỉ sợ là có đánh chết cậu ta cũng sẽ không bước một bước vào khoa này! Vẫn là kể ra thành thật cho bác sĩ đi.

“Bác sĩ, thật ngại. Tôi có một người bạn, cậu ta.....cậu ta.....Ha ha...”

Trương Lăng đột nhiên phát hiện chuyện này thật đúng là khó có thể mở miệng.

Bác sĩ cười cười giống như thấu hiểu, người tới chỗ này đa số đều là như vậy nha, — nói là bạn của mình bị làm sao đó. Có ai không biết xấu hổ nói là chính mình bị không? Xem người trẻ tuổi này, vốn cũng có thể tính là anh tuấn đi? Bộ dáng thanh niên, đại khái có thể hiểu được. Không phải bị người cường gian, chính là bị ép phải gian. Có khả năng nhất chính là mấy cái SM gì đó, ai, mấy người trẻ tuổi bây giờ đúng thật là!

Bác sĩ vẫn cười thực dịu dàng như trước, ý bảo hấn ngồi xuống, thuận tiện có thể cởi quần ra thì tốt hơn nhiều.

Trương Lăng ngồi xuống. Nhưng không có cởi quần.

“Bác sĩ, này.....Ngày hôm qua tôi.....”

Khẽ cắn môi.

“...Làm tình cùng bạn trai tôi, bởi vì là lần đầu, cũng không biết làm như thế nào mới tốt, chỗ kia cũng không chú ý để bị thương.”

Có mở đầu, sau đó liền thoải mái hơn.

“Không biết là có thể có vấn đề gì lớn hay không? Nếu có vấn đề gì đó, có thuốc trị thương nào chữa tốt không? Có thể lưu lại hậu di chứng gì đó không? A, tôi là nói, khụ khụ, sẽ không bị đi ngoài chứ?”

Bác sĩ vẫn tươi cười, người bị thương đã tới không ít, nhưng có thể nói thẳng ra như vậy thật đúng là không nhiều lắm. Xem ra là một thanh niên rất thành thực.

“Không cần lo lắng. Để tôi kê cho cậu một ít thuốc. Sau này cũng sẽ dùng đến. À, có bị xuất huyết không?”

Bắt đầu tiến hành hỏi đáp chuyên nghiệp.

“Có, còn rất nhiều. Ngay cả giường cũng bị nhiễm đỏ.”

Trương Lăng thành thật nói ra.

Ai nha, vậy đi đến nơi này không phải là rất vất vả sao?

Bác sĩ dùng ánh mắt đồng tình nhìn Trương Lăng.

“Xuất huyết sao? Vậy có thể là bị nhiễm trùng rồi. Nếu xử lý không tốt có thể sẽ bị phát sốt không hạ được. Tốt nhất là để cho tôi xem miệng vết thương như thế nào, cũng có thể trị được đúng bệnh.”

Trương Lăng khấn trương.

“Nhưng cậu ta ngay từ đầu đã phát sốt rồi thì sao?”

“A! Vấn đề này lớn rồi. Nói không chừng theo bệnh tình còn phải nằm viện. Cậu đã đến khoa Nội xem qua chưa?”

Bác sĩ quan tâm hỏi.

Trương Lăng lúc này mới hiểu được, vị bác sĩ nhiệt tình này là đem hấn coi như người bệnh.

“Bác sĩ, đó là bạn của tôi, cậu ta da mặt mỏng, ngưỡng không dám đến bệnh viện. Bác sĩ xem có thể kê cho tôi thêm vài loại thuốc không, cả nội lẫn ngoại khoa càng tốt.”

Bác sĩ cười cười ngưỡng ngừng, tính sai đối tượng rồi.

“Tôi có thể cho cậu vài loại thuốc chống nhiễm trùng. Còn có thuốc trị vết thương, có thêm vài loại thuốc bôi trơn nữa, sau này sẽ có thể dùng đến. Cậu xem xem thế nào? Nếu như cứ sốt mãi không hạ, tốt nhất vẫn là nên đưa đến bệnh viện để chẩn đoán chính xác, đừng để chậm trễ.”

“A, vậy làm phiền bác sĩ rồi. Please, please!”

Trương Lăng nghĩ thầm, thuốc bôi trơn e là không dùng đến. Nhưng cứ giữ lại, phòng ngừa bất kỳ tình huống nào. Nói không chừng bản thân mình ngày nào đó theo một mà đổi khẩu vị đi tìm một mỹ thiếu niên ấy chứ. Còn như cái người trong nhà kia, có đánh chết hần cũng không dám động vào lần nữa. – mình cũng đâu phải là không muốn sống chứ!? Có tìm cũng phải tìm một người xinh đẹp nha

Chú: con gián (– zhanglang) đọc gần giống với Trương Lăng (- Zhang lăng)

2. Chương 2

Cừu Đại Địa đáng thương sau khi bị chà đạp thì tức giận đến sung huyết não, cuối cùng sau khi tiêu diệt được con gián vạn ác suốt ngày hái hoa bị mọi người cảm hận kia, thì vinh quang – ngã xuống rồi!

Ầm vang một tiếng, to đến mức cư dân ở tầng dưới còn nghĩ là tầng trên không phải muốn trang hoàng lại một lần nữa chứ. Sau đó lại một tiếng một tiếng phát ra, liền đi lên kháng nghị! Thuận tiện nhìn thấy A Lăng bé nhỏ vừa tuấn tú đẹp trai, vừa khôi hài dí dỏm để rửa mắt một chút, bác gái tầng dưới mỗi ngày đều đối mặt với ông chồng mặt ngựa không chút thú vị si ngốc nghĩ như thế.

Thật cẩn thận mở cửa ra, nhìn nhìn một chút thăm dò tình hình địch.

— Một mảnh yên tĩnh.

Xác định là không phải khói đạn mịt mù, lúc này mới giống như kẻ trộm nhẹ tay nhẹ chân bước vào cửa, thuận tay đóng cửa lại. Cởi giày da thay dép lê đi trong nhà, buông chùm chìa khóa trong tay cùng một túi lớn toàn thuốc đất tiền xuống (Bệnh viện bây giờ đúng cắt cổ người ta nha).

Kéo khăn quàng cổ che kín khuôn mặt ra, cởi chiếc mũ rộng vành ở trên đầu xuống, tháo kính râm màu đen che con mắt gấu mèo, lộ ra vẫn là con mắt giống như gấu mèo. Trời ạ! Bây giờ cũng may vẫn còn là tháng mười nha. Hừ! Dù sao một thân ăn mặc thế này miễn là Trương Lăng hần, ngày mai trên đường cái sẽ thấy khăn quàng cổ bay bay, mũ nón khắp nơi. Trương Lăng hần luôn dẫn đầu trào lưu – nhưng mà hiện tại hần đã hiểu rõ, có rất nhiều trào lưu là bất đắc dĩ nha.

Tìm lại lương tâm, đi vào phòng ngủ của Cừu Đại Địa, hai mắt lập tức mở lớn.

A.....vị Cừu Đại Địa Cừu tiên sinh, nam nhi tốt sắt đá sáng chói, trụ cột của tổ quốc thế kỷ mới, giờ giống như một mảnh thiên thạch đến từ vũ trụ xa xôi, chịu đủ các loại va chạm lẫn thiêu đốt khi băng qua tầng khí quyển đã vỡ nát hầu như không còn, đang ngã ở giữa phòng.

Run rẩy dùng tay phải kiểm tra hơi thở của cậu ta, — hơi thở nóng rực phun lên trên da thịt hần. Còn sống! Chỉ là hình như bị sốt cao mà thôi.

Khó xử nhìn vật thể to lớn kia – lúc trước sao mình không cùng Đại Địa sang nhà ông cụ bên cạnh cô nhi viện học võ công cho cường tráng chút cơ chứ? Đây chính là tám mươi lăm kilogam nha. Quên đi, cứ để cho cậu ta nằm như vậy. Dù sao tháng mười vẫn còn chưa có lạnh chết người. Vừa lúc để cho sàn nhà lạnh lẽo giúp cậu ta hạ nhiệt một chút.

Trương Lăng đã đem lương tâm ném tới nhà bếp nghĩ như vậy, cũng quyết định làm như vậy.

Lật thân thể Đại Địa nằm thẳng ra, cởi quần của cậu ta.

— A, gia hỏa kia không nhỏ, chỉ là so với hần vẫn nhỏ hơn một chút.

Tách hai chân cậu ta ra, a hắc hắc....., da thịt không ngờ rất là trơn bóng nha. Sờ thêm một chút.

Lấy thuốc ra, ừm.....hình như không được thuận tay lắm. Dùng lực lật thân thể cậu ta lại.

Nhìn không ra, thất lưng của gia khảo này còn nhỏ như vậy, nhỏ nhắn gầy gò. Ánh mắt liền chuyển về hướng cái mông.

Cong cong nha, còn rất sáng bóng. Bộ dáng thoát nhìn sờ thích lắm. Đưa tay ra sờ — Trương Lăng luôn luôn là muốn làm cái gì thì cứ làm cái đó nha.

Sờ soạng nửa ngày, đột nhiên nhớ tới mục đích ban đầu của mình, nhanh chóng mở lọ thuốc ra.

.....A, phải đẩy cái khe kia ra mới được. Không biết vì sao, tâm tình của Trương Lăng thật khấn trương. Sợ cái gì! Chuyện quá hơn thể này cũng đều đã làm, còn cái gì mà phải sợ nữa chứ? Huống chi đối phương hiện tại đang thần chí không rõ, cũng sẽ không nhảy dựng lên đánh hấn thành đầu heo. Tự làm cho chính bản thân mình một đồng lớn tâm lý dự phòng. Dứt khoát đưa tay ra!

Sau khi bôi thuốc xong, Trương Lăng vọt vào WC.

Một bên tự cầm cái của chính mình thủ ***, một bên bị ai nghĩ, vì cái gì mình bôi bôi càng bôi càng sâu chứ? Đến cuối cùng căn bản là hăm sâu không thể tự kiểm chế. Đúng, hấn chính là không muốn rút ngón tay ra khỏi chỗ kia.....A.....Khi Trương Lăng nghĩ tới chỗ kia của Cừu Đại Địa liền bắn ra – Trương Lăng khóc rống trong hàng nước mắt.

Lao ra khỏi WC, cũng không thèm quan tâm mặt mũi đang bầm dập không thể gặp người khác, Trương Lăng bị phần rời nhà trốn đi. Hấn muốn đi tìm tên nhóc đã cho hấn thuốc kia để tính sổ! Hỏi tên kia, thuốc đó có phải là có tác dụng phụ hay không – ví dụ như thượng người kia xong rồi còn muốn quay lại làm mấy thứ linh tinh khác.

Mà anh Đại Địa anh tuần vĩ ngạn cường tráng của chúng ta đang sốt cao, một thân xanh xanh hồng hồng tím tím, bộ dáng vừa thấy qua đã biết là bị cường bạo đang nằm trên sàn nhà của phòng mình. Cái mông trần trụi.....Ánh trắng xuyên qua bức màn, âu yếm trộm nhìn ngắm bộ vị mê người này.

Vừa mới vào thang máy đi đến tầng dưới, đã bị bác gái tầng dưới cũng đi vào thang máy xuống tầng dùng ánh mắt quái dị kích thích đến mức lại một lần nữa kìm nén quay trở lại phòng. Hấn không thể cứ đi ra ngoài như vậy được! Không thể cứ như vậy hủy đi anh danh một đời của Trương Lăng hấn! Vứt bỏ một ánh mắt yêu say đắm của bác gái tầng dưới không có vấn đề gì, nhưng trăm triệu lần không thể vứt bỏ tâm hồn thiếu nữ của ngàn ngàn vạn vạn đóa hoa xinh đẹp kia được.

Rời khỏi nhà hai mươi phút, thoát nhìn giống như cả đời cũng chưa từng trở về, rất đổi xa lạ.

Đờ dẫn tiêu sái đi vào trong phòng Đại Địa, cũng không biết lấy từ đâu đến sức mạnh cùng kỹ thuật siêu cường, dưới tình trạng cánh tay trái bị gãy, tha Đại Địa lên giường. – Đệm giường vẫn chưa được thay.

Đờ dẫn rót một chén nước, ý định dứt thuốc hạ sốt cho Đại Địa. Do dự một chút, hé miệng ngậm lấy viên thuốc, uống một ngụm nước, nhắm mắt nhắm ngay vào đôi môi dày kia đặt xuống. Dùng đầu lưỡi gợi mở khớp hàm cắn chặt, đem thuốc cùng nước trong miệng toàn bộ đẩy qua, khoang miệng nóng rực mà ẩm ướt. Nếu ngày mai vẫn không hạ sốt, phải gọi xe cấp cứu mới được.

Trương Lăng thật sự là nghĩ như vậy.

Ngày hôm sau, Cừu Đại Địa dùng sức hồi phục kinh người hạ sốt khỏe lại. Nhưng khi rời giường liền phát hiện thân dưới của mình trần truồng, không khỏi rống lên:

“Trương Lăng – Tên lợn giống nhà cậu! Cái tên khốn kiếp đáng chém ngàn đao, có lớn không khôn, hạ lưu vô sỉ háo sắc nhà cậu, cậu về đây chết cho tôi! Tôi muốn lột thịt sống cậu! A.....”

Nói một hơi không hề dừng lại, khi nhìn đến một thứ liền bị hoảng sợ.

Đó là một cái đầu mang theo khuôn mặt tươi cười đáng yêu – nếu là lúc còn nguyên hình, đang đứng bên ngoài cửa thò đầu vào thăm dò. Gương mặt kia cách một ngày càng trở nên dữ tợn đáng sợ hơn, sưng phù càng lợi hại. Trương Lăng mang theo gương mặt tươi cười:

“Ha ha, Đại Địa nha, cậu dậy rồi a. Ha ha, có thấy đỡ chút nào hay không?”

Mắt nửa ngày mới từ giọng nói nhận ra được gương mặt trước mắt chính là bạn tốt Trương Lăng của mình. Một cơn tức giận đột nhiên bốc lên.

“Cậu làm sao? Sao lại bị đánh thành như vậy? Là tên khốn kiếp đui mù nào, để tôi đi giúp cậu báo thù.”

Từ nhỏ đã có thói quen chăm sóc bảo vệ A Lăng trong mắt cậu luôn nhỏ yếu dễ bắt nạt, thấy hắn bị người ta đánh thành như vậy, thật đau lòng nha!

“Ha ha, không có gì. Đây là xứng đáng, ha ha, đây là xứng đáng. Cậu gọi gì tôi?”

Thông minh chuyển hướng đề tài, cũng không muốn lại tiến vào miệng cọp.

Nhớ tới nguyên nhân mình gọi hắn ta, lửa giận vừa rồi càng thêm tràn đầy, cậu biết khuôn mặt này là do ai đánh.

“Cậu.....cậu.....”

Ngón tay chỉ vào hắn.

“.....Nói cho tôi biết, cậu không phải là bị nhiễm bệnh? Hay là bị người ta nguyên rửa chứ?”

“A?”

Trương Lăng sửng sốt không kịp phản ứng.

“Cậu sao lại.....ôm tôi chứ? Hơn nữa một lần còn chưa đủ, tối hôm qua lại.....”

Đại Địa đỏ mặt.

“Oan uổng nha, tối hôm qua tôi không có làm cái gì hết. Thật sự, nếu tôi nói láo sẽ bị thiên lôi đánh chết.”

Trương Lăng chỉ tay lên trời thề.

“Vậy.....tôi.....sao lại không mặc quần chứ?”

Đại Địa đáng thương giống như vợ bé nhỏ sáng sớm thức dậy sau tân hôn niết tay ngượng ngùng.

Âm thầm thở phào một hơi, không để ý đau đớn trên mặt, tươi cười mở rộng.

“Không phải chỉ là bôi thuốc cho cậu thôi sao, sợ quần cọ đau cậu, cho nên chưa có mặc vào cho cậu.”

Cái khó ló cái khôn bịa ra một lý do.

“A, thì ra là như vậy a.”

Gãi gãi đầu, buồn bã nói:

“Tôi nói A Lăng nha, chuyện ngày đó cứ quên đi. Tôi cũng đã đánh cậu thành như vậy.....”

Áy náy nhìn bộ dáng thê thảm của người trước mặt. Trương Lăng lập tức bày ra bộ dáng biết sai đáng thương vô cùng.

“Tôi không biết cậu lại ôm tình cảm như vậy đối với tôi. Trước kia đều do tôi xem nhẹ. Ngẫm lại xem, cậu quần tôi như vậy, cũng không phải là không thể. Đều do tôi không có chú ý tới. Ngẫm lại cậu kết giao với nhiều bạn gái như vậy cũng là vì muốn khiến cho tôi chú ý đi?”

Không nhìn đến vẻ mặt đã hoàn toàn ngây dại của Trương Lăng, Đại Địa vẫn tự biên tự diễn nói:

“Tôi vẫn nghĩ đến cậu cần tôi bảo vệ, ai.....Thực ra cậu đã trưởng thành rồi. Lớn đến mức có thể.....”

Áp đảo tôi. – Những lời này Đại Địa không có không biết xấu hổ mà nói ra miệng.

Cổ vũ bản thân đem những gì mình muốn nói nói ra cho bằng hết.

“Tôi cảm thấy, đàn ông ở cùng với phụ nữ vẫn là tốt hơn. Cậu nghĩ thế nào?”

Trương Lăng liếc mắt gật đầu. Đại Địa cúi thấp đầu xuống tự hỏi tự nói.

“Tôi biết hiện tại phải chữa cho cậu, nhưng nhất thời chưa thể sửa ngay được. Nhưng có thể từ từ mà chữa, cậu lại kết giao thêm nhiều bạn gái nữa xem, nói không chừng sẽ có một người thích hợp với cậu xuất hiện. Tôi cũng sẽ giúp cậu để ý một cô gái tốt.”

Trương Lăng đã không biết phải biểu lộ như thế nào mới được, vẻ mặt mờ mịt. Vẻ mặt của hắn như vậy xem ở trong mắt Đại Địa, tự nhiên là thất vọng cùng thương tâm vô cùng. Không khỏi cảm thấy trong lòng vô cùng nặng nề, cậu cũng không hy vọng tình bạn mà cậu quý trọng hai mươi mấy năm giữa hai người cứ như vậy bị phá hủy trong một thoáng. Ừm, nếu cần có thể để cho cái mộng nhận tiếp cậu ta không nhỉ?.....

Nghĩ lại ngày đó, vẫn là không cần! Kia thật sự rất đau! Kỹ thuật của tên nhóc này đúng là quá kém!

3. Chương 3

Qua một tuần, cuộc sống mỗi ngày của hai người lại bình thường trở lại. — ở mặt ngoài là như vậy.

Trương Lăng vẫn tiếp tục công việc ra ngoài chơi đùa với phái nữ. Chính là thời điểm tiến hành đến bước C lại cảm thấy không đủ hăng say. Lúc đi làm ngẫu nhiên lại ngấm ngấm mộng cong của nam giới, thuận tiện cho lên bảng đánh giá. Thời điểm có một bạn nam đến phỏng vấn, luôn bảo người ta xoay người, mộng không được cong liền không cần. Lấy danh nghĩa chính là: muốn để cho phong cách ăn mặc làm phương thức tuyên truyền tốt. Đúng, Trương Lăng đại nhân của chúng ta tự xưng là tân thanh niên thế kỷ hai mươi mốt, là tân lãnh đạo phong lưu dịu dàng biết sẵn sàng, là hoa hoa công tử đệ nhất thiên hạ tiêu sái không ai bằng, đang làm việc cho một tạp chí chuyên về trang phục. Dù có thể nào cũng vẫn là Tổng biên tập thời trang. Quả nhiên là chức xứng với thân, cực kỳ thích hợp.

Học sinh bên dưới vui đầu khốn khổ điền nội dung bài thi, Cừu Đại Địa trên bục ôm sách siêng năng. Không biết có phải là vì đây là trường trung học trọng điểm hay không, cho nên đám học sinh cũng không dám cười đùa nói chuyện, thầy giám thị ở trên bục vui đầu vào nội dung trong sách, căn bản không rảnh bận tâm chúng. Chính là như vậy, đám học sinh bên dưới lớp vẫn không dám động đậy như trước. Thật đúng là những trụ cột tốt cho đất nước trong tương lai! Thanh liêm như thế nhất định sẽ thổi bay được làn gió hủ bại sau này.

Lật một tờ qua, Đại Địa càng xem mặt nhăn càng sâu. Thật buồn a! Sao càng xem càng cảm thấy tình huống viết trên sách cùng tình huống của mình và Trương Lăng hiện tại giống nhau như đúc.

Tiếng chuông tan học ‘ring ring ring ring’ vang lên. Các học sinh không đợi nhắc nhở đã tự động truyền bài thi từ phía sau lên. Đại Địa cuối cùng cũng gấp sách lại, bắt đầu thu bài thi.

Học sinh mang bài lên nộp rồi bắt đầu lục tục ra khỏi lớp. Một học sinh thoát nhìn là một bé cưng rất ngoan không nhin nổi sự tò mò, liếc mắt một cái lên bìa quyển sách mà Đại Địa đặt ở trên bục giảng. Chỉ thấy trên mặt giấy in thể chữ Đại Tổng màu đen rất bắt mắt — [Đàn ông vì sao lại yêu đàn ông].???!!! Dụi dụi mắt, học sinh kia quyết định ngày mai sẽ đi đo kính sát trùng, tiện thể sau này cách xa thầy kia một chút.

Tay ôm bài thi tay cầm quyển sách kia, Đại Địa giao bài thi đến phòng giáo viên. Lại cầm theo quyển sách kia quay về phòng Khoa Học Tự Nhiên 2 – Đại Địa là thầy giáo môn Tin học ứng dụng của một trường trung học trọng điểm. Thuận tiện cũng quản lý mạng Internet của tất cả các máy tính của giáo viên. Xem như là một người thuộc giai cấp trung lương.

Thuận tay ném quyển sách kia vào trong một đồng đủ các loại sách báo tạp chí mua về trên bàn, ngồi ở trên ghế suy nghĩ miên man.

Tiến hành bù lấp tri thức về nam nam đã gần một tuần, cuối cùng đối với thứ xưa nay gọi là đồng tính luyện ái đại khái cũng có một chút nhận thức.

Càng trầm tư thì mày nhăn càng sâu, môi mím càng chặt, khuôn mặt vốn đã hung ác của Đại Địa liền biến thành khuôn bố mười phần. Đáng sợ đến mức thầy Lý trốn ở sau cửa trong lòng vốn đã thầm hứa sẽ cố lấy

dùng khí, cầm theo hai vé xem phim muốn đi vào liền chạy trốn chết. Ai, con người nha.....luôn luôn đem cơ hội mà ông trời ban cho ném ra ngoài cửa, không phải ông trời không biết bản thân phạm sai lầm, ngược lại ông còn rất dũng cảm nhận sai. Chính là Đại Địa căn bản không để cho ông trời cơ hội để sửa lại sai lầm thôi! Cho nên cuộc sống của cậu sau này biến thành như thế nào cũng chỉ có tôi biết anh biết ông trời không biết!

Ngồi trên xe bus đi về nhà, Đại Địa vẫn tự hỏi như cũ.

Mặc kệ là người của triều đại nào, xã hội nào, đối đãi với người bị đồng tính luyến ái đều giống hệt như đối với con gián nơi nơi gieo bệnh có đánh cũng đánh không chết. — chán ghét cùng bài xích vạn phần.

Nếu như trong nhà có kẻ như thế, mà vì không muốn phá hoại nền nếp gia đình chắc chắn sẽ bị ăn mấy gậy rồi đuổi đi, xấu xa nhất chính là nửa đêm thừa dịp cậu đang ngủ chặn miệng mũi của cậu lại cho ngạt thở đến chết rồi mới bỏ vào trong máy cắt thịt cắt nhỏ ra sau đó ném vào trong WC.

Nếu như là có loại bạn bè này chắc chắn sẽ vẽ tám đường ngăn cách cả đời không qua lại với nhau.

Nếu như trong công ty có loại đồng sự này chắc chắn sẽ bịt khẩu trang phòng chống rồi sau đó thuận tiện báo cáo với công ty, đem quyền lợi trao xuống khiến cậu mắc cạn rồi khai trừ cậu vĩnh viễn, không bao giờ thuê lại nữa để tránh những nẽ nếp không tốt lan truyền.

Nếu cùng ăn cơm trong phòng bị người ta biết khẳng định sẽ bị lễ phép mời ra ngoài, sau đó chờ cậu đi rồi sẽ đem tất cả các loại đồ ăn đi khử độc một lần.

Nếu đi vào vườn bách thú để cho người ta biết cậu là đồng tính luyến ái, cho dù hôm ấy là ngày cuối tuần, cậu đứng ở bên cạnh ***g sắt nhốt gấu trúc được người ta hoan nghênh nhất thì, trong vòng bán kính một trăm mét sẽ tuyệt không có một người nào. Mẹ trẻ con người ta sẽ chỉ vào cậu rồi nói với mấy đứa trẻ, đó là người mang mầm bệnh nguy hiểm còn đáng sợ hơn người mang bệnh AIDS châu Phi chết người, người mang theo laptop sẽ nhanh chóng mở trang Internet, chỉ vào chuyên mục về châu Phi rồi tiến hành giáo dục ngẫu hứng cho bọn nhỏ. Các bà mẹ nhìn số liệu xong sẽ nhanh chóng ôm lấy con của mình – con yêu, con sẽ không bỏ lại mình mẹ mà đi chứ? Thuận tiện sẽ đem con mình dời đến vị trí cách đó một trăm thước.

Kết quả như vậy khiến cho bảy tám mươi phần trăm người đồng tính luyến ái cắt cổ tay, thắt cổ, nhảy cầu hoặc uống thuốc ngủ tự tử. Còn hai ba mươi phần trăm còn lại, nếu không phải giấu giếm tính kết hôn với phụ nữ, thì cũng sẽ phát điên phát dại. Tóm lại sẽ không được hạnh phúc, Đại Địa u ám nghĩ.

Xử lý sao đây? Gió lạnh vi vu, lá rụng nhẹ rơi, trắng sẽ một đi không trở lại! Ngoài cửa xe đã là cuối mùa thu. Đại Địa ôm lấy đầu thống khổ rên rỉ.

Mình không thể cứ như vậy trơ mắt nhìn A Lăng từ nhỏ đã cùng nhau lớn lên, thật vất vả bảo hộ a, nâng niu a, cứ như vậy xong đời! Đúng! Mình không thể giống như những người khác. Cho dù cả thế giới không cần A Lăng, mình cũng cần phải ưỡn ngực bảo vệ cậu ta! Mặc kệ, không phải chỉ là.....chỗ kia bị cấm vài cái thôi sao? Có cái gì ghê gớm chứ, lão tử đâu có thể cắt máu có thể chảy, là nam tử hán đội trời đạp đất, chút chút đau đớn này thì tính làm gì! Vì không để cái tên từ nhỏ đã tranh cơm của mình, cướp giường của mình, trộm đồ ăn của mình, chép bài tập của mình, gây rắc rối rồi đổ lên đầu mình, đánh nhau thua liền bắt mình phải ra mặt, chỉ biết cho mình thêm phiền phức chứ không cho mình thêm ấm áp..... — Không đúng? Gia khóa này sao có thể đáng ghét như vậy? Không được, sao mình có thể vì người như thế mà đáng hiến bản thân chứ!!

Trong đầu Đại Địa xuất hiện hai vô lâm cao thủ, một người là Độc Cô Cầu Bại, một người là Đông Phương Bất Bại, cái này thực náo nhiệt nha, khiến cho Đại Địa đi vượt qua hai trạm rồi mà vẫn còn giữ nguyên tư thế ôm đầu thống khổ tự hỏi như cũ.

Trương Lăng sau khi tan tầm hẹn bạn gái mới theo đuổi, ngồi ở trong một quán nhỏ chuyên bán hồng trà, nghe bạn gái nhỏ vừa mới tốt nghiệp đại học bàn lớn về đam mê tiểu tiểu thuyết đang thịnh hành. Vừa nói vừa lấy ra một quyển sách có thể là mua về chưa lâu, trên bìa mới tinh có viết bốn chữ [Hoa Hoa Du Long], vừa giải thích cho Trương Lăng những điều huyền bí cũng như chỗ tốt của đam mê.

Trương Lăng nhìn bạn gái nhỏ đang hứng thú nói về đam mê, nhin không được hỏi:

“Các em cảm thấy đồng tính luyến ái là có thể chấp nhận được sao? Không thấy ghê tởm à?”

“Sao có thể ghê tởm chứ! Oh.....chẳng lẽ anh không cảm thấy là một nam nhân, khi có thể áp đảo một nam nhân khác xuống dưới, loại cảm giác thành tựu cùng hưng phấn này hoàn toàn có thể khiến cho một nam nhân điên cuồng sao? Oh....., trời ơi, em thực hy vọng có thể ở trong cuộc sống thật sự nhìn thấy tổ hợp hoàn mỹ của một đôi nam nhân như thế. Ai! Em biết đàn ông các anh sẽ không thể hiểu được loại tâm lý như thế này. Nhưng mà chỉ cần anh thử một chút, nói không chừng liền.....sẽ mê chết cái loại cảm giác này ý.”

“Anh đã thử qua. Cảm giác quả thật không tệ!”

Trương Lăng nhìn chằm chằm vào trà nhẹ giọng nói. Cầm lên nhấp một ngụm, hương vị phức tạp giống như tâm sự của hắn.

“A? Anh nói cái gì?”

Bày ra chất giọng ngọt lịm.

“Anh nói, anh phải về ôm nam nhân của anh thôi. Em ngồi ở đây từ từ thưởng thức nhé. Này cô, tính tiền!”

Trương Lăng cọt nhả nói, mở ví da ra bỏ thêm tiền bo.

Mà cô gái bị vút lại cũng không để ý chút nào. Ai cũng biết con gián này nổi tiếng là máy gieo giống, hơn nữa còn là loại chỉ biết gieo không để ý kết quả cặn bã nhất. Cô chẳng qua là muốn tìm hiểu một chút mị lực của con gián này lớn bao nhiêu, mới đáp ứng cuộc hẹn này. Nếu vị kia trong nhà đã biết, ha ha a, vậy có thể lời lớn rồi.

Trương Lăng nhanh chóng mở chiếc xe bốn chỗ của mình ra – một nửa số tiền trong đó là mạnh mẽ vay được từ chỗ Đại Địa. Sau khi mua về cũng không để cho Đại Địa ngồi vào lái. Bởi vì Trương Lăng ngang ngạnh nói đây là xe của mình, Đại Địa chỉ có thể ngồi không thể lái!

Dọc theo đường đi vẫn luôn suy nghĩ, chờ đến sau khi xe chạy đến nhà rồi, trong lòng đã tính toán tốt lắm phương thức ở chung và sống chung sau này. – hắn quyết định thưởng cậu ta. Thượng ai? Kia còn phải nói sao! Đường nhiên là Đại Địa rồi!

Tưởng tượng lại thất lực gầy gò tinh mỹ của Đại Địa, cái miệng tròn tròn cong cong căng đầy, da thịt nhẵn nhụi mịn màng sờ lên thật thoải mái, Trương Lăng rốt cuộc nhìn không được. Nghĩ ra trong tủ nhà bếp vẫn còn mấy bình rượu, hắn phải đảm bảo thân thể an toàn trước rồi mới đem Đại Địa đã quá chén, quyết định rồi.....Hắc hắc hắc!

4. Chương 4

“Ô, đã về rồi à. Đã ăn cơm chiều chưa đấy?”

Đại Địa ôm âu đánh trứng nhô đầu từ trong phòng bếp ra.

“Vẫn chưa. Buổi tối hôm nay ăn gì vậy? Đúng rồi, tôi vừa mua một ít rượu trái cây ở cửa hàng tiện lợi 24 giờ bên cạnh. Ném thử một chút chứ?”

“Được. Cậu thu dọn phòng khách một chút, chờ tôi làm xong canh trứng này đã, có thể ăn cơm được rồi.”

“Tuân lệnh!.....Đại Địa, lần trước tôi mua mấy cái ly champagne để cao về dùng, cậu để ở chỗ nào rồi?”

Từ xa truyền đến giọng nói của Trương Lăng về phòng thay quần áo ở nhà.

“Ồ quầy bar trong phòng khách.....khay màu xanh bên phải tầng trên cùng của tủ, cũng không biết cậu mua mấy thứ vớ vẩn kia về làm gì! Vừa đắt tiền vừa chiếm diện tích! Này, còn có cái tủ rượu vừa đắt tiền lại vừa vương chỗ lần trước cậu mua về, tôi đã tặng cho một người bạn mở quán. Cậu ấy còn mời chúng ta đến ăn cơm đó, nói là mời khách.”

Chậc chậc lưỡi, hương vị của canh này cũng không tệ lắm.

“Cậu nói cái gì?! Cậu mang thứ tôi mua về đi tặng người khác! Cái kia chính là thứ tôi rất vất vả đặt qua bưu điện mua từ bên Hà Lan về mới được.”

“Cho nên người bạn mở quán kia của tôi đã mời chúng ta đi ăn cơm nha.....Lần tới thay vì mấy thứ đặt bưu điện từ Hà Lan về, không bằng làm cho cậu ta mấy đôi dép bằng gỗ đi, nghe nói kiểu dáng rất không tệ.”

“Ít nói đến đi, nếu như tôi thực sự mua về, cậu sẽ lại nói – dép lê bằng gỗ dễ cọ phá hỏng sàn nhà!”

Học theo thanh âm khi phát hỏa của Đại Địa.

“Sau đó sẽ đem nó hiến đến khu thiên tai.”

“Hừ! Khu thiên tai mới không cần mấy thứ đồ kia. Lại không thể dùng làm cơm ăn!”

Tay trái bê gà, tay phải cầm khoai tây cắt lát xào tiêu xanh, Đại Địa trên người mặc tạp dề Trương Lăng mua khi đi công tác ở Myanmar đi từ phòng bếp ra.

Mỗi lần thấy Đại Địa mặc cái tạp dề kia Trương Lăng đều cảm thấy vô cùng thích hợp. Mấy người xem hoa văn kia, đường viền kia, đều làm mất đi không ít vẻ thô lỗ không chịu nổi của Đại Địa nha, còn thêm ba bốn phần tư sắc nữa!

“Đi bưng canh lại đây. Thuận tiện lấy cả cái muối đến nữa. Nhớ rõ lúc bê đến phải đeo thêm bao tay!”

Cầm đồ ăn trong tay đặt lên bàn cơm Trương Lăng đã chuẩn bị xong, thuận tiện sai bảo hần.

“Đại Địa, đến, chén này xem như chúc mừng.....ánh trăng hôm nay đặc biệt tròn! Xem như nể công cô nàng vất vả ăn đến phì ra như vậy, uống hết ly này!”

Đem cái ly đưa đến bên miệng Đại Địa.

“Tôi không thể uống nữa.....ngày mai còn phải đến.....trường học, bài thi còn phải phê sửa.....Ách, chúng tôi còn phải nhập sổ.....điểm.....Ách.”

Đại Địa bắt đầu nấc cụt, đầu óc cũng đã choáng váng.

“Uống đi, cậu không nể mặt mũi người anh em là tôi, ít nhất cũng phải cho em gái mặt trắng chút mặt mũi nha. Dù sao nhập sổ điểm thì buổi chiều đi dạy làm cũng không muộn. Đến, yên tâm! Ngã rồi, người anh em này sẽ hầu hạ cậu!”

Tiếp tục cho cậu ta uống tiếp.

“Rầm!”

Đem rượu trong ly nuốt xuống.

“.....Ha hã, A Lăng nha, cậu nói đến em gái nào của cậu.....Nha, Nguyệt.....Lượng.....Ha hã, tên rất hay! Vừa nghe đã biết.....là.....cô gái tốt, ha ha, cô ấy.....béo lắm sao? Béo.....rất tốt, ôm vào.....ách.....đông ấm hè mát!”

Đại Địa bắt đầu lăn ra trên mặt đất được cánh tay của Trương Lăng một phen ôm lấy.

“Đến, Đại Địa a, chúng ta đi vào phòng ngủ. Không nằm ở phòng khách, ngoan, thất lưng thẳng lên chút!.....Oái, nặng quá! Đại Địa chết tiệt, sao không nhờ người đi một chút! Nếu như cậu là một mỹ thiếu niên, tôi không phải là sẽ yêu chết cậu sao! Ai, đáng tiếc cậu không phải. Bất quá, việc nên làm, luôn phải làm nha.”

Cẩn thận cánh tay trái của mình, nửa tha nửa ôm đem Đại Địa đã say đến rồi tỉnh rồi mù ném lên giường của Đại Địa – như vậy ngày mai hần sẽ không phải giặt ga trải giường. (một trong những quy tắc ở chung của hai người: phòng của mình thì tự mình dọn.)

Cố sức cởi quần áo của Đại Địa, áo sơ mi, quần, tất, rồi mới đến.....quần lót – bị Trương Lăng không chút do dự lột xuống.

Trương Lăng đang chuẩn bị cởi quần áo của chính mình thì bị Đại Địa trần truồng ôm cổ.

“A Lãng nha, tôi.....suy nghĩ đã lâu, tôi vẫn là.....không thể cho cậu.....cái kia. Cậu.....vẫn là.....ách, đi tìm những người khác.....thì hơn. Tôi sẽ.....vẫn ủng hộ cậu.....mặc kệ cậu có.....bị AIDS hay không.....tôi vẫn sẽ.....chăm sóc cậu. Cho nên, cậu.....cứ yên tâm làm.....đồng tính luyện ái là được!”

Nói xong rồi, liền làm động tác vỗ vỗ ngực buồn cười như muốn chứng tỏ quyết tâm của mình.

Làm bộ như không có nghe thấy cái gì cả, đem Đại Địa đẩy ngã xuống giường theo tư thế tứ chi chống vó, lấy tốc độ không thể tưởng tượng được của một người bị thương cởi sạch đồ của mình, rồi mới.....làm tiếp.

A, cái mông trơn mượt mình nhưng nhớ đã lâu! Sờ vào thật thích! Sờ, sờ, liều mạng sờ. Thuận tiện há miệng ra gặm cắn phần ngực khỏe mạnh của Đại Địa. Ta gặm, ta cắn, cảm giác thực tốt. Hung hăng xoa nắn vài cái, giống như một cây ngô đồng phủ lông thiên nga hảo hạng, trừ bỏ cảm giác rất tốt, sờ vào còn có thể có thanh âm vang lên:

“Ừ.....ừ.....”

Biết ngay là cậu sẽ có cảm giác mà. Cừu Đại Địa lẳng lơ này, xem tôi đêm nay như thế nào dạy dỗ cậu thành đệ nhất *** nam. Cho cậu sau này nếu không làm đàng sau liền không vui! Nghĩ đến sau này Cừu Đại Địa khóc lóc cầu xin hần lăm, Trương Lãng hưng phấn nha! Lửa đều nhanh phun ra từ lỗ mũi rồi.

Lấy ra thuốc bôi trơn lần trước bác sĩ cho, chuẩn bị bôi lên đàng sau trực tiếp công thành. Nhưng thấy Đại Địa mơ màng vận vẹo thân thể, khiến cho hai hạt đậu đỏ mềm mại từ lúc này đã cảm thấy rất chướng mắt, ở trước mắt hần lay a lay. Nay giận a, một ngụm cắn xuống. Ta xem ngươi còn lay!

“A.....A Lãng, ô.....khó chịu.....”

Đại Địa không biết là bởi vì say rượu hay là bị cắn, hai mắt nhắm lè mù sương.

Này không gọi là khó chịu, cái này gọi là thích! Ngốc! Nhưng nghĩ lại nghĩ, ai kêu Đại Địa vẫn còn là thất nam (= xử nam) một trăm phần trăm nha. Không có cách nào, xem ra chỉ có thể để A Lãng đại nhân ta nghiên cứu không biết bao nhiêu lần, kinh nghiệm phong phú, kỹ thuật cao siêu vì cậu ta khai sáng giao trùng. Hắc hắc! Thích a.

Ôm lấy một bên đùi của Đại Địa gác lên vai, ngồi ở giữa hai chân của Đại Địa. Không quá thoải mái mở tuýp thuốc cao, nhắm ngay vào lỗ nhỏ khép kín chặt chẽ đang lộ ra kia vận vào một đồng thuốc cao. Vươn ngón giữa ra mát xa quanh lỗ nhỏ màu đỏ nhạt, thuận tiện đem thuốc cao theo tay đi vào trong lỗ nhỏ khép chặt.

Tuy rằng mới chỉ có một ngón tay đi vào bôi trơn, nhưng vẫn cảm thấy rất chặt. Đại Địa say đến mức người không biết vật không hay, dường như vẫn có thể cảm thấy đau đớn, mày nhanh nhúu lại, cúi đầu rên rỉ.

Ở trong cơ thể Đại Địa vẽ từng vòng tròn, ý đồ giúp cho nội bích trong cơ thể thả lỏng, bên trong nội bích nóng bỏng non mềm lại chặt chẽ kia khiến cho Trương Lãng hừ một tiếng. Nhớ lại cảm giác tuyệt vời bao lấy mình khi tiến vào lần trước, Trương Lãng nhìn không được động tác ngón tay nhanh hơn, nội bích của Đại Địa cũng theo đó mà không ngừng co rút mấp máy, giống như muốn đem kẻ xâm lấn đẩy ra ngoài.

Đột nhiên, thân thể Đại Địa bỗng run rẩy một trận.

“Ừ a.....”

Trương Lãng thấy vậy, vội vàng ấn tiếp vào nơi vừa rồi chạm đến.

“A.....ừ.....”

Hé miệng hừ một tiếng, cả gương mặt trở nên ửng hồng, thân thể Đại Địa nhìn không được vận vẹo, dường như không thể thích ứng với khoái cảm chưa từng có này.

Trương Lãng bị vẻ mặt cùng thần tình *** loạn của Đại Địa kích thích đến không thể chịu đựng được, một bên tiếp tục ấn nắn, một bên hôn lên phần trong đùi đang được đặt trên vai mình, ra sức hút cắn, khiến cho Đại Địa kêu to ra tiếng. Rút ngón tay ra, thân thể đỉnh thẳng, nhắm ngay mục tiêu, chuẩn bị tiến công..... Cái đùi vốn đặt ở trên vai đột nhiên tung một cú đá hữu lực – “A!.....Cánh tay của tôi!”.

Trương Lãng thê thảm kêu to, cánh tay trái lại gãy!

Đã không còn con gián lòe loẹt quấy nhiễu ***, Đại Địa rút cuộc cũng có thể bình yên tiến vào mộng đẹp ngọt ngào.....

Ngoài cửa sổ, trăng dường như cũng sáng như ngọc, đem ánh trăng nhu hòa giống như muốn cười nhạo tiêu sái chiếu vào trong căn phòng vừa rồi còn tràn ngập tình sắc, giờ phút này chỉ có tiếng gào thét thống khổ tràn ra. – Ai kêu Trương Lăng nhà ngươi vừa rồi dám nói ta béo phì! Cái này chính là quả báo nha!

5. Chương 5

Thời điểm ăn cơm chiều buổi tối ngày hôm sau, Trương Lăng cánh tay bó chặt thạch cao không ngừng nhìn trộm Đại Địa. Thấy thần sắc cậu ta như thường, dường như cũng không nhớ rõ hết thấy đã xảy ra tối hôm qua, lúc này mới an tâm hơn một chút.

“Đang yên đang lành không ăn cơm đi, luôn nhìn tôi làm cái gì?”

Đại Địa cầm bát, gắp một miếng cá sốt chua ngọt bỏ vào trong bát của Trương Lăng.

Không nghĩ tới tất cả những hành động vừa rồi của mình đều rơi vào trong mắt Đại Địa, cười cười xấu hổ, đem cá mà Đại Địa gắp cho nhét vào trong miệng cắn.

“A Lăng.....”

“Ừ, có việc gì?”

“Hiện giờ cậu có bận không?”

“Bận chứ, bận ăn cơm nha.”

Giận.

“Tôi là nói cậu có lúc nào rảnh rồi không?”

Đôi mắt trông mong nhìn vào bát canh.

“Đại Địa, giúp tôi múc một chén canh. A....., lấy thêm cho tôi chút mộc nhĩ. Mấy miếng thịt nữa.”

Nhận cái bát Đại Địa đưa qua, chậm rãi cầm lấy cái thìa.

“Có việc gì vậy? Nói trước cho cậu biết là tôi không có thời gian cùng cậu đi đến viện dưỡng lão đâu đó.”

“Cậu người này sao càng sống càng không có lương tâm! Tôi nói không phải bảo cậu giúp tôi đi đến viện dưỡng lão. Cái đó để đến trước lễ mừng năm mới thì đi.....”

Đại Địa bắt đầu hơi giận.

“Tôi là muốn giới thiệu cho cậu người của trường chúng tôi. Đó là một cô gái tốt lắm.....”

“A? Please! Cho dù tôi có thích nữ sinh đi nữa, nhưng không hề có hứng thú với mấy tiểu nữ sinh còn chưa có phát triển hoàn toàn này. Đại Địa, không phải tôi muốn nói cậu, nhưng sao cậu lại không có chút thường thức xã hội nào vậy! Tốt xấu gì cậu cũng là một thầy giáo, thế nhưng lại ủng hộ người ở chung với cậu đi đùa bỡn với thiếu nữ vị thành niên.....Có phải là cô bé kia lúc đi học truyền mẫu giấy nói cậu lớn lên xấu như Trương Phi chuyển thể không?”

Trương Lăng rất là kinh ngạc khi thấy Đại Địa cũng có thể làm ra loại chuyện giống như mấy tên người lớn xấu xa cũng làm này.

“Học sinh nữ trong trường học quả thực rất sợ tôi.....Tôi không phải muốn nói đến cái này! Tôi muốn giới thiệu với cậu không phải là nữ sinh trong trường học của bọn tôi, là giáo viên nữ. Cô ấy là một người rất không tệ, thái độ làm người lương thiện, thích trẻ con, giảng dạy nhiệt tình, rất hào phóng, nói chuyện hài hước.....”

“Tóm lại là không được xinh đẹp đúng không.”

Trương Lăng về mặt bắt đầu vô lực.

“Con gián chết tiệt! Tôi đã nói với cậu bao nhiêu lần rồi, nhìn người không nên chỉ nhìn bề ngoài, nhất định phải chú ý đến nội tâm của cô ấy. Phải biết rằng bề ngoài không phải vĩnh hằng, phẩm đức mới là.....”

“Người không có tự tin với bề ngoài của chính mình mới tự an ủi bản thân như thế. Cậu có biết người đầu tiên nói câu bên trong quan trọng hơn bên ngoài này là người như thế nào không? – Cô ta là một người phụ nữ thiện lương nhưng lại đặc biệt xấu luôn nhường nhịn em trai, tự mình nhắm nháp tư vị giống như thuốc phiện của những người đàn ông xinh đẹp! Mà chúng ta là.....Đau!”

Trương Lăng muốn tiếp tục phát biểu mấy lời lẽ sai trái liền bị chiếc đũa của Đại Địa phóng tới chặn ngang.

“Không được tùy tiện chặn ngang lời nói của người khác.”

“Cậu còn không phải cũng chặn ngang lời tôi như thế sao.....”

“Cậu nói chuyện nhỏ một chút được không? Cậu nếu không hài lòng với cô gái mà tôi giới thiệu cho cậu, lại không chịu kết giao cố định với bất kỳ cô nào trong đám phụ nữ. Chẳng lẽ cậu thật sự muốn làm.....gay thật sao?”

Cái từ ‘gay’ kia của Đại Địa phát âm vô cùng kỳ quái, nghe vào còn cảm giác có chút giống tiếng gà mái đẻ trứng.

Một ngụm canh uống vào rồi còn thiếu chút nữa phun ra. Cầm lấy giấy ăn đặt ở trên bàn lau lau miệng.

“Cậu không cần ở trong lúc ăn cơm kích thích tôi có được không! Ai nói tôi sẽ đi vào con đường không lối về kia chứ?”

“Vậy vì sao cậu.....?”

Đại Địa đỏ mặt, thực ra hấn loáng thoáng nhớ rõ tối qua Trương Lăng làm việc gì đó với hấn. Nhưng chỉ giới hạn trong việc cậu ta sờ và hôn mình, các quá trình khác đều không nhớ. Cho nên cậu càng thêm chắc chắn rằng Trương Lăng đang trộm yêu cậu, chỉ là tên sĩ diện này chết cũng không chịu biểu đạt ra thôi.

Hỏi tôi vì sao? Tôi cũng không biết! Đại khái là quỷ mê thần hồn đi? Thế nhưng nghĩ đến chuyện muốn thượng cái tên ngói đá cỡ số 2 này chứ! Tuy rằng rất là thích. Nhưng cái giá phải trả cũng quá lớn! Nếu Đại Địa không có bạo lực như vậy thì tốt rồi, say thành như vậy cũng có thể vung chân đuổi người! Trương Lăng bị ai nghĩ. Minh chắc không phải là gay ẩn tính chứ? Uhm, chờ cái tay bình phục rồi, đi tìm một vương tử tuyết trắng thử xem. Nói không chừng có thể mở thêm một chỗ vui chơi nữa. Nghĩ đến đây, Trương Lăng lại cao hứng, cuộc đời vẫn tốt đẹp như vậy, tiền đồ vẫn tươi sáng như thế.

Tục ngữ nói rất đúng, ăn no ấm cật lại có suy nghĩ *** dục.

Lần này, Trương Lăng ăn cơm no căng, nhìn Đại Địa xoay người thu dọn bàn ăn, chăm chú nhìn cái mông mê người được quần chặt trong cái quần bò, đành phải nuốt một ngụm nước miếng. Cảm thấy hạ thân của mình bắt đầu có phản ứng.

Thăm dò thử xem.

“Đại Địa, cái kia.....”

“Cái gì?”

Đại Địa đang thu dọn bàn ăn quay người lại hỏi.

“Cánh tay của tôi bị gãy, vốn đã sắp khỏi rồi. Nhưng là vì hôm qua chăm sóc cậu bị say rượu,.....Cậu cũng biết động tác của cậu có bao nhiêu thô bạo đấy, lúc tôi đỡ cậu dậy, bị cậu đẩy một cái, cái này được lắm, cánh tay lại gãy một lần nữa. Còn đánh gãy thạch cao. Bác sĩ nói lần này nếu không chú ý, cánh tay này sẽ hỏng hoàn toàn!”

Rõ ràng là nói có chút nghiêm trọng, dù sao thì Đại Địa cũng sẽ không hiểu.

Đại Địa tay phải lấy khăn lau, tay trái cào cào tóc, xấu hổ vạ phần nói.

“Rất xin lỗi, không phải tôi cố ý. Tôi uống rượu.....tôi.....”

“Được rồi, được rồi. Tôi cũng không muốn trách cậu, là tự tôi nổi điên muốn chăm sóc cậu thôi. Nhưng mà.....”

Trông mắt Trương Lăng khê chuyển.

“Cậu cũng thấy đấy, hiện tại tôi làm cái gì cũng không thuận tiện! Đừng nói tắm rửa, ngay cả cởi quần áo cũng phải cố hết sức đến mức muốn chết. Nếu lại không cẩn thận làm gãy một lần nữa thì.....”

Trương Lăng làm ra vẻ mặt thê thảm đáng thương.

“A, vậy để tôi giúp cậu tắm là được rồi. Cậu chờ một chút, tôi thu dọn bàn ăn xong sẽ đến giúp cậu, cậu xem TV trước một lát đi.”

Đại Địa vừa nói tay vừa tăng tốc độ.

“Yeah!”

Quyển kế của Trương Lăng thực hiện được rồi.

“Lúc cậu đi làm, cũng làm như vậy? Cũng là khoác áo sơ mi lên như vậy sao?”

Đại Địa một bên giúp Trương Lăng cởi quần một bên hỏi.

“Đúng nha, dù sao tôi cởi hết cũng đâu có sao.”

Trương Lăng rất có tự tin đối với body của mình, vĩnh mộng ưỡn ngực, vô cùng kiêu ngạo nói.

“Cái cậu này!”

Đại Địa bị bộ dáng của Trương Lăng chọc cho cười rộ lên.

“Không cần cởi của mỗi mình tôi, cậu cũng cởi mau lên.”

Trương Lăng thúc giục Đại Địa.

“Tôi cởi làm cái gì?”

Đại Địa khó hiểu.

“Để cho quần áo không bị làm ướt thôi. Huống hồ đều là vào phòng tắm, vậy cùng nhau tắm đi.”

Trương Lăng tính trí bình bình. May mắn nhà trọ này lúc trước được xây theo tiêu chuẩn dành cho hộ gia đình, phòng tắm xây khá lớn, có thể giúp cha mẹ thuận tiện tắm rửa cho con cái. Cho nên dù là hai người đàn ông vóc dáng to lớn đồng thời tiến vào, cũng không có vẻ gì là chen chúc.

“Không cần đâu.”

“Cởi đi, cởi đi, mau cởi, mau cởi! Cậu đã quên hiện tại là tháng mấy rồi à? Tôi sắp lạnh đến chết rồi!”

Nói xong, không kìm nổi nhanh chóng dùng tay phải nguyên vẹn cởi thắt lưng của Đại Địa.

“Cậu đừng cử động. Tôi tự mình làm. Được rồi, không cần túm!”

Đại Địa không có cách nào, đành phải nhanh chóng cởi sạch quần áo trên người ra.

Gội đầu xong rồi, Trương Lăng ngồi ở trong bồn tắm lớn, để Đại Địa giúp mình tắm nửa người trên. Đại Địa vừa mới giúp thân trên của hắn nổi đầy bọt xà phòng, Trương Lăng liền đưa tay giúp Đại Địa bôi sữa tắm lên người.

“Cậu đừng có động, để tôi tự mình tắm.”

“Ai nha, cái này gọi là lễ thượng vãng lai thôi. Đã cho cậu sờ loạn tôi rồi, lại không cho phép tôi phi lễ cậu sao!”

Trương Lăng sờ sờ rồi chà xát phần ngực rắn chắc của Đại Địa, cười cười mê đắm nói.

“Cậu nói bậy cái gì đấy! A! Cậu sờ chỗ nào vậy?”

Đại Địa mặt hồng lên tránh né móng vuốt đang lao đến của Trương Lăng.

“Đại Địa, cậu trốn cái gì? Cậu rút cuộc có giúp tôi tắm không đây?”

Trương Lăng đã chiếm được tiện nghi mà còn khoe mẽ.

Đại Địa không hề hé răng, động tác tắm rửa trong tay nhanh hơn, cậu phải nhanh chóng chấm dứt khoảng thời gian khó khăn này. Nhưng là Trương Lăng rõ ràng không muốn buông tha cậu.

“Cậu đã quên mất rồi sao. Còn phía dưới chưa được tắm rửa đâu. Nửa thân dưới chính là bộ phận quan trọng nhất của đàn ông, cậu phải hảo hảo rửa giúp tôi.”

Đưa tay phải từ trên ngực, theo nách trượt xuống cái mông rắn chắc của Đại Địa, dừng lại nắm lấy không muốn rời đi.

Chộp lấy tay hấn hất ra, Đại Địa bắt đầu phát hỏa.

“Cậu còn muốn quậy phá tiếp, liền tự mình tắm đi!”

“Thôi đi, cũng không biết người ta biến thành như thế là do ai hãm hại! Khiến cho bạn gái tôi vừa nhìn thấy tôi đã hỏi có phải là bị người ta đánh hội đồng không?”

Trương Lăng bĩu môi, bộ dáng ủy khuất giống như tất cả mọi người trên đời đều vứt bỏ hấn, đều có lỗi với hấn.

Bất đắc dĩ, Đại Địa lại mềm xuống.

“Được rồi, tôi giúp cậu tắm. Nhưng mà cậu không được phép sờ loạn khắp nơi, muốn sờ liền tự sờ cậu đi. Ok?”

Một lần tắm này, tắm đến mức Đại Địa tràn đầy cảm xúc không có chỗ phát tiết.

Cũng là tắm, tắm đến Trương Lăng thần thanh khí sảng, trăm vạn lỗ chân lông đều thư sướng. – Bởi vì Đại Địa không kiên nhẫn nổi trước *** kỹ khéo léo của hấn, a, không, là công phu tắm rửa. Ở trên tay hấn cao trào một lần. Giống vậy, vì đòi công bằng, hấn cũng bức Đại Địa làm giúp hấn một lần. Ai nha, cái kia cũng thực là thoải mái nha! Nói thế nào đi nữa, lần này coi như là Trương Lăng hấn thắng một ván.

6. Chương 6

Đại Địa ngơ ngác nhìn tờ bảng điểm môn Lịch Sử Thế Giới trước mặt, nhớ tới buổi sáng giúp A Lăng trải giường chiếu, gấp đồ, mặc quần áo, còn phải tránh thoát khỏi đủ loại quấy nhiễu *** của con gián kia. Sắc mặt không khỏi một trận xanh rồi một trận hồng.

“Chậc, xem thành tích này. Cao nhất 89 điểm, thấp nhất 2 điểm, chia đều là 47 điểm. Đây là bi ai của giáo viên tất cả các khoa bên cạnh trong cái gọi là trường học trọng điểm này. Anh cũng không cần thấy đau khổ, nghĩ đến khoa tin học của chúng ta đi, học sinh hơn nửa chính là đường hoàng lên mạng chat, chơi game, xem tiểu thuyết rồi viết thư tình, hơn nữa còn không có kỳ thi. Anh có biết khoa phần mềm máy tính ứng dụng bị đám học sinh ở đằng sau gọi là cái gì không?”

Vỗ vỗ bả vai Đại Địa, mới tốt nghiệp khỏi trường đại học không đến một năm, thầy Tề Tuấn đã bị một học sinh lớp ứng dụng máy tính cơ bản kích thích đến mức thần tượng từ GTO biến thành hòa thượng Nam Sơn nói ra một câu an ủi lại không có chút ý an ủi nào.

“A? Cậu nói cái gì?”

Đại Địa phục hồi tinh thần hỏi Tề Tuấn.

“Em nói.....Anh đang suy nghĩ cái gì vậy? Anh vừa mới phục hồi tinh thần lại đúng không!”

Tề Tuấn không khách khí [hừ] một tiếng. Lúc vừa đến đây, nhìn thấy tiền bối Cừ Đại Địa, đã nghĩ đến việc mình phải tiến vào vực sâu làm công việc của một nô lệ, thời gian qua đi, mới biết đó chỉ là một con hổ giấy, nhiều lắm cũng chỉ hô lớn một chút, thực ra đó lại chính là dấu hiệu an toàn cỡ ISO. Nếu như nói trong phòng số 2 hiện nay kiêu ngạo nhất phải kể đến ai? — Một nghìn người nhất định chỉ vào Tề Tuấn!

“Tôi hỏi cậu, Tề Tuấn. Cậu có người nào vừa ý không?”

“Sao thế, muốn giới thiệu cho em em gái của anh? Em không cần!”

Tề Tuấn nhìn Đại Địa mà lắc đầu như cái trống bỏi, không chút lưu tình trực tiếp từ chối.

“Tôi không có em gái, nếu có cũng không sẽ không giới thiệu cho cậu.....Đã sớm để cho tên A Lăng kia lừa đi làm vợ rồi.”

Đại Địa vô thức gõ nhẹ bàn phím.

“Tề Tuấn, cậu thành thực nói cho tôi biết, một người không có việc gì đột nhiên tìm cậu làm chuyện bậy bạ ăn cơm đi ngủ phải có cậu theo tắm rửa còn muốn cậu đến cọ lưng, cậu cho rằng người này là ôm loại tình cảm gì đối với cậu?”

“Anh cùng người kia hiện tại đã đi đến bước cuối rồi?”

“Gi? Cái gì bước cuối?”

Về mặt Đại Địa là mờ mịt không hiểu.

“Please, anh rốt cuộc có hay trao đổi cùng với học sinh hay không vậy? Ngay cả điều này cũng không hiểu! Chính là muốn hỏi anh, có phải là đã make love, make đến cuối cùng rồi hay không?”

Tề Tuấn không kiên nhẫn giải thích.

“Make.....Make love? Make love!”

‘Rắc’ một tiếng, bàn phím nứt ra rồi.

Đồng tử mắt của Tề Tuấn bắt đầu phóng đại, cậu rõ ràng thấy Đại Địa đang gõ bàn phím, đúng, đúng vậy, cậu tận mắt nhìn thấy Đại Địa dùng ngón trỏ [gõ] bàn phím nứt ra rồi!

“Thầy Cừ.....anh.....anh.....phá hoại.....phá hoại.....phá hoại của công.....”

Tề Tuấn đột nhiên cà lăm.

“A! Nứt ra rồi! Sao đang bình thường lại vỡ ra rồi? Có phải là chất lượng có vấn đề hay không? Để tôi xem là do công ty nào sản xuất ra, ngày mai để cho người phụ trách hành chính của trường đi trách cứ!”

Cừ Đại Địa tỉnh táo lại từ trong tuyên ngôn make love đem bàn phím nâng lên cẩn thận nhìn xem.

“Đúng! Đúng! Là vấn đề chất lượng. Ha ha, vấn đề chất lượng.”

Tề Tuấn chân chó phụ họa.

Từ đó về sau, một trong bảy điều kỳ bí, lại có thêm truyền thuyết về một cái bàn phím bị gõ nứt ra ở phòng số 2. Truyền thuyết nói cái bàn phím kia từng có một học sinh nào đó không thi đỗ được vào một trường đại học trọng điểm, suốt ngày dùng bàn phím này kể rõ sự ác liệt của chế độ thi cử, cuối cùng lao tâm phí sức quá độ, cuối cùng học sinh nào đó kia một ngày nọ học máu mà chết trong lúc dùng bàn phím này, từ đó về sau liền lưu lại u hồn.....

Không nói đến một phòng máy tính luôn tràn đầy nhân khí nhất thời trở nên tiêu điều không có người ghé đến.

Nói đến thầy giáo Cừ Đại Địa của chúng ta, ôm quyết tâm ắt phải chết, đăng nhập vào một trang mạng giới thiệu các quán bar có [hậu mâu] tụ tập. Cậu phải thu thập kinh nghiệm, tăng mạnh nghiên cứu cập nhật quá trình cùng nguyên nhân hình thành [hậu mâu], để từ đó tìm ra đúng bệnh mà hốt thuốc chữa trị cho Trương Lăng trong khoảng thời gian này có kiểu hành động không bình thường.

Đừng có hỏi Đại Địa cái gì là [hậu mâu]! Cậu chỉ biết [hậu mâu] là xuất phát từ chữ [homo] trong tiếng Anh, ý nghĩa trên mặt chữ là lấy ngọn giáo tấn công từ đằng sau. Còn rốt cuộc người nào là [hậu], người nào là [mâu], Đại Địa có mức độ kinh nghiệm thấp đến mức khiến cho người ta rơi lệ hoàn toàn không thể hiểu nổi.

Vừa đi đến một quán bar tên là [Thần Nông giá], Đại Địa còn chưa có vào cửa đã thấy hối hận. Mình làm sao lại phải quan tâm lao lực vì gia khóa kia như thế nha! Đại Địa mình một.....không.....không thiếu cậu ta tiền — cậu ta còn nợ tiền mình! Hai không nợ cậu ta tình.....Không nợ? Ặc, A Lãng hình như là yêu mình nha.....Như vậy là mình thiếu cậu ta tình sao?

Đại Địa chết sống cũng tìm cho mình một lý do, cuối cùng vươn cánh tay phải mà Trương Lăng nói là có thể nâng cả Thái Sơn đẩy cửa của [Thần Nông giá].....A? Đẩy không được? Ta đẩy tiếp? Vẫn là đẩy không được! Đang lúc Đại Địa chuẩn bị sử xuất [Đại tương vô tung] đánh văng cánh cửa này, chợt nghe từ phía sau có tiếng nói truyền đến.

“Này cậu, muốn tìm nam nhân cũng không cần gấp như vậy đi? Cũng không nhìn xem bây giờ là mấy giờ? Trời hãy còn sáng mà. [Thần Nông giá] cũng phải đến 7 giờ tối mới mở cửa, lúc đó xin mời vào – này! Tránh ra đi! Cậu chần thê tôi làm sao mở cửa làm ăn được bây giờ?!”

Người vừa đến không biết vừa ăn thuốc súng ở đâu, miệng lưỡi rất không khách khí.

Đại Địa không biết là do cảm thấy quá thẹn đến mức đầu không kịp phản ứng, hay là bị sự xinh đẹp của người mới đến chấn đến mất hồn, tóm lại cậu đứng im một chỗ không có di chuyển.

Người mới đến — đại khái là người kinh doanh [Thần Nông giá] này, nổi nóng, ta x! Vốn đã dục cầu bất mãn cộng thêm bụng đói tâm phiền, tên tiểu tử này còn dám chạy đến đây tìm lửa? Không hảo hảo cho cậu một bài học, cậu sẽ không biết được sự lợi hại của bốn thiếu gia!

Cuốn ống tay áo lên, chống thất lưng, há miệng — bắt đầu mắng:

“Tôi nói cậu là ăn no không có việc gì làm chạy từ chỗ nào chạy đến chỗ thiếu gia tìm phiền toái hở? Hử? Cậu thiếu nợ người ta xx, hay là * * , chạy đến tìm trai! Cậu mau nói chuyện đi, ngày ngốc ra làm cái gì? Chưa thấy qua đàn ông à? Tránh ra cho tôi! Bốn thiếu gia chẳng lẽ là loại tiểu tử cậu xem chắc? Cũng không nhìn xem cậu lớn lên là bộ dáng gấu chó gì, muốn cho tôi thương cậu, phiền cậu còn phải chui vào trong bụng mẹ tự nhào nặn lại bản thân một lần nữa! Nhớ kỹ, bảo mẹ cậu đem cậu ngày ngày làm trắng ra, nộn nộn nhỏ nhắn thêm một chút! Đến lúc đó, nếu tên kia nhà tôi lại lên trốn đi, tôi tìm cậu thay tạm cũng được!”

Triệu Hiểu Vĩ khẽ mở miệng ra là độc đến không thể độc hơn – chủ nhân của [Thần Nông giá] cuối cùng cũng cảm thấy miệng khô khát nước. Chủ yếu là do đối phương không mắng trả lại, thật sự là khiến cho Triệu Hiểu Vĩ không có cảm giác muốn chiến đấu. Huống chi gã cũng đói đến sắp ngất rồi!

“Tôi.....Tôi.....”

Đại Địa bị Triệu Hiểu Vĩ mắng đến choáng váng đầu óc, đã không còn biết nên phản ứng như thế nào.

“Tôi.....tôi....., cậu nói lấp cái gì hả! Nói cũng không được rõ ràng sao? Thật đúng là, vừa thấy đã biết là tên bị thượng! Vừa nghe, đã biết chắc chắn luôn. Tôi xem ra, cậu là không thể cứu được rồi!”

Triệu Hiểu Vĩ không nhịn được lắc đầu.

“Này, người anh em, có thể xê ra chút được không? Cậu định đứng ở chỗ này vài giờ à? Cậu không vội, nhưng thiếu gia ta chính là đói đến mức bụng kêu ầm ĩ rồi!”

Không chịu nổi, đi lên một bước đẩy Đại Địa đang đứng chắn trước cửa ra. Lấy chìa khóa lách cách mở cửa.

“Này, đi vào đi! Ai cần cậu trông cửa? Chỗ này của chúng tôi cũng không thiếu thân giữ cửa!”

Đưa mắt đánh giá Đại Địa một chút, phì cười ra tiếng.

“Nhưng mà, nếu như cậu đem một thân quần áo này thay thành quần áo vải xanh lá cây, ngược lại còn rất giống với cái tên của quán chúng tôi đây. Mười phần giống đã nhân!”

Ở trong ánh mắt Đại Địa nhìn xem, Triệu Hiểu Vĩ là một người không giống gấu cũng không giống dã nhân, ngược lại gã nhìn qua còn là một tên đàn ông phải dùng đến từ xinh đẹp để hình dung. Nếu như gã ngồi im một chỗ, khách hàng lần đầu đến quán đều sẽ nhìn không được đến quầy bar gọi một ly rượu tìm cơ hội nói chuyện cùng với gã. Nhưng một khi đã chộc cho gã giận rồi, nói cách khác nếu anh để lộ ra ý muốn thương gã hay linh tinh gì đó, gã sẽ dùng thứ [ngôn ngữ] độc ác nhất cũng không có giáo dục nhất trên đời này để mắng cho anh chạy trời chết. Ngoài ra, gã còn từng dùng thứ tiếng Pháp vô cùng lưu loát mắng đuổi một tên khách người Pháp.

Một chiếc bánh kem trượt đến trước mặt Đại Địa.

“Không cần nhìn tôi mãi như vậy! Cẩn thận tôi móc mắt cậu ra! Nếu không nể tình vừa rồi cậu làm một đĩa mì Ý cho tôi ăn no, tôi đã sớm đá thẳng cậu ra ngoài rồi. Còn có thể để cho cậu ngầy người ngồi trên ghế thế này sao?”

Triệu Hiểu Vĩ vẻ mặt hung dữ.

“Anh mở quán bar mà không mời người quản lý sao?”

Đại Địa tò mò hỏi.

“Có, đương nhiên là có! Chính là cái tên kia của nhà tôi. Đồ ăn cậu ta làm.....ai, tên kia làm đồ ăn thật sự rất ngon nha.....”

Triệu Hiểu Vĩ bắt đầu ảo tưởng.

“Vây.....sao không thấy anh ta đến giúp đỡ?”

“Trốn nhà rồi!”

Ném khăn sang một bên, Triệu Hiểu Vĩ oán hận nói.

“A? Gì?”

Đại Địa sững sốt.

“Tôi nói cậu ta trốn nhà, trốn việc luôn rồi! Lần này xem tôi bắt cậu ta về.....Hừ! Không phải là chỉ cấm thêm vài lần thôi, có cần phải phản ứng rõ ràng như thế không? Ta x!”

Triệu Hiểu Vĩ nghĩ đi nghĩ lại mãi cũng không hiểu vì sao vợ hắn muốn trốn nhà.

“Khụ! Khụ! Anh nói cái gì? Cái gì mà cấm...cấm...cấm nhiều thêm vài lần? Anh.....Anh.....”

Đại Địa bắt đầu nói năng lộn xộn.

“Làm sao thế! Có cái gì kỳ quái sao? Cậu ta là vợ của tôi, tôi không làm với cậu ta, vậy làm với ai?”

Triệu Hiểu Vĩ nói đến hùng hồn hợp lý vô cùng.

“Ai, đừng nói tôi, nhưng là cậu ấy, sao lại một mình chạy đến chỗ này? Còn có vẻ mặt giống như sắp sửa hy sinh nữa. Cậu thật ra không phải là đồng tính luyến ái đúng không? Sao vậy, học theo một thời thượng sao?”

Triệu Hiểu Vĩ vẻ mặt tò mò.

“Đừng nói nữa, tôi kể cho anh nghe.....”

Đại Địa thật vất vả mới tìm được đối tượng để nói chuyện, liền dốc toàn tâm đem chuyện xảy ra giữa mình và Trương Lăng trong khoảng thời gian này kể hết lại một lượt, chỉ cần là điều cậu có thể nhớ, liền kể sạch ra. Sau khi nói xong toàn bộ rồi, cậu còn cảm thấy kỳ quái vì sao lại cảm thấy người mới gặp lần đầu tiên này đáng tin như thế nha?

Triệu Hiểu Vĩ nghe xong lời kể của Đại Địa, liền liếc mắt xem thường. Một đôi ngu ngốc! Rõ ràng là hai tên vô tư, thiên lôi câu động địa hỏa. Cố tình còn quần đến quần đi, không có kết quả. Nhất là cái tên kêu con gián kia, vừa nghe đã biết là tên dê tiện số 1 – cùng loại với gã! Lại nhớ đến chính mình lúc trước theo đuổi cái tên cứng đầu nhà mình kia! Nghĩ thế nào cũng không muốn để cho con gián gì đó dễ dàng ôm được giai

nhân về! Liếc mắt đánh giá Đại Địa một cái, tuy rằng giai nhân này bề ngoài không có chút động nhân! — Ai, so ra vẫn kém người kia nhà mình.....nghĩ lại nghĩ, [tính] trí liền nổi lên. — Tiểu tử chết tiệt, tốt nhất là nhanh chóng để cho tôi tìm ra em, sớm giải quyết một chút. Nếu như em cứ trốn tôi tiếp, chờ đến sau khi tôi tìm được em.....Hắc hắc!

Hạ quyết tâm không muốn để cho Trương Lăng chiếm được tiện nghi, Triệu Hiểu Vĩ mở miệng ra:

“Tôi nói nha Đại Địa, việc này cậu cần thật sự hiểu rõ! Không cần phải vì một người nhất thời liền phá hủy cả đời của hai người! Có lẽ Trương Lăng chỉ là tạm thời bị quỷ mê ma ám thôi. Cậu không phải đã nói bình thường hắn luôn có một đám đàn bà vây quanh sao, như vậy vô cùng có khả năng là hắn nhất thời ham mới mẻ, lại không muốn tìm người khác khai đao, đành phải tìm đến cậu là bạn thân duy nhất dù cho bị ăn đến không còn một mảnh cũng sẽ không tố cáo hắn đã có lỗi với mình.”

Hít một hơi, tiếp tục hạ thuốc độc cho người tâm trí còn mơ hồ kia.

“Này, phiền anh làm cho tôi một ly Bloody Martini.”

Một vị khách nhìn không được cất ngang lời nói của Triệu Hiểu Vĩ.

“Anh muốn Bloody phải không? Tiểu Vương, xách, hắn đến cửa sau cho tôi!”

Phất tay nói với nhân viên tạp vụ.

Ghé lên quầy bar, Triệu Hiểu Vĩ tiếp tục chủ đề vừa rồi.

“Nói đến chỗ nào rồi? A, nghĩ ra rồi. Cậu nói lần đầu tiên của các cậu, biểu hiện của gia hỏa kia giống như bị người ta hạ xuân dược, chỉ biết cố gắng tấn công thôi đúng không?”

Đại Địa đỏ mặt gật gật đầu.

“Vậy thực sự là gia hỏa kia căn bản là ở bên ngoài bị cô nàng nào đó hạ dược nghĩ muốn gạo nấu thành cơm, kết quả bị hắn trốn về nhà mất, nhưng dục hỏa trong người khó dập, liền bắt cậu làm công cụ tiết hỏa. Cậu cũng nói ngày hôm sau Trương Lăng cũng cố gắng nói rõ cho cậu đây chỉ là hiểu lầm có đúng không?”

Đại Địa lại gật đầu.

“Vậy đúng rồi! Hắn căn bản là ăn rồi biết ngon, cho nên hiện tại mới liều mạng quán lấy cậu! Nghĩ như vậy, tôi cũng có thể làm.....ha ha, không có gì! Không có gì đâu!”

Công việc của Triệu Hiểu Vĩ làm chính là đoán suy nghĩ của đàn ông để kiếm tiền, trên cơ bản là đã đoán được tám, chín phần mười.

Mà kết quả từ sự suy đoán của gã khiến cho đường tình của Trương Lăng đáng thương nhấp nhô vô cùng. Nhất là dưới tình huống dùng thuốc bị nói trúng kia, lại càng hết đường chối cãi! Mà Trương Lăng có thể phát hiện ra tình cảm chân thật của mình hay không, tiện thể phá tan đủ loại chướng ngại vật cản trở, cùng Đại Địa làm người có tình sẽ biến thành thân thuộc không? Xem ra những điều này còn phải dựa vào tình thần gián đánh trăm lần không chết kia của hắn mà kiếm được hạnh phúc một đời!

GTO: Great Teacher Onizuka – mấy bạn mê manga chắc phải biết bộ này, siêu phẩm về một anh thầy Gangster mà bạn Tịch thích nhất luôn))

7. Chương 7

Khi Trương Lăng về đến nhà, liền phát hiện Đại Địa luôn về nhà sớm hơn hắn lại không hề thấy bóng dáng, cũng không có để lại lời nhắn cho hắn là bao giờ sẽ quay về. Tất nhiên trong nhà bếp cũng không có đồ ăn ngon miệng đã được làm. Trương Lăng nhìn tủ lạnh trống không bắt đầu giận, tên to con chết tiệt chạy đi đâu? Không biết mình đói đến mức cả người sắp biến thành một đám da rồi sao? Còn không nhanh chút về nhà nấu cơm cho mình!

Tắm rửa thay quần áo ở nhà xong, ngồi ở phòng khách xem chương trình thể thao yêu thích ở trên TV. Lúc nhìn đến đồng hồ chỉ 21 giờ, lửa giận của Trương Lăng cùng với độ bất mãn đã bay lên hơn chín mươi điểm. Đói chết rồi! Đói chết rồi! Cừu Đại Địa cậu thật giỏi, cậu có gan thì đêm nay đừng có về cho tôi! Chờ cậu về rồi xem tôi thu thập cậu thế nào! Trước tiên tôi phải cắn cậu ba miếng, đem cánh tay cậu hấp, đùi thì nướng lên, còn lại đốt sạch!

Ảo tưởng đem Đại Địa biến thành [Đại Địa nướng] đặt ở trên bàn cơm mặc mình xuống dao, Trương Lăng bắt đầu lục lọi lung tung đi tìm đồ ăn, nhưng là hần ngoại trừ biết trong tủ lạnh có đồ ăn ra, những đồ ăn khác để ở đâu hần một chỗ đều không biết. Bình thường chỉ cần là hần nói muốn ăn cái gì, Đại Địa sẽ giúp hần tìm ra rồi đặt trước mặt hần. Hiện giờ Đại Địa không có nhà, hần mới biết bản lĩnh cất đồ đạc của Đại Địa lại cao minh như thế — tìm khắp nơi cũng không thấy! Càng tìm không được hần lại càng đói, càng đói hần càng đi tìm. Không đến vài giây sau, trong nhà đã bị hần lục lọi đến loạn thất bát tao. Hần ngay cả nóc tủ cũng lục đến, cũng không thấy được thứ gì có thể giúp no bụng. Vì sao lại không có một, hai gói fastfood ở nhà?! Trương Lăng tức đến phát điên!

Đặt mông ngồi trên sofa, hần ngay cả một chút khái niệm đi ra ngoài ăn cũng không có. Có thể là do từ nhỏ đã lớn lên ở cô nhi viện đi, tổng cảm thấy ra ngoài đến nhà hàng ăn là một chuyện gì đó vô cùng xa xỉ và lãng phí. Huống hồ lúc hần được ba tuổi, mẹ hần đưa hần đến một phố ăn uống nhỏ cho hần ăn thỏa thê những đồ ăn vặt mà hần thích, chờ hần ăn no rồi mới phát hiện không thấy mẹ đâu. Mặc cho hần chạy mấy lần trên phố cũng không thấy được người nào có bộ dáng giống như mẹ hần. Mọi người nói trí nhớ của trẻ con bắt đầu từ năm bốn tuổi, nhưng trí nhớ của hần đã bắt đầu từ lúc đó.

Nghĩ đến khi ở cô nhi viện, nửa đêm bị đói tỉnh cũng không dám khóc lớn, chỉ trộm chạy đến WC uống nước từ vòi chảy xuống cho no bụng. Là Đại Địa phát hiện ra, khi nhận lấy phần đồ ăn của mình thì trộm giấu đi một phần, đợi đến nửa đêm hần đói tỉnh thì lấy ra cho hần ăn. Bắt đầu từ khi đó hần liền đặc biệt dính lấy Đại Địa, làm việc gì cũng không hề rời khỏi cậu ta.

Khi nghĩ đến thủ phạm đầu sỏ khiến cho hần dưỡng thành thói quen không đi ra ngoài ăn là Cừu Đại Địa, hần lại bắt đầu bốc hỏa. Cừu Đại Địa cậu khá lắm, nếu không phải trước đây cậu lập lời thề son sắt nói sau này cậu sẽ phụ trách việc cho tôi ăn no, Trương Lăng tôi cũng không đến nông nổi cho dù luân phiên có hẹn với người khác cũng sẽ gấp gấp quay về ăn cơm xong lại đi đến chỗ hẹn nha. Càng nghĩ càng giận, càng nghĩ càng cảm thấy mình đói hơn. Đem đầu chôn ở trong ghế sofa ôm gối, còn bắt đầu tự kiểm điểm, tự kiểm điểm hần vì cái gì phải tìm tên hỗn đản Cừu Đại Địa này đến làm người ở chung với hần.

“Tôi muốn chấm dứt tình bạn với cậu!”

Trong phòng vang lên tiếng rống giận dữ bi phẫn của Trương Lăng. — Đại Địa cũng thật đáng thương, hai mươi mấy năm qua liên chỉ vì một lần không chuẩn bị đồ ăn cho Trương Lăng, sẽ phải chịu nỗi khổ bị ai bị người ở cùng vứt bỏ. Đại Địa à Đại Địa, cũng chỉ có cậu lớn như vậy vẫn có tấm lòng có thể chịu nỗi tiểu nhân đê tiện giống như Trương Lăng, vì tư lợi mà một chút mệt cũng không chịu đựng. Những người khác, cho dù không đuổi ra cửa cũng sẽ nhanh chóng đóng gói đuổi về — nha, nếu là những người khác mà nói, đã trực tiếp đập chết con gián này rồi! Đại Địa, lúc trước cậu không để cho Trương Lăng làm con nuôi của người ta, xem ra là đã làm được một việc tốt rồi!

Không nhắc đến Trương Lăng nằm trong nhà với tình trạng sắp chết, đem Đại Địa mắng đến cầu huyết đầy đầu, cũng không lo lắng Đại Địa muộn như vậy chưa về có phải là bị tai nạn xe hay bị cuốn vào việc rắc rối nào đó. Lại nói đến Đại Địa bị ông chủ của [Thần Nông giá] Triệu Hiểu Vĩ một phen tận tình giáo dục và khuyên bảo, giáo dục đem ngọn đèn trong lòng thấp sáng cho con đường tương lai phía trước một mảng chói lọi.

Cậu đã biết được phải làm như thế nào để đối đãi với hành vi quấy nhiễu *** quái dị của Trương Lăng — miệng nói không được thì dùng nắm đấm nói!

Trong tâm trạng thoái mái đi đến cửa hàng tiện lợi 24 giờ ở đối diện nhà ở mua chút vật dụng hàng ngày cùng đồ ăn. Nếu nhớ không lầm, trong nhà ngoại trừ gạo ra sẽ không còn thứ gì có thể ăn được. nghĩ đến buổi sáng từng dặn qua Trương Lăng để cậu ta mua thứ gì đó về ăn hoặc ở bên ngoài ăn luôn, tâm tình lo lắng cũng buông lỏng xuống. Gia khóa kia hình như buổi tối đều về nhà ăn cơm. Thậm chí thỉnh thoảng giữa trưa cũng chạy về nhà, gọi điện thoại đến trường học kêu cậu về nhà nấu cơm cho cậu ta. Thật sự là

một đứa nhóc được chiều đến hư mà!

Khi đi qua quầy bán đồ ăn nhanh, bước chân của Đại Địa cũng không hề dừng lại. — mấy thứ đồ ăn nhanh kia là thứ chỉ có người nghèo mới ăn, cậu đã rời khỏi cô nhi viện liền không muốn có bất cứ liên quan gì đến mấy thứ đồ ăn nhanh ấy nữa! Nhớ tới lúc hai người vừa đi học vừa tranh thủ đi làm kiếm thêm chút tiền, đồ ăn ngoại trừ thức ăn nhanh rất tiện lợi cũng chỉ có đồ ăn khó nuốt được cấp cho trong cửa hàng làm thuê, cuộc sống như vậy vẫn duy trì cho đến khi hai người học đến năm thứ ba đại học mới có một chút thay đổi. Trương Lăng tích tiền (còn cầm thêm một phần của cậu) mua cổ phiếu trúng lớn rồi phát tài, khiến cho mỗi buôn bán nhỏ của cậu ta bắt đầu có chút lời. Từ đó về sau, bọn họ liền nói lời từ biệt với bản cùng. Sau này có công việc cố định rồi, Trương Lăng tiếp tục chơi một ít cổ phiếu, mua được nhà ở hiện tại và xe. Dính vào phụ nữ là sau khi tốt nghiệp đại học mới bắt đầu.

Một bên nghĩ đến cách thức ở chung sau này với Trương Lăng một bên lấy đồ nhồi vào xe mua sắm, ở chỗ thu ngân thanh toán tiền, xách một đồng lớn gì đó, Đại Địa rời khỏi cửa hàng tiện lợi 24 giờ đi về phía khu nhà ở đối diện.

Nghe được tiếng cửa phòng mở, Trương Lăng ngay cả ham muốn đứng dậy cũng không có. Hắn đã tức đến no bụng hết đối rồi.

“Trời ạ! Có chuyện gì xảy ra vậy? Trong nhà gặp trộm sao? A Lăng, A Lăng cậu có nhà hay không? A Lăng!”

Đại Địa vừa nhìn thấy cả phòng hỗn loạn, sợ đến mức sắc mặt đại biến, vứt hết mấy thứ đồ trong tay, chân đá bay giày vọt vào phòng khách.

‘Rầm!’

Đẩy cửa phòng Trương Lăng ra xem Trương Lăng có ở nhà hay không. Phát hiện không hề có bóng dáng của con gián, lại vội vàng đẩy cửa phòng mình ở sát bên cạnh ra, một mảnh hỗn loạn! Kỳ lạ, sao phòng Trương Lăng thoạt nhìn vẫn giống hệt như lúc trước? Phòng của cậu ta có nhiều đồ đáng giá hơn của mình nha. Đại Địa thầm cảm thấy lạ, lo lắng không biết có cần báo án hay không.

Khi Đại Địa chuẩn bị kiểm tra đồ vật xem có mất gì hay không, phía sau liền truyền đến tiếng gọi hữu khí vô lực của Trương Lăng.

“Đại Địa, nhanh đi nấu cơm cho tôi ăn. Tôi sẽ tha thứ cho việc cậu về trễ.....”

Vội vàng xoay người đi đến nơi phát ra tiếng nói, nhìn thấy Trương Lăng giống như người bệnh ung thư thời kỳ cuối vô lực nằm ở trên sofa. Ngồi xổm xuống, sờ sờ trán của Trương Lăng, liền thanh hỏi:

“A Lăng, cậu không sao chứ? Xảy ra chuyện gì vậy? Trong nhà sao lại biến thành thế này? Nhìn cậu kìa, nếu như lần sau có trộm đến, cậu cứ để cho hắn trộm đồ đi là được rồi, không cần đánh nhau với hắn. Cậu không sao chứ, muốn đi bệnh viện không? Tôi lập tức gọi điện thoại kêu xe cấp cứu, cậu đợi chút!”

Giữ chặt ống tay áo của Đại Địa, Trương Lăng tức giận nói.

“Cậu không có việc gì hay sao mà lại đi nguyên rửa nhà mình có trộm vào vậy! Cậu có nhiều đồ để cho người ta muốn trộm đi như vậy hay sao? Cậu không phải là đồ kị nội thất trong phòng tôi quá tốt, cho nên thông đồng với người khác đến trộm của tôi đấy chứ? A? Cậu về nhà muộn như thế, có phải là đi thương lượng cùng với người khác hay không? A? Là trong WC hay dưới hầm cầu? Này? Cậu nói chuyện đi nha, cậu cầm điếu à! Này?”

Đại Địa nhìn Trương Lăng hai mắt trừng lên, đã không còn biết phải biểu lộ như thế nào mới tốt, hoài nghi hỏi:

“Cậu như vậy, là bị đói sao?”

Trương Lăng dùng vẻ mặt vô nghĩa nha, cậu nhìn không biết sao mà nhìn Đại Địa.

Đại Địa nhin xuống cơn tức giận, tiếp tục hỏi.

“Vậy trong nhà biến thành như thế, cũng không phải là gặp trộm, mà là cậu biến nó thành như vậy đúng không?”

Trương Lăng không muốn tiếp tục trả lời câu hỏi, hấn dùng sức lực toàn thân cuối cùng còn sót lại la lớn:

“Tôi muốn ăn cơm!!!”

Trương Lăng vô cùng khoái trá, vô cùng thỏa mãn, vô cùng hạnh phúc cầm đũa lên. Thịt xào ớt xanh này ăn ngon nha, canh thịt viên này uống đã nha, rau trộn sứa này sao lại ngon đến vậy? Ai, ngay cả cơm cũng thơm như thế!

Đại Địa ở một bên thu dọn phòng ở nhìn không được, không khỏi mở miệng hỏi:

“Cậu bị đói thành như vậy? Ban ngày cậu chưa ăn cơm sao?”

Trợn mắt liếc nhìn Đại Địa một cái.

“Cậu bảo tôi dùng một tay ăn cơm trước mặt người khác để bị xấu mặt sao! Đúng là người có tâm địa độc ác mà!”

Nhịn cơn giận xuống, nói tiếp:

“Nếu cậu bị đói bụng, sao không xuống siêu thị tầng dưới mua chút gì chứ! Nơi đó phục vụ 24 giờ mà.”

“Không có sức!”

“Không có sức? Cậu có sức đi biển nhà thành như vậy, lại không có sức đi xuống lầu đến phía đối diện mua đồ? Cậu.....cậu.....quên đi!”

Đại Địa đối với người này đã hoàn toàn hết cách rồi.

“Này, tôi còn chưa có hỏi cậu mà? Cậu muộn như thế còn chạy đi đâu? Chắc không phải là do gương mặt hung ác nên bị cảnh sát hoài nghi có liên quan đến vụ việc trộm đồ rồi bắt xác nạn nhân gần đây chứ?”

Trương Lăng đã no bụng rồi, bắt đầu thỏa mãn mà nẩy tính hiếu kỳ. Đại Địa luôn luôn ở trường học rồi về nhà có chuyện gì quan trọng, khiến cho Trương Lăng hấn ở nhà đói bụng chứ?

“Không, không có gì. Không đi đâu cả. Chỉ là ở trường có học sinh đến tìm tôi nói chuyện hơi lâu một chút.”

Đại Địa dừng đôi tay đang bận rộn lại, lau lau mồ hôi trên trán.

Trương Lăng vẽ mặt hoài nghi.

“Tôi có gọi điện thoại đến trường học của cậu nha, tiểu tử tên Tuấn gì đó của khoa cậu nói cho tôi biết, vừa đến năm giờ liền không thấy bóng dáng cậu đâu. Còn nhờ tôi chuyển lời cho cậu, ngày mai bên phụ trách hành chính sẽ gửi bàn phím mới đến.”

“Phải không? Ha ha, phải không? Tôi biết rồi.”

Đại Địa cúi đầu làm bộ như mình đang bận rộn nhiều việc, căn bản là không biết phải che giấu như thế nào. Gấp đến độ ngay cả ngực cũng ướt đầm.

Trương Lăng buông đôi đũa trong tay phải xuống, nghiêng người đi đến trước mặt Đại Địa.

“Đại Địa, nhanh kể cho rõ ra, cậu rốt cuộc là đã đi đến chỗ nào hả? Để tôi bụng rỗng ở lại trong nhà, là chuyện gì quan trọng đến mức hôm nay cậu không thể không đi?”

Ngẩng đầu lên, trông thấy cái đầu to của Trương Lăng đang lúc lắc trước mặt, đẩy cái đầu đang cười cười tra hỏi này ra.

“Buổi sáng không phải tôi đã nói cho cậu rồi sao, trong nhà đã không còn đồ ăn, bảo cậu tự giải quyết ở bên ngoài không phải sao?”

“Tôi đã quên!”

Trương Lăng hợp tình hợp lý nói.

“Cậu rốt cuộc là đã đi đâu vậy nha? Nói mau!”

Trương Lăng không chịu bỏ qua ép hỏi Đại Địa.

Đại Địa bị hấn khiến cho bật thốt lên:

“Đi [Thần Nông giá].”

“[Thần Nông giá]? Đó là cái gì?”

Đại Địa rõ ràng không hề giấu diếm, chỉ là cậu thật sự không bịa ra nổi cái cớ nào.

“Nghe nói là một nơi tụ tập của [hậu mâu].”

“[Hậu mâu]? Quán bar đồng tính luyện ái!?”

Trương Lăng nhảy dựng lên kêu to.

8. Chương 8

“Cậu chạy đến chỗ đó làm cái gì? Cậu.....Cậu.....Cậu ăn nhầm thuốc sao?”

Dùng ngón trỏ chỉ vào mũi Đại Địa, Trương Lăng thật sự không thể tưởng tượng nổi là Đại Địa sẽ đi đến loại địa phương như thế.

“Cậu mới ăn nhầm thuốc ấy! Tôi chỉ là muốn đi xem xem những người đó có gì khác biệt với chúng ta không thôi.”

Đại Địa gạt ngón tay của Trương Lăng ra, tiếp tục công việc thu dọn phòng ở của mình.

“Có nhìn ra chỗ nào khác biệt không? Mặc váy? Làm ngực nhân tạo? Bộ ngực không lớn nhìn có đẹp hay không? Có người nào tính cách thay đổi rõ ràng không?”

Trương Lăng bắt đầu cảm thấy hứng thú.

“Chỗ đó chỉ là quán bar bình thường! Không phải nơi tuyển người yêu!.....Đầu óc cậu chỉ có bộ ngực của phụ nữ phải không? Còn lớn hay không lớn, cậu cứ dứt khoát tìm một người có thể trọng 200kg đi, cam đoan là còn to hơn nữa! Khoảng thời gian trước, trên báo có đăng tin một người đàn ông chết vì ngạt thở — nguyên nhân chính là vì ngực vợ quá lớn! Tôi một chút cũng không cảm thấy kỳ quái tương lai cậu chính là người thứ hai.”

Nghe xong lời nói của Trương Lăng càng thấy xác định rằng hấn không phải bị đồng tính luyện ái thật. Đem khăn lau ném lên mặt Trương Lăng, Đại Địa bày ra tư thế người vợ bạo ngược.

“Nếu cậu ăn no rồi, liền để tôi thu dọn bàn ăn! Đừng có ở chỗ này như con nít lè mề ngồi một chỗ kéo tôi tán dóc nữa!”

“Vâng! Bác gái Cừu.....Ặc, bác gái Cừu, còn chưa kịp học hỏi bác [Thần Nông giá] rốt cuộc là thứ gì, xin bác giải thích cho cháu một lần đi.”

Trương Lăng vẫn chưa chịu từ bỏ mà hỏi.

“Tôi hỏi cậu.....cậu rốt cuộc có yêu tôi không đó?”

Đại Địa đột nhiên chuyển trọng tâm câu chuyện.

Trương Lăng ngây người, sao lại thế này? Nên trả lời sau đây? Vô thức trả lời:

“Tôi đang ăn cơm, chờ tôi ăn xong rồi lại hỏi nhé. Đây là phép lịch sự tối thiểu. Đại Địa, xới thêm cho tôi một chén cơm.”

Nói xong cầm chén đưa qua.

Bắt đắc dĩ cầm bát, giúp hấn xới thêm.

“Nhiều thế này rồi, đủ chưa?”

“Ừm, hình như hơi ít.....”

Lại xới, đưa qua.

“Đủ chưa?”

“Hình như hơi nhiều.....”

“Cậu cứ ăn đi, ăn không hết thì bỏ lại trong bát!”

Đại Địa không kiên nhẫn mà đặt bát xuống trước mặt Trương Lăng.

“Vậy sao được! Cậu không phải luôn luôn nói đồ ăn không được để thừa không được lãng phí sao? Lãng phí là phạm tội cực ác sao? Sao đang đứng lại thay đổi tôn chỉ?”

Nhắc đôi đũa chọc chọc thịt viên trong bát, Trương Lăng nói.

“Tôi không có thay đổi tôn chỉ. Chỉ là muốn để cậu ăn nhanh lên!”

Đại Địa đã thu dọn sửa sang lại phòng khách được bảy tám phần đáp lại.

“Ăn nhanh lên? Vậy rất không tốt cho dạ dày. Hiện tại tôi cơ bản có thể được coi là người bệnh, cậu muốn tôi lại mắc thêm bệnh dạ dày rất hiếm gặp sao? Được rồi, tôi ăn nhanh lên.”

Trương Lăng lại gấp một miếng thịt viên nhét vào miệng, vẻ mặt thống khổ cắn nuốt.

“Cậu ăn từ từ đi. Đừng ăn nhanh như vậy. Cần thận bị nghẹn.”

Đại Địa cảm thấy bản thân mình hình như có chút hung dữ, liền thả lỏng sắc mặt nói.

Và từng miếng từng miếng cơm vào miệng, đầu óc Trương Lăng nhanh chóng chuyển động. Nếu ăn ngay nói thẳng với Đại Địa, như vậy kết cục chắc chắn là cả ba chỉ còn lại sẽ giống như tay trái được bó thạch cao tiêu chuẩn. Nhưng nếu như bảo hần nói yêu Đại Địa, hần lại cảm thấy mọi việc không phải như thế. Hần quả thật là muốn thương Đại Địa, nhưng cái này cùng với yêu có gì giống nhau. Ai, sâu a! Sao Đại Địa da mặt mỏng như vậy lại đột nhiên đưa ra vấn đề mẫn cảm như vậy chứ? Hay là, cậu ta căn bản không phải da mặt mỏng mà là ít gân cốt thôi?

Ăn có chậm đến đâu, thì cơm trong bát vẫn sẽ giảm bớt.

“Gạo này ăn không tẻ, cậu mua ở đâu vậy?”

“Hử? À, đó là bác gái dưới lầu nói cho tôi biết, bảo tôi đến ngay chợ của nông dân mà mua. Nói là hàng mới nấu lên sẽ thấy rất thơm. Sao rồi, hương vị rất ngon chứ.”

Đại Địa vui vẻ hớn hỏ nói. Bác nhà nông kia rất tốt, nhìn thấy hần mua một lúc 50 cân, liền tặng thêm một cân nữa!

“Uhm! Không tồi không tồi! Bác gái dưới lầu quả thật rất là nhiệt tình. Con bác ấy đang thi trên đại học phải không?”

“Hình như là chưa thi xong đâu, nghe bác ấy nói hình như phải kiểm tra thêm một lần nữa. Khiến cho con bác ấy mỗi ngày đều phải đi học lớp bổ túc.”

“Thật đáng thương! Vậy phải đến thứ mấy mới có thể về nhà? Thi không phải là chỉ cần học thuộc thôi sao, có cần phải bức đến như thế không? Con mẹ nó trẻ con bây giờ thật đúng là vất vả!”

Trương Lăng không thể không cảm khái mà nói.

“Thứ ba là về rồi đi? Đúng vậy, mỗi lần thấy đứa nhỏ kia, đều cảm thấy quá là mệt mỏi. Năm nay đều đã 20 mà còn phải ngày ngày cấp sách đến trường. Sang năm nếu như còn kiểm tra như vậy nữa, chỉ sợ nó sẽ phải nhảy lầu mất.

Đại Địa tràn ngập đồng tình với đứa con của bác gái dưới lầu.

“Đại Địa, nếu như mẹ tôi còn sống, cậu nói hiện tại bà đang làm cái gì?”

Trương Lăng lấy một con sứa đặt vào miệng nhai, ừm, cắn thấy rất giòn.

Đại Địa cuối cùng cũng thu dọn gọn phòng khách rồi nghe Trương Lăng hỏi như vậy, lặng yên trong chốc lát, rót cho mình một chén trà nhài, kéo ghế đến ngồi trước mặt Trương Lăng.

“Bà ấy.....hắn là đang ngủ đi.”

Đại Địa đáp lại.

“Ngủ? A, đều đã đến giờ này rồi! Trời ơi! Sáng sớm ngày mai tôi còn có cuộc họp, cái gì cũng vẫn chưa chuẩn bị! Đại Địa nha, phiền cậu thu dọn bàn ăn nhé, tôi về phòng chuẩn bị tư liệu cho cuộc họp ngày mai. Ngủ ngon!”

Buông bát cơm ăn còn thừa mấy hạt, Trương Lăng lấy tốc độ của con gián lúc chạy trốn mà chạy về phòng.

‘Rầm!’ một tiếng đóng cửa lại.

“Thật là, luôn ồn ào nóng vội như thế. Đóng cửa cũng không nhớ là phải nhẹ một chút.”

Đại Địa dường như đã quên cái gì đó nhận mệnh thu dọn bàn ăn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, nháy mắt là sẽ đến lễ mừng năm mới. Từ lần đó nói chuyện đến bây giờ, Trương Lăng vẫn mắc kẹt trong vấn đề có yêu Đại Địa hay không, cố tình né tránh nói sang chuyện khác. Đại Địa thấy hắn không muốn trả lời thẳng thắn, cũng vui vẻ làm bộ cái gì cũng không biết, tiếp tục cuộc sống trước kia. Việc quấy rối *** của Trương Lăng vẫn như cũ khi có khi không, mà biện pháp đối xử của Đại Địa là trực tiếp vung nắm đấm qua. Khiến cho toàn thân Trương Lăng thường xuyên xanh xanh tím tím. Nhưng cánh tay trái cũng đã khỏi hẳn — Đại Địa lúc đánh đều tránh đi chỗ này.

Ngồi trong xe đua bốn bánh của Trương Lăng, Đại Địa tự kiểm lại một lần mấy ngón võ mà ông cụ ngày trước hay cho cậu đồ ăn vặt đã dạy cậu, — ngón võ cậu học được, nhưng 90% phần trăm là cho Trương Lăng ăn!

“Ông già kia còn sống không? Lần trước gặp có thể thấy là rất vui vẻ.”

Trương Lăng tức giận nói, đang yên đang lành làm cái gì mà lại kéo hắn đến chỗ ông già chết tiệt luôn bắt nạt kia chứ! Trương Lăng hắn chính là siêu cấp thù vặt.

“Cậu đừng có mỗi lần đều gọi ông già ông già được không? Ông ấy.....”

Đại Địa kiểm tra mấy thứ mang tặng ông không có sót hay thiếu thứ gì, ngẩng đầu lên nói chuyện với Trương Lăng.

“Ông ấy cũng không có để ý nha, tôi cũng đã gọi như vậy được 20 năm rồi, cũng chưa từng thấy ông ấy khó chịu!”

Chỉnh lại tay lái, Trương Lăng giơ lên ngón tay giữa với cái xe vừa mới phóng vọt qua.

“Hừ, gấp cái gì chứ! Vội chết mày đi!”

“Ông ấy là bụng Tể tướng có thể chống thuyền! Không thềm chấp nhật với tên nhóc con như cậu!”

Đại Địa ngắt lời hắn.

“Đúng vậy, đúng vậy, tôi là tên nhóc con. Còn ông ấy là lão rùa bất tử!”

Trương Lăng nổi tính trẻ con bấu môi.

“Cậu này!”

Đại Địa cười.

“Không phải lúc nhỏ, cậu trộm mất đấm nho trong sân nhà ông nên mới bị đánh mông mấy cái à? Có cần thiết phải nhớ dai lâu như thế không?”

“Không cần? Kia sao có thể không cần! Cậu có biết trẻ con từ lúc năm tuổi đã bắt đầu có lòng tự trọng rồi không? Trương Lăng tôi đã lớn như thế, trừ Đại Địa cậu ra cũng chỉ có lão rùa già kia là từng đánh tôi. Những người khác tôi đều có đánh có trả, còn không phải là chính cậu giúp tôi báo thù!”

Trương Lăng không thuận theo.

“Tôi đánh được còn ông ấy thì không thể?”

“Đúng! Cậu đánh được còn ông ta thì không được!”

“Cậu đây là tư duy logic gì vậy? Còn có, ông ấy dạy dỗ cậu, chính là vì đám nho kia chuẩn bị đưa cho bọn nhỏ ở trong cô nhi viện. Cậu hái trộm rồi, ông ấy đương nhiên là sẽ giận.”

Đại Địa dờ khóc dờ cười.

“Hừ! Tôi cũng là đứa nhỏ trong cô nhi viện nha, nhắm nháp thử hương vị trước mọi người một chút thì có sao đâu? Nếu như chưa thì mọi người ăn làm sao được. Huống hồ, những thứ người khác tặng nghe nói đều là cho mấy đứa nhỏ trong cô nhi viện, thực ra đến được miệng có mấy miếng chứ? Không thấy bóng dáng là chuyện thường! Tôi để cho mấy thứ ông ấy tặng được danh đúng với thực, ông ấy hẳn là phải cảm ơn tôi mới đúng! Còn có.....”

“Còn có?”

Giúp Trương Lăng mở một đĩa nhạc, Đại Địa buồn cười nhìn Trương Lăng.

“Đương nhiên là còn! Lão già chết tiệt kia mỗi lần đều cho cậu đồ ăn vặt, cho tới bây giờ cũng không cho tôi! Cho dù tôi lấy lòng ông ấy, giúp ông ấy lau xe đạp, ông ấy cũng chưa từng cho tôi!”

“Trời đất! Tôi nói cậu sao đột nhiên lại có lòng tốt giúp ông ấy làm việc chứ? Thì ra cậu là vì đồ ăn vặt!”

Đại Địa cười lăn.

“Đó là đương nhiên. Có làm việc thì được trả công thôi, đây là chuyện tất nhiên! Cậu cười cái gì?! Dù sao tôi cũng không thể khiến cho ông ấy vui. Cũng không có được như cậu, cái gì cũng không cần làm, ông già kia liền ngoan ngoãn ôm mấy thứ kia cho.”

Trương Lăng lý sự với Đại Địa.

“Ha ha!.....Tha cho tôi đi. Lại nói, đám đồ ăn vặt kia cuối cùng còn không phải đều đi vào trong bụng cậu sao. Tôi nghĩ ông Khổng e rằng đã biết chuyện tôi chia đồ ăn vặt cho cậu, cho nên mới cho tôi rất nhiều. Cậu không biết trước đây cậu đáng yêu như thế nào đâu, nhất là lúc tức giận. Cái miệng nhỏ vĩnh viễn cao lên nửa ngày! Đại khái là ông Khổng muốn nhìn thấy bộ dáng đáng đáng yêu của cậu lúc tức giận, cố ý trêu chọc cậu đi.”

Hai người xoay quanh vấn đề ông Khổng là có lòng trêu chọc (bắt nạt?) Trương Lăng, bàn luận một đường. Xe chạy đến cổng lớn của viện dưỡng lão [Trường Sinh], vẫn chưa bàn luận ra được kết quả gì.

Không để ý đến Trương Lăng tâm không cam lòng không nguyện, Đại Địa tự mình đem mấy thứ mua đến cho ông Khổng xách ra, xuống xe đi đến chỗ tiếp đón.

Ở chỗ tiếp đón điền tên cùng đối tượng đến thăm, chờ sau khi Trương Lăng chậm chậm đi đến đây, liền kéo hẳn chạy đến chỗ ông Khổng đang ở — phòng giải trí.

Cửa phòng giải trí đang rộng mở, từ bên ngoài có thể thấy được gương mặt an nhàn của các cụ già đang đi lại nói chuyện bên trong. Có vài người đang tụ lại nói chuyện, có nhóm đang đánh bài tứ-lô-khơ, có mấy người đang chơi cờ, cũng có người đang đan áo len.....

Nhỏ giọng đi về hướng các cụ già đang nói chuyện, ông Khổng đang ngồi ở trong đó. Không biết ông nghe được cái gì mà đang ôm bụng cười to. Mấy sợi tóc bạc lơ thơ trên đầu rung lên rung xuống.

Còn chưa có mở miệng gọi, chỉ thấy ông Khổng trung khí mười phần kêu một tiếng với bọn họ:

“Ôi, chày gỗ nhỏ nhà ta cùng với cái đuôi của nó đến rồi kia!”

9. Chương 9

“Chày gỗ của tôi lớn có thể sánh ngang với cậu đó.”

Trương Lăng ở bên tai Đại Địa bỏ lại một câu như thế, bước nhanh đến trước mặt ông Khổng khom người chào ông:

“Cụ Khổng mạnh khỏe, tặng ông một lễ, thuận tiện phóng cái rằm, cho dù ông là rùa, cũng khiến cho ông bị thối chết!”

Các cụ già ở trong phòng giải trí miễn là không nặng tai hoặc có đeo máy trợ thính sau khi nghe một câu như thế thì ‘soạt’ một tiếng, nhất loạt nhìn về phía người lên tiếng.

Về mặt của Trương Lăng là không thêm đếm xỉa cộng thêm dào dạt đắc ý, những lời này hẳn ở trong xe nghiền ngẫm đã lâu.

Về mặt ông Khổng là thưởng thức cộng thêm vui sướng khi gặp lại, còn nghe được lời ‘chúc phúc mới mẻ’ của tiểu mỹ nhân bầm sinh dối trá năm đó dành cho mình.

Đại Địa về mặt xấu hổ cộng thêm tức giận vì sự vô lễ của Trương Lăng, một bàn tay lao đến vỗ đến phía sau cái đầu thoát nhìn quả thực như muốn cho nó nứt luôn.

“Đau!”

Trương Lăng bị Cự Linh chưởng của Đại Địa đánh cho đến mức đầu suýt chút nữa rơi ra khỏi cổ, ôm lấy sau đầu không ngừng hô đau. Đại Địa chết tiệt, cậu là muốn đánh cho tôi thành ngu ngốc rồi phải đưa vào viện phúc lợi sao. Tưởng tượng nếu như việc kia trở thành sự thật, bản thân mình lúc sống không phải là bị ai đến cực điểm sao, ra khỏi cô nhi viện rồi lại phải vào viện phúc lợi, đến lúc già rồi không chừng còn phải đi vào viện dưỡng lão. Tiền bối đã chết của mình đã làm chuyện xấu gì mà đến lượt mình phải đến nông nổi như thế nha?

Cũng không để ý đến Trương Lăng đang ôm đầu lắc lắc miên man suy nghĩ, Đại Địa ngượng ngùng nói với ông Khổng:

“Ông Khổng, xin lỗi. Ông cũng biết tên nhóc này có cái miệng hư hỏng, thực ra tâm địa cậu ta vẫn.....vẫn là không phải rất hư đốn.”

Vốn muốn nói [tâm địa cậu ta vốn rất tốt], nhưng thật sự chuyện này không có bằng chứng xác thực có thể cho phép cậu ăn nói lung tung như thế, đành phải suy nghĩ nửa ngày rồi tìm một hình dung không tính là chuẩn xác như thế.

Ông Khổng không chút để ý nhếch miệng cười cười:

“Không sao, không sao. Sống nhiều năm như vậy rồi, ông vẫn là lần đầu nghe được con gián cũng biết đánh rằm. Khoa học tiến bộ, sinh vật tiến hóa. Ha ha, mới ba bốn tháng không gặp, tiểu mỹ nhân Trương Lăng của chúng ta lại trở nên.....trở nên có chút nhan sắc nha?”

“Nhan sắc?”

Đại Địa khó hiểu.

Lắc đầu, Khổng lão nói với Trương Lăng vừa rồi đau đến công tâm vừa mới đứng thẳng được dậy:

“Con người a, không nên quá chú trọng ngoại hình. Cháu xem cháu đi, hốc mắt thì xanh, má hồng hồng, trên trán còn chấm một vết son? Thật sự là không nói nổi! Cháu ngàn vạn lần cũng đừng có học mấy tên Nhật Bản trên TV kia, đánh bóng chày cũng phải tô lông mày. Cẩn thận cuối cùng biến thành gay!”

Trương Lăng nghe xong, không khỏi giận dữ.

“Ông mới hóa trang ý. Nhìn mấy đốm đen trên mặt ông kìa, là vẽ lên đúng không! Hốc mắt xanh của tôi là do nắm đấm của Đại Địa. Má hồng là do Đại Địa dùng chưởng đánh. Trên trán.....trên trán không phải son! Đó là Kim Cương chỉ của Đại Địa chọc đó.”

Ông Khổng vừa nghe được lời này, vội vàng xoay người dạy dỗ Đại Địa, trước đó còn không quên giải thích với Trương Lăng:

“Đốm đen của ông, là đốm của người già!”

“Đại Địa nha.”

Ông Khổng lời nói ân tình:

“Dạy dỗ vợ mình không phải là không thể. Nhưng là ra tay quá nặng, nó sẽ chạy mất. Năm đó, nếu ông.....ai, không đề cập đến bà lão chết tiết kia nữa. Tuổi còn trẻ, đặc biệt càng phải học cách nhẫn nại. Cho dù con gái nhỏ cơm nước xong không rửa bát, bạn gái thay không ngừng, mở TV không biết đóng, lúc ngủ còn ngáy to. Con cũng phải chịu đựng, thiện tâm khuyên bảo, sao có thể dùng nắm đấm mà nói chuyện như vậy! Ông dạy võ cho con, cũng không phải để cho con dùng để đánh con gái.”

Đại Địa lần này oan ức tận đáy lòng nha, cậu cũng không nói cho ông Khổng, đánh vào mắt cậu ta là bởi vì khi mình đang tắm rửa thì cậu ta trốn ngoài cửa nhìn trộm, tặng cho cậu ta một cái tát là vì nửa đêm cậu ta bò lên giường mình. Còn đến cái điểm hồng trên trán kia, là bởi vì.....bởi vì tên hư hỏng kia thừa dịp mình ngủ gật, đem cái miệng vẽ lên nửa thước đến hôn mình. Bị cậu ta mạnh mẽ mà cưỡng quyết lưu lại dấu vết. Ai, thật khó mở miệng nha.

Suy nghĩ nửa ngày cuối cùng bật ra một câu:

“Ông Khổng, này.....việc xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài.”

Trương Lăng không chịu.

“Cừu Đại Địa cậu nói lời này là có ý gì! Cái gì là việc xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài! Tôi là việc xấu trong nhà phải không? Tôi đẹp trai như thế này không phải muốn có là được! Còn có ông già chết tiết này, theo như lời ông nói vài lần, không phải tôi là vợ của tên thô kệch này chứ?! Ông căn bản là không hề biết có đúng không? Nhìn tôi bộ dáng giống như bị cậu ta áp sao? Nói cho ông biết, là tôi áp cậu ta!”

Nói xong, hất tóc, bày ra vẻ đẹp trai!

Các cụ già cùng kêu ‘A’ một tiếng, thì ra là thế, hai tên nhóc này là có loại quan hệ đó nha. Xem ra lúc già cũng muốn vào viện dưỡng lão rồi. — không có đứa con phụng dưỡng mà.

“Cậu nói vậy cái gì vậy! Trương Lăng cậu mau cầm miệng lại cho tôi! Cậu còn mở miệng nói nữa, tôi liền.....tôi sẽ không nấu cơm cho cậu ăn nữa!”

Đại Địa vội la lên.

Các cụ già lại cùng kêu ‘A!’, thì ra đúng thật là như thế. Không nghĩ tới thoát nhìn qua, cậu bé kia nhìn to con thế, lại là người nấu cơm ở nhà. Xem ra bị áp cũng không sai nha.

Không nghĩ tới càng giải thích thì càng quanh co không rõ, Đại Địa tức giận đến mức giơ thẳng chân, không khỏi nén giận nói với ông Khổng:

“Ông Khổng à, ông cũng đừng hùa theo trêu chọc giống như Trương Lăng vậy. Cái gì gọi là chà đạp nhỏ cùng cái đuôi chứ. Người không biết còn tưởng con với Trương Lăng có quan hệ gì đâu.”

“Ai nha, gọi theo thói quen mà. Ai kêu tên nhóc Trương Lăng kia lúc trước nhìn tươi ngon mộng nước như vậy, lại suốt ngày đi theo sau mộng con chứ, con không có việc gì động bất động lại bảo vệ nó, ông mới nghĩ nó là cô vợ nhỏ của con nha! Nếu không, mộng của nhóc con này đã sớm bị ta đánh nát, còn chờ đến hôm nay sao! Hiện giờ nghĩ muốn dạy dỗ cũng là lực bất tòng tâm rồi.”

Ông Khổng mặt không đổi sắc nói.

“Ông muốn dạy dỗ cậu ta, xin mời. Tên nhóc Trương Lăng kia tuyệt đối không dám trốn đâu.”

Đại Địa vội vàng nói.

“Ít nói nhảm. Nếu như ta thực đánh nó, con không nửa đêm chạy một mình đến, đem tóc ta nhổ sạch mới là lạ!”

Nói đoạn, ông Khổng rất là quý trọng sờ mấy sợi tóc lơ thơ còn sót lại trên đầu mình. Ông nói như vậy, chính là vì đã có vết xe đổ. Năm nào đó, cũng không nhớ rõ là vì chuyện gì, đánh cái mông của Trương Lăng mấy cái, kết quả là Trương Lăng nho nhỏ chạy về khóc lóc kể lể với Đại Địa, ngày thứ hai liền nhận được bài học của Đại Địa, khổ thân mình nằm ở trong sân nhỏ ngủ gật, sau khi tỉnh lại thì phát hiện tóc bị Đại Địa nhổ mất một nắm, — trách không được, mình cảm thấy lúc ngủ sao da đầu lại đau như thế này.

Đại Địa quả thật đã làm ra chuyện như vậy ngược ngược gãi gãi tóc, không có cách nào khác, nhìn A Lăng khóc thành như vậy, thật sự là đau lòng vô cùng! Mới làm ra loại chuyện bất lương khi sư diệt tổ thế này.

Đại địa luống cuống không có chỗ đặt tay chân cuối cùng cũng nhớ ra mình có mang đồ đến. Xách mấy túi quà tặng trên mặt đất, lấy mấy món quà bên trong ra, đưa cho ông Khổng xem.

“Ông Khổng à, trời còn lạnh, ông dùng hai cái bao tay này này. Cái mũ lông này ông cũng đội đi. Còn có, đây là nhân sâm hoàn thuốc si rô bổ máu sơn tra để khai vị long nhãn rất ngon hoa quả mới về. Còn có, ô mai thông cổ, ô mai Ô Long, ô mai hương cổ, ô mai Quảng Úc, bánh ngọt, bánh tổ, bánh kê, còn có nha, một quả dưa tây nữa. Lần trước ông nói mùa đông muốn ăn dưa tây, lần này cháu liền mua đến. Ngoài ra, cháu còn mang đến năm băng Kinh kịch, ba băng kịch Hoàng Mai, một băng múa côn a, đúng rồi, còn có món muối Nam Kinh ông thích, trứng muối Nam Kinh, đồ nướng Nam Kinh, bốn con vịt Nam Kinh, đồ ăn vặt Nam Kinh, đem gói này thả vào trong nước nóng để ấm một chút là có thể ăn, có có một gói đá vũ hoa của Nam Kinh.”

Đem tất cả các món quà bày ra, Đại Địa ho nhẹ một tiếng cười khẽ với ông Khổng. Không biết ông Khổng có vừa lòng hay không.

Nhìn chiếc bàn bày đầy các thứ, các cụ già khác vẻ mặt hâm mộ. Một cụ nhịn không được nói với ông Khổng:

“Sao ông lại sinh được cháu trai tốt thế chứ! Cũng không thấy con của ông đến. Tôi nếu như có được cháu trai tốt như thế, đừng nói là muốn làm cái gì long dương đoạn tụ, cho dù nó từ cháu trai biến thành cháu gái, tôi cũng muốn đó!”

Ông Khổng nghe xong cười ha ha.

Cụ già ngồi đối diện ông cụ kia đột nhiên nghiêm mặt, nghiêm túc nói:

“Vậy còn giống cái gì! Người trẻ tuổi bây giờ đó, đàn ông không ra đàn ông, đàn bà không ra đàn bà. Đàn ông yêu đàn ông, đàn bà yêu đàn bà. Thật đúng là không ra gì! Vậy cháu nội có tác dụng gì chứ? Cái này cũng cần truyền bá ra sao?”

Cụ già ở bên trái cụ nói những lời này lên tiếng phản đối:

“Tôi trước khi đến đây, là dạy môn Xã Hội học ở đại học đó. Đồng tính luyện ái nha, cũng có chỗ tốt của đồng tính luyện ái đó chứ.”

“Có chỗ gì tốt?”

“Giảm bớt được lượng dân cư quá đông, làm chậm lại nguy cơ không đủ lương thực, đề cao địa vị của phụ nữ trong xã hội.”

Một cụ già cũng tiếp lời:

“Đúng vậy, ông không xem trên TV sao, năm đó quỷ Nhật Bản càn quét Trung Quốc cũng đến Trung Quốc mở ra cái hội biểu diễn kia! Không hề kêu là [Đánh giết đánh giết], đều sửa thành gọi [Tình yêu gột rửa đại lục]. Ông xem đi, mấy tên quỷ đó còn biết dùng [yêu] để càn quét Trung Quốc đại lục. Ông còn cứng nhắc như thế làm gì!”

Đại Địa mở miệng nghe mấy cụ già này miệng bầy mồm tám mà thảo luận, cậu cũng không hiểu, thì ra người tuổi càng lớn càng có thể chịu được đả kích, có thể đem biến dị xem như một xu hướng phát triển tất yếu của thế giới. Không tự chủ được mà đem ánh mắt đưa về Trương Lăng đang ngậm chặt miệng đứng ở một bên. Đúng rồi, sao Trương Lăng từ nãy đến giờ không hề thấy lên tiếng vậy?

10. Chương 10

“A Lãng, cậu sao vậy? Sao thế? Bị kích thích đến choáng váng?”

Sờ sờ đầu Trương Lãng cao bằng mình — được rồi, mình thừa nhận là Trương Lãng cao hơn mình một chút, hời.

Mắt tròn trăng, không nói lời nào.

“Này, cậu sao lại không để ý đến người khác vậy? Lại nổi tính trẻ con gì rồi, không phải là nói cậu là cái kia.....khụ khụ.....thôi, không cần phải giận thành như vậy đi?”

Đại Địa an ủi như không an ủi nói.

Trùng mắt liếc hần một cái, cánh tay khoanh lên trước ngực, đặt mông ngồi ghé lên cái bàn bên cạnh.

“Trương Lãng! Tôi cảnh cáo cậu, nếu không mở miệng ra nói chuyện với tôi, tôi liền.....”

Đại Địa xúc động phần nộ lời còn chưa có nói ra hết, đã bị một cụ bà đang nghiên cứu dáng mông của Trương Lãng chặn ngang.

“Đứa nhóc ngốc này, cậu ta đó là liếc mắt đưa tình với cháu đấy, cháu không hiểu sao? Thật đúng là đứa trẻ chân thật không hiểu biết gì mà!”

Cụ bà dùng kinh nghiệm sống một đời của mình mà dạy bảo Đại Địa.

“Cái gì mà vỗ rơi đầy đất? Ai ăn hạt dưa vậy, chia cho tôi một ít đi.”

Một cụ ông rằng hãy còn tốt lắm, chỉ là có chút lãng tai nói chen vào.

Bị cụ bà liếc sang — tặng cho một cái nhìn xem thường.

Cụ bà cười tùm tùm nhìn cái mông của Trương Lãng đang ngồi trên bàn trước mặt mình, mông đứa nhỏ này thật đẹp, nếu như mình trẻ lại mấy chục tuổi....., nhìn không được nổi sự hấp dẫn, vươn ngón tay chọc chọc, rất co dãn đó nha. Cụ bà thật vui vẻ, vẫn là thanh niên trẻ tuổi tốt nhất! Mỗi ngày phải nhìn mặt mấy lão già nhàm chán, liền cảm thấy chính mình cũng già thêm bao nhiêu! Lại nhìn không được chọc thêm một cái, thuận tay sờ sờ miết miết.....

“A! Bà già chết tiệt, bà ăn đậu hủ của tôi!”

Trương Lãng đang chìm đắm trong suy nghĩ và ảo tưởng của chính mình, khi cụ bà chọc đến cái thứ hai, cuối cùng cũng phản ứng lại kêu to lên một tiếng.

“Chị Lưu nha, sao chị lại ăn mảnh một mình như vậy! Thứ tốt nhớ rõ phải chia cho mọi người chứ.”

Người cười đến mức miệng giống như một cái hang không đáy — một cụ bà không còn răng mê đắm nhìn bộ dáng ngọc thụ lâm phong của Trương Lãng bé nhỏ. Chắc, bộ dáng thật đúng là đẹp! Bà lão ta thích mấy nhóc mặt trắng nha!

Trương Lãng bị ánh mắt của nhóm các lão bà nhìn đến mức cảm thấy nửa đêm cũng có thể mơ thấy ác mộng, lập tức vọt đến bên người Đại Địa, giữ chặt ống tay áo của cậu, cầu xin nói:

“Đại Địa, chúng ta đi về đi. Ông già cũng đã thăm rồi, đồ vật cũng đã tặng cho ông ấy. Chúng ta cũng nên đi đi?”

Đại Địa chau mày, A Lãng cũng quá không lễ phép rồi!

Trương Lãng nhìn thấy vẻ mặt của Đại Địa liền hiểu lầm ý tứ của hần, vội vàng nói:

“Không phải tôi muốn nói chuyện. Nhưng mấy bà cụ kia kích thích tôi! Cậu cũng đừng có lấy cớ không nấu cơm cho tôi ăn đó.”

Trương Lăng lo lắng đem đôi mắt đầy vẻ trông mong nhìn Đại Địa. — Không thể trách tôi, không thể trách tôi.....tôi phải ăn cơm, tôi phải ăn cơm, mỗi ngày tôi về nhà đều phải có cơm ăn.....

“Cậu.....”

Chỉ vào Trương Lăng, Đại Địa hết nói. Thì ra đây là lý do cậu ta không nói lời nào!

Quay đầu nhìn về phía ông Khổng đang tranh luận với mấy cụ già khác đến vui vẻ, đi qua, lộ ra một nụ cười mỉm dịu dàng.

“Ông Khổng, chúng ta ra bên ngoài một chút, trò chuyện đi.”

“Được, đã lâu không có gặp con, vừa lúc tâm sự với con chút.”

Ông Khổng thực sự rất cao hứng vịn vào tay Đại Địa đứng lên.

Đại Địa đỡ ông Khổng, nói với Trương Lăng:

“A Lăng, tôi đưa ông Khổng đi dạo. Cậu ở lại đây cùng mọi người nói chuyện, nhưng ngàn vạn lần không được nói bừa nói bậy! Nói mấy từ không được lễ phép!”

“Đại Địa, tôi cũng đi!”

Nghe xong lời của Đại Địa, Trương Lăng sợ tới mức xanh cả mặt muốn đi cùng bọn họ ra ngoài. — một ông già có cái miệng hư hỏng so với một đám cụ già cơ khát giống như thật lâu rồi chưa từng thấy qua người có gương mặt hoa đào anh tuấn tiêu sái giống như mình tốt hơn nhiều, nói không chừng còn hơn mấy lão già biến thái nữa, mình sắp không xong rồi!

Đại Địa không để ý đến hấn, trừng mắt.

“Cậu thành thành thật thật đứng lại chỗ này cho tôi! Đợi tôi quay về tìm cậu. Nếu cậu không còn ở đây, sau này.....hừ hừ!”

Trương Lăng hiểu được tiếng [hừ hừ] kia của Đại Địa là biểu lộ ý tứ gì. Ủ rừ, tiếc nuối, tự ai cùng không tình nguyện bữu môi ở lại.

Đại địa đột nhiên phát hiệp chiêu uy hiếp [không nấu cơm] này thật ra dùng rất tốt — sau này không ngại thường xuyên sử dụng!

Từ trong viện dưỡng lão [Trường Sinh] đi ra, Đại Địa từ lúc có được bằng lái đến nay là lần đầu tiên lái xe, khẩn trương nắm chặt tay lái, không dám thả lỏng.

Hỏi vì sao cái tên Trương Lăng keo kiệt kia lại cho Đại Địa ngồi vào tay lái phải không?

Bởi vì Trương Lăng hiện tại đang nằm thẳng ở ghế phụ chờ khôi phục nguyên khí! Hiện tại hấn hoàn toàn rơi vào tình trạng không thể lái xe! — Trương Lăng đáng thương, xem ra là bị nhóm các cụ bà tra tấn không nhẹ.

“Tôi nói nha A Lăng, có khoa trương như vậy không chứ?.....”

Đại Địa một bên chú ý hướng xe, một bên nói chuyện với Trương Lăng.

“Đừng có nói chuyện! Chú ý lái xe!.....Tôi cũng không muốn đã không chết ở trên tay mấy bà lão háo sắc kia, lại chết ở trên đường cao tốc đâu.....”

Trương Lăng đầu tiên là lớn tiếng nhắc nhở Đại Địa, rồi mới chuyển giọng thì thầm nho nhỏ.

Đại Địa cười ra tiếng, cậu nghe được Trương Lăng nói thầm.

“Có khủng bố như vậy không? Thực ra tôi cảm thấy các bà ấy rất đáng yêu, tôi tình nguyện nói chuyện với các bà cũng không ngại đi theo nhóm nữ bá chủ của trường học chúng tôi nói chuyện đâu.”

“.....Đáng yêu?!! Mấy bà ấy có chỗ nào đáng yêu nha? Đại Địa, cậu xác định mắt của cậu không có vấn đề? A? Cậu thể nhưng lại tình nguyện buông tha cho mấy người như nụ hoa sắp nở trong trường học, mà lựa chọn.....mấy bà già háo sắc này?!”

Trương Lăng chịu kích thích quá sâu, ngất đi.

Không đến ba giây sau, hắn lại tỉnh lại.

“Mấy bà ấy rốt cuộc làm cái gì với cậu?”

Đại Địa thực sự tò mò. Trương Lăng ở giữa đám phụ nữ luôn là tay điều luyện, thế nhưng đối với nhóm các bà lại bị chấn động đến mức độ này.

“.....Dừng, có, hỏi, tôi ”

Trương Lăng bày ra bộ mặt hung dữ âm trầm nói.

“Nghe đây! Cừu Đại Địa. Sau này nếu như cậu còn tha tôi đến chỗ này, đừng trách lúc đó tôi ôm theo bom đến đây! Hiện tại tôi cảnh cáo cậu luôn, cậu phải nhớ rõ đó.”

Đại Địa mỉm cười. — con gián này!

Rời khỏi đường cao tốc, thần kinh căng chặt của Đại Địa rốt cuộc cũng có thể thả lỏng một chút. Dem xe chuyển bánh tiến vào nội thành, cẩn thận không chế tốc độ xe.

“Đại Địa.....”

“Ừ?”

“Đại Địa.....”

“Ừ. Cậu muốn nói cái gì?”

“.....Đại Địa, cũng sắp đến sinh nhật của tôi rồi.....”

Không tìm được thở dài.

“Muốn quà sinh nhật chứ gì? Có muốn cái gì hay không? Quá đắt tiền là không thể!”

“.....Sẽ không quá đắt. Đại Địa, buổi tối ngày sinh nhật đó của tôi.....cậu có thể cho tôi làm một lần được không?”

“Làm cái gì? Làm một lần.”

Đại Địa vẫn chưa có nghe hiểu.

“.....Làm tình.....”

“.....”

“Đại Địa! Có người! Cẩn thận!”

Trương Lăng xông lên bẻ quặt tay lái sang bên phải.

Đại Địa đạp phanh mạnh một cái!

Tiếng đạp phanh chói tai vọng lại về phía người đi trên đường.

Mở cửa xe, vội vàng chạy đến hướng người té ngã trên mặt đất.

Ngoài ra, bên kia đường cũng có một người đang chạy rất nhanh sang bên này.

Đại Địa kích động nhìn người này, không ngừng hỏi:

“Cậu không sao chứ? Cậu không sao chứ?.....Có bị thương chỗ nào không? Trương Lăng! Nhanh gọi điện thoại kêu xe cứu thương đi!”

Một bên đỡ người này dậy, một bên quay đầu ra lệnh cho Trương Lăng.

Người ngồi dưới đất đã khá khoảng hơn hai năm sắp ba mươi rồi, là một người đàn ông tướng mạo bình thường, thân thể rất gầy, nhìn anh ta ngồi dưới đất vươn ra hai chân thon dài, lúc đứng lên hắn là rất cao đi.

Người này đột nhiên mở miệng nói:

“Tôi không sao. Cậu không có đụng vào tôi. Là tự tôi không cẩn thận lao ra. Là tự tôi không cẩn thận té ngã. Không có liên quan gì đến cậu đâu. Xin đừng lo lắng.”

Trời đất! Người này quá kỳ lạ rồi. Người bình thường gặp phải việc như thế này, đã sớm kêu muốn đi bệnh viện, người đụng phải chịu trách nhiệm, phải đền tiền. Người này thế nhưng ngay cả một chút ý nghĩ muốn chiếm tiện nghi trong đầu cũng không có? Làm người cũng quá tốt bụng rồi đi. Trương Lăng nhìn người này nghĩ vậy. Được rồi, anh đã nói bọn tôi không liên quan đến chuyện này, như vậy cũng đừng trách tôi.....

“A Hảo, em không sao chứ? Có chỗ nào bị thương không? Tay có cử động được không? Chân có thể động hay không? A? Sao em lại không nói lời nào vậy? Có phải bị đụng làm sao chỗ nào không?”

Người vừa đi từ bên kia đường sang, đoạt lấy người đàn ông kia từ trong tay Đại Địa ôm vào trong lòng, mặt mang theo vẻ thân thiết hỏi han.

Người đàn ông kêu A Hảo sau khi nghe xong câu hỏi của đối phương, cũng chỉ lắc đầu, tỏ vẻ chính mình không có làm sao.

Chính là người mới tới này không chịu bỏ qua. Đứng lên, mặt lạnh đi, hỏi:

“Là tên khốn kiếp nào mất mùa chạy nhanh đâm vào người người ta vậy?! A? Con mẹ nó, mày mau đứng ra đây cho tao xem! Xem lão tử có hay không chém mày thành mười tám khối, tháo cả cái đầu rùa của mày xuống làm bóng đá!”

Này.....giọng nói rất quen thuộc, Đại Địa nhìn gương mặt xinh đẹp đến cực điểm giống như đã từng quen biết kia.....Tư thế mắng chửi người này.....hình như mình đã gặp qua.

Đúng rồi! Nghĩ ra rồi! Là ông chủ của quán bar [hậu mâu] tên [Thần Nông giá] kia — Triệu Hiểu Vĩ!

11. Chương 11

Đại Địa vừa định đứng ra thừa nhận mình là người gây tai nạn, liền thấy Trương Lăng ưỡn ngực đi đến trước mặt Triệu Hiểu Vĩ.

Hắn đây là.....?

A Lăng, không nghĩ tới cậu sẽ vì tôi mà gánh vác trách nhiệm gây tai nạn xe cộ, tôi.....tôi không ngờ được, cậu luôn luôn vì tư lợi mà ăn sạch sành sanh xong không chịu trách nhiệm gây họa rồi chạy trốn nhanh hơn cả thỏ lại chịu ra mặt vì tôi! — Đại Địa nhất thời cảm động không thôi.

Trương Lăng ở bên kia đã đi đến trước mặt Triệu Hiểu Vĩ, bắt đầu lục lọi cái ví da, một bên lục một bên còn nói:

“Cô này, nhìn cô lớn lên coi như cũng là người có dung mạo, sao ăn nói lại bậy bạ như vậy chứ! Sao cô không hỏi người bạn muốn tự sát này của cô xem sự cố xảy ra như thế nào? Lúc trước chính là tự anh ta vọt ra đường, làm loạn trật tự giao thông không để ý đến an toàn của người dân, tăng thêm phiền toái cho người khác còn muốn khiến cho xe hỏng người chết, nếu như anh ta thành công, chẳng những các vị cảnh sát phục vụ nhân dân phải tăng thêm mấy cái đầu bạc, còn tăng thêm gánh nặng rất lớn cho các nhân viên vệ sinh. Hơn thế, chỗ tốt duy nhất chỉ là tăng thêm cho các phóng viên báo chiều và ngày mai một chút tiền nhuận bút. Tóm lại, bên chúng tôi không bắt anh ta phải bồi thường phí gây tổn thất tinh thần, phí làm người khác chậm trễ, khí hao tổn sầm lổp cộng thêm phí nhiễu loạn trị an, cô nên cảm ơn sự khoan thứ rộng lượng của chúng tôi mới đúng! Này, đây là năm đồng, xem như tôi tặng anh ta uống thuốc an thần. Không cần phải cảm ơn tôi đâu!”

Đại Địa trợn mắt há hốc miệng, ngược lại còn xấu hổ đến mức sắc mặt đỏ lên. Mọi người vây quanh xem vô cùng bội phục, thậm chí còn có người vỗ tay trầm trồ khen ngợi. Triệu Hiểu Vĩ tức giận đến xanh mặt,

cuối cùng gã cũng gặp phải đối thủ rồi. Ngay cả người đàn ông tên là [A Hảo] vốn đang ngồi dưới đất ngăn người cũng không tìm được mà ngẩng đầu lên nhìn người đang nói chuyện.

Vậy vậy nằm tờ tiền trong tay, về mặt Trương Lăng là vô cùng hào phóng mà nói:

“Ai nha, đừng khách khí! Đại gia tôi luôn lấy tinh thần làm việc tốt không cần biết tên, cô không cần hỏi tên tuổi của tôi.....Còn ngây ngốc ra đấy là cái gì, cầm đi!”

Triệu Hiểu Vĩ bỗng nhiên thu lại sắc mặt, cười hì hì nhận lấy năm đồng tiền kia từ trong tay Trương Lăng, chậm rãi cho vào trong cái ví da của mình.

[A Hảo] nhìn thấy sự biến hóa của Triệu Hiểu Vĩ liền giẫy dụa bò lên từ mặt đất, Đại Địa ở bên cạnh xấu hổ đến mức không dám thừa nhận mình là bạn của Trương Lăng thấy thế, vội vàng đi qua giúp đỡ anh ta đứng lên.

[A Hảo] được Đại Địa đỡ lên khắp khiêng đi đến trước mặt Triệu Hiểu Vĩ, nắm chặt tay gã nói:

“Hiểu Vĩ, chúng ta về nhà đi. Vừa rồi là tôi không tốt, không nên đột ngột chạy đến trước đường chạy của xe. Thật sự không cần trách bọn họ. Về nhà đi, không cần ồn ào với họ. Có rất nhiều người đang nhìn, tôi không thích.”

Quả thật, bản tính của con cháu Viêm Hoàng chính là thích nhảy vô giúp vui, người vậy xem càng ngày càng nhiều. Người đi xe đạp thì tay vịn xe đạp đứng cạnh xe nhìn sang bên này. Người đi đường nói người đi xe đạp đi vượt làn đường, mấy học sinh thì cãi nhau xem mấy anh đẹp trai kia khác nhau chỗ nào, mấy cô bé học sinh trung học đáng yêu thì hai mắt tỏa sáng chờ xem khói lửa bắn ra khi hai người xô xát. Ngay cả mấy chiếc xe đang chạy ở trên đường, cũng có xe dừng lại mở cửa kính nhìn ngó. Dù sao có hai mỹ nam bộ đáng đẹp như vậy cãi nhau cũng đâu có mấy. Kết quả như thế, tạo thành đường XXX sau đó tắc xe đến hai tiếng rưỡi. — (tắc xe quả thật vô cùng đau khổ! Nhất là khi trên tay anh không có thứ gì để giải trí.)

Hiện tại, trong lòng của tất cả mọi người đều chờ mong được xem một màn long tranh hổ đấu, cũng là giúp cho cuộc sống bình thường nhàm chán có thêm chút gia vị.

Cảnh sát tuần tra trên phố bắt đầu chạy đến bên này.....

Triệu Hiểu Vĩ khó có khi được nghe A Hảo nói như thế với gã, tự động giảm xuống hai ba câu mà bình thường gã sẽ nói, nhanh chóng đem người kia kéo vào trong lòng, liên thanh hỏi:

“Em thật sự không việc gì chứ? Chúng ta đến bệnh viện kiểm tra đi, nếu như có vấn đề gì đó, sẽ hối hận không kịp đấy. Được không? Đừng khiến cho anh lo lắng. Chờ đến bệnh viện rồi, sau khi chắc chắn em không có việc gì, chúng ta sẽ về nhà. Thế nào?”

Không đợi [A Hảo] mở miệng, Đại Địa vẫn đứng ở một bên đã tiếp lời:

“Triệu tiên sinh, dùng xe của chúng tôi đưa bạn của anh đến bệnh viện đi. Phí chữa bệnh sẽ do chúng tôi toàn bộ gánh vác, xin đừng lo lắng. Xe là do tôi lái, trách nhiệm tôi sẽ chịu. Vừa rồi tên nhóc kia nói mấy lời vô liêm sỉ, hy vọng các anh sẽ không giận.”

Nói xong, còn cúi đầu xuống một cái.

Nghe được tiếng nói, ngẩng đầu lên, Triệu Hiểu Vĩ cuối cùng cũng nhìn thấy Cừ Đại Địa.

“Là cậu, là người tên.....Đại Địa gì đó phải không?”

“Cừ Đại Địa.”

“Đúng, Cừ Đại Địa. Này! Cừ Đại Địa! Cậu đâm ai không đâm, lại đâm vợ tôi làm gì?! Nhỡ đâm chết người rồi cậu làm sao đền được cho tôi một người giống như đức thế chứ?!”

Vừa nghe là Cừ Đại Địa, Triệu Hiểu Vĩ đã bắt đầu cười thầm. Nếu đoán không nhầm, tên vừa rồi đến làm đối thủ của gã chính là cái tên kêu con gián kia — gã cũng không biết tên thực của Trương Lăng. Nếu đã như vậy, thù của gã đã dễ báo hơn gã nghĩ rất nhiều, trình độ cũng không giống nhau nữa. Hắc hắc hắc, con gián chết tiệt số một nhà người, người chờ đi! Dám nguyên rửa vợ ta đi tự sát!

Vợ?

Quần chúng vây xem xung quanh bắt đầu đánh giá người Triệu Hiểu Vĩ ôm chặt trong lòng.

.....?.....?.....?

Không giống phụ nữ nha!???

“Hiểu Vĩ!”

[A Hảo] bị Triệu Hiểu Vĩ gọi là vợ phải nhận ánh nhìn chăm chú giống như hỏa nhãn kim tinh của quần chúng quét qua, không thể chịu đựng nổi mà kêu lên một tiếng. Vì cái gì người này cho đến bây giờ vẫn không thèm để ý ánh mắt của người khác như thế chứ?

Triệu Hiểu Vĩ bị [A Hảo] gọi một tiếng lúc này mới nhớ đến chuyện vợ nhà mình da mặt mỏng, vội vàng cười cười lấy lòng nói:

“A Hảo, chúng ta cứ chiều theo lời Đại Địa nói đi, trước tiên lên xe của bọn họ đi bệnh viện kiểm tra được không?”

“Này, các người muốn lên xe cũng nhanh một chút được không? Ngài cảnh sát nhân dân sẽ chạy đến ngay bây giờ đây!”

Trương Lăng không muốn phải gặp cảnh sát khu phố liền đẩy bức tường người ra rồi chạy, hắn không muốn dính đến phiền toái bị cảnh sát ân cần thăm hỏi bắt đầu thúc giục mọi người nhanh lên xe, rồi đi khỏi hiện trường vụ việc.

Chờ ba người khác vừa lên xe hạ mông xuống, chỉ thấy Trương Lăng đã khởi động xe, chuyển tay lái, chuyển hướng, chạy lẫn vào dòng xe. Động tác nhanh nhẹn thuần thục không mất đến sáu mươi giây.

Ông chú cảnh sát thật vất vả mới đẩy được đám người ra để đi vào giữa, lấy ra giấy phạt chuẩn bị chấp hành theo luật chỉ thấy quần chúng vây quanh lập tức giải tán. Người ở trên lối đi bộ lại tiếp tục công việc đi dạo phố của mình, người đi xe đạp tiếp tục đạp xe của hắn, xe chạy trên đường cũng bắt đầu chậm chạp khởi động xe. — Ai cũng không xen vào chuyện của người khác để phải làm nhân chứng thứ nhất.

Ông chú cảnh sát đáng thương nhìn đám xe ở trên đường đang thông thả di chuyển, giống như một đàn rùa lớn có đám mai đủ các màu lần lượt qua lại, đã không thể đoán được chiếc xe nào là chiếc xảy ra tai nạn. Một cậu em cảnh sát hình như vừa mới tốt nghiệp khỏi trường cảnh sát ra, sau khi quan sát nửa ngày, cho ra một kết luận:

“Xem ra, hôm nay hai anh em ta ngay cả một cái vé phạt quá tốc độ cũng không thể rút ra được rồi.”

Cột chắc dây an toàn cho [A Hảo] rồi, Triệu Hiểu Vĩ liền nắm tay [A Hảo], rống lớn một tiếng với Trương Lăng đang ngồi ở ghế lái:

“Cậu lái nhanh lên một chút có được không thế?!”

“Hừ, cũng không phải là chạy đi sinh con! Gấp cái gì!”

Không để ý đến Trương Lăng đang lăm bằm, gã ngược lại quay sang nói với Đại Địa ngồi ở vị trí phó lái:

“Đại Địa, đây là người bạn mà cậu nói từ nhỏ đã cùng nhau lớn lên đó sao? Quả nhiên như lời cậu nói, thật sự đúng là một tên khốn kiếp dễ tiện vô sỉ hạ lưu vì tư lợi, tự cho mình là đúng, tự cho mình là trung tâm, tự phụ tự kiêu tự cho mình là siêu phàm, không có tự mình biết hổ thẹn. Sao cậu lại đem một tên như vậy làm bạn của mình chứ? Không sợ mình mất mặt sao? Nếu là tôi, đã sớm đem hắn đóng gói lại vứt vào bãi rác rồi thật lớn rồi! Còn có thể để hắn ở lại tiếp tục truyền bệnh rồi làm hại con người sao? Cho dù hắn từ nhỏ đã lớn lên bên cậu, cậu cũng không thể vì như vậy mà uống phí bài học vì dân trừ hại, diệt cỏ tận gốc mà thầy cô lúc trước ở trường đã dạy nha! Cậu này.....”

“Cừu Đại Địa! Cậu ở bên ngoài đều nói với người khác như vậy về tôi sao? Cậu thân là một giáo viên, thế nhưng lại đi nói xấu ở sau lưng người ta! Cậu, cậu, tôi không thể để yên cho cậu vụ này! Về nhà sẽ tính sổ với cậu sau!”

Sau khi dạy dỗ Đại Địa rồi, Trương Lăng lại nhìn vào kính chiếu hậu, nói với người ngồi ở đằng sau:

“Này, [đàn bà rởm] có mặt không có ngực! Trương Lăng tôi đây thì làm sao chứ, cũng mạnh hơn so với tên đồng tính luyến ái chết tiệt nhà anh! Nói tôi truyền bệnh? Anh mới là cái ổ truyền bệnh ấy! Ổ ngay giữa đường lớn, dám ôm đàn ông mà hô to [vợ], anh mới chính là tên không biết xấu hổ! Người vợ của anh nếu thật sự có vài phần thưởng thức, nên đem anh sang Thái Lan để biến thành người yêu! Mà không phải để anh ở lại đây mà tiếp tục đầu độc nhân gian! Tự anh tỉnh ngộ lại đi, không thấy rằng ngay cả vợ anh cũng không chịu nổi anh nữa, lao ra đường nghĩ muốn đâm xe tự sát sao!”

Ở chỗ rẽ Trương Lăng vừa đem xe quặt vào đường dẫn đến bệnh viện gần nhất, vừa lên tiếng phản bác.

[A Hảo] kia bị Trương Lăng gọi một tiếng [người vợ] sắc mặt đã chuyển xanh, gắt gao nắm chặt tay Triệu Hiểu Vĩ còn một tay nắm chặt lại, cổ nén cơn giận. Hơn nữa khi anh nghe được mấy từ [đồng tính luyến ái chết tiệt] kia, sắc mặt không khỏi chuyển từ xanh sang trắng, cắn chặt môi dưới. Anh sợ nhất chính là để cho người khác biết chuyện người anh thích là một người đàn ông!

Cảm giác được sự khó chịu cùng khấn trương của [A Hảo], Triệu Hiểu Vĩ quyết định phải hung hăng cho Trương Lăng một kích!

“Đại Địa, lần trước cậu nói với tôi, cái kẻ dùng thuốc để cưỡng gian cậu chính là tên quỷ quân tử miệng đầy [đồng tính luyến ái chết tiệt], thích ăn cháo còn ngại đậu hũ thối này sao?”

Trương Lăng vừa nghe liền thấy nóng nảy.

“Tôi dùng thuốc cưỡng gian cậu ta lúc nào? Đó là tự tôi uống nhầm thuốc thần chí không rõ thượng nhầm người mà thôi. Anh nghĩ rằng tôi sẽ muốn cậu ta như vậy sao!”

Là thực muốn cậu ta, nhưng vẫn chưa đến mức độ phải dùng thuốc để mê hoặc cậu ta. Này cần phải giải thích rõ ràng, Trương Lăng tôi đây cũng không phải loại đồng tính luyến ái thấy đàn ông chân liền nhũn ra này.

Triệu Hiểu Vĩ cùng ngôn ngữ ba phải thế nào cũng được đạt đến hiệu quả như mong muốn, thỏa mãn mỉm cười nham hiểm nhìn về phía Đại Địa.

Đại Địa cho đến tận hôm nay cuối cùng cũng đã hiểu được, Trương Lăng là thật sự không hề yêu cậu, ngày đó cũng chỉ là một hồi hiểu lầm lớn. Hắn, Trương Lăng, chỉ vì uống nhầm thuốc linh tinh vợ hắn nào đó, liền, liền không hề ngại thiên lý, không có chút nhân tính mà XX cướp mất lần đầu tiên của Cừu Đại Địa cậu. Nhưng lại còn.....lại còn.....

Cổ nén cơn tức giận, vẫn đợi cho đến khi Trương Lăng đưa xe vào trong bãi đỗ xe của bệnh viện, sau khi để cho tất cả xuống xe rồi, khóa kỹ cửa xe lại, Đại Địa mới đem nắm đấm giống như một cây chùy phá núi cỡ lớn dúi dằm đặt lên mũi của Trương Lăng! — Nếu như không phải cậu muốn tôi, sao lại không có việc gì luôn luôn chạy đến quấy nhiễu *** với tôi như vậy hả!? Đánh chết con gián háo sắc nhàn rồi đến không có việc gì làm đi đùa giỡn dân nam đảng hoàng nhà cậu!

Cháo: hay đậu phụ nhự (Tiếng Trung: – đậu hũ nhũ), là một loại đậu phụ lên men, một món ăn của ẩm thực Quảng Đông (Trung Quốc) và Việt Nam.

Đậu hũ thối: (xú đậu phụ) là một loại đậu phụ lên men khá nặng mùi. Đây là món ăn nhẹ, bình dân, thường được bán ở các quán ven đường hơn là trong các nhà hàng. Món này có mùi giống như cải bắp hoặc phân bón mục rửa, có người ví mùi vị của nó giống như pho mát xanh, trong khi có người nghĩ nó giống thịt rửa. Người sành ăn thì món này càng nặng mùi càng ngon.

12. Chương 12

Trên mũi Trương Lăng còn đeo băng gạc, ngồi ở trong văn phòng của mình gọi điện thoại cho người nào đó.....

‘Ring ring ring.....’

[A lô, xin chào, điện thoại đã chuyển đến đây. Tôi là Cừu Đại Địa, xin hỏi ngài là ai?]

“.....Đại Địa, là tôi...A...Cậu đừng cúp máy! Tôi có chuyện muốn nói!”

[.....]

“Đại Địa, tôi rất đói.....Cậu có thể đem cơm đến công ty của.....[Cúp!].....?! Này, Đại Địa? Này, này.....”

Chưa từ bỏ ý định, lại gọi một lần.

‘Ring ring ring.....’

[Xin chào, tôi là Cừu Đại Địa. Xin hỏi tìm ai vậy?]

Bóp chặt mũi.

“Xin chào, tôi là nhân viên của tạp chí CEL, Trưởng Tổng biên tập của chúng tôi mới nhờ tôi chuyển lời cho ngài, mong ngài mang chút đồ đến đây cho ngài ấy. Cảm ơn!”

[Anh ta là ai vậy? Tôi không biết. Này cô, cô tìm nhầm người rồi. ‘Cúp!']

“.....”

Năm giây sau, cùng với tiếng kêu kỳ quái truyền ra từ bụng của Trưởng Tổng biên tập, điện thoại lại bị ấn số.

[Xin chào, xin hỏi tìm ai?]

Nắm chặt mũi.

“Cừu Đại Địa tiên sinh sao? Sắc mặt của Trưởng Tổng biên tập vô cùng kém, hy vọng ngài có thể đến gặp ngài ấy.”

[.....Ở trên bàn làm việc của cậu ta hẳn là có một quyển sổ điện thoại màu xanh nước biển, cô lấy nó rồi mở ra, tùy tiện tìm tên của một cô gái, gọi điện thoại qua, bảo các cô ấy đến đưa cơm cho Trưởng Tổng biên tập của các cô. Cảm ơn!]

Sao cậu ta lại biết số điện thoại của mình đều đặt ở trên bàn nhỉ?

“Cừu tiên sinh, Trưởng Tổng biên tập chỉ đích danh mời ngài đến đây.”

[Phí ra mặt của tôi là mười ba vạn một tiếng, cô nói với Trưởng Tổng biên tập của các cô chuyển tiền vào tài khoản cho tôi, chờ tôi xác nhận rồi, tôi sẽ xuất hiện và phục vụ. Cảm ơn! ‘Cúp’.]

.....

Tôi bắt đầu hận cậu....., Cừu Đại Địa!

Nhưng chỉ hai mươi giây sau, Trương Lăng lại bấm điện thoại, hẳn quyết định muốn dùng ngữ khí chân thành nhất để nhận lỗi với Cừu Đại Địa.

‘Ring ring ring.....’ một hồi lại một hồi, thật dài rồi thật dài.

Ngắt đoạn, lại ấn một lần nữa.

‘Ring ring ring.....’

Hai phút 45 giây sau, Trương Lăng rút dây điện thoại.

Nhấc máy điện thoại trên bàn lên, ném xuống sàn nhà. Nhấc chân lên, dùng hết sức lực mà liều mạng giẫm! Ta giẫm! Ta giẫm! Ta giẫm giẫm giẫm!

Nhấc chân ra, hai tay chống thắt lưng.

“Hô....., thoải mái rồi!”

Cầm lấy chìa khóa xe ở trên mặt bàn, xoay ở trong tay vài vòng, mở cửa văn phòng, nghênh ngang đi ra.

Tôi cũng không tin rằng không có Cừu Đại Địa cậu, có thể khiến cho Trương đại gia tôi đói chết?! Đi ra ngoài tìm cơm ăn, cho dù có lái xe xối tung cả thành phố lên, tôi cũng phải tìm ra một nhà hàng có thể ăn được!

Từ sau ngày đó đưa Triệu Hiểu Vĩ cùng [vợ] của gã đến bệnh viện (Trương Lãng cũng thuận tiện giúp đỡ một chút cho việc làm ăn của bệnh viện), đã được năm ngày.

Trong năm ngày này, Đại Địa chỉ giặt quần áo của mình, chỉ thu dọn những chỗ mà mình bày bừa ra, chỉ lướt qua lối đi trong nhà, chỉ làm đủ đồ ăn cho mình ăn — hơn nữa là đem cơm cùng đồ ăn bưng vào trong phòng mình rồi đóng cửa lại ăn.

Nghĩ đến Cừu Đại Địa năm ngày này có bao nhiêu ác, Trương Lãng cũng tức đến méo mũi rồi — chỉ là có bằng gạc che phủ, nhìn không ra mà thôi.

Một bên ngồi giặt quần lót, áo sơmi, quần, tất và một đồng quần áo gì đó của mình, một bên lén đưa mắt nhìn chăm chú hướng đi của Đại Địa.

Trên tay kia là thứ gì nha? — Sườn lợn mật ong? Thịt thỏ chặt xốt tương? Hồng hồng nha, thơm quá..... ‘Ừc!’

Nuốt một ngụm nước miếng. A! Bưng vào phòng rồi!

Mở nắp hộp bột giặt ra, cầm muỗng nhỏ, — này, phải cho bao nhiêu đây? Nhiều như thế, đã đủ hay chưa?

Cửa phòng mở, Đại Địa đi ra. Đi vào phòng bếp, lại bưng cái gì đó đi ra.

— Ô ô, là thịt chiên giòn thơm phức! Đại Địa chết tiết, ăn ngon như vậy! Cẩn thận béo thêm mười cân nữa!

Tay run lên, bột giặt rơi vào trong máy giặt quần áo. — A! Đây đã là thìa thứ mấy rồi?.....Ai để ý đến nó chứ! Có thể giặt là được! Tùy tiện bấm máy.

Một lát sau, Đại Địa lại bưng ra một nồi nước nhỏ cùng cơm đã nấu xong, quay lại phòng mình, đóng chặt cửa.

Sau khi chờ đợi xác định Đại Địa sẽ không quay ra, Trương Lãng nhanh chóng bay vào phòng bếp. Dựa theo kinh nghiệm hẳn có được mấy hôm nay, Đại Địa lúc vừa nấu cơm xong, có đôi khi sẽ còn thừa chút gì đó ở trong nồi (cũng chưa được một bát). Lúc này, hẳn còn có thể có chút lộc ăn, bất chấp tất cả, trước tiên vét sạch quay về phòng mình đã rồi nói sau!

Hôm nay không biết vận khí như thế nào?

.....?!

Vận khí hôm nay xem ra thực be bét! Trong nồi cái gì cũng không còn! Đại Địa chết tiết, thế nhưng đã rửa hết các thứ rồi! Cậu là muốn khiến cho tôi thèm ăn rồi đói chết có phải không?! A.....Giận!

Dường như muốn thử chút vận khí, lại mở tủ lạnh ra — trong ngăn lạnh có ba quả cà chua, một hộp sữa tươi, hai lon bia. Trong ngăn đá....., một hộp kem hương hoa quả.

Vô lực đóng lại cửa tủ lạnh, lê chân đi về phòng của mình, cầm chìa khóa xe, chuẩn bị đi ra ngoài mua cơm ăn. Lúc đi ra cửa, Trương Lãng ném cho cửa phòng Đại Địa một ánh mắt hung tợn! — cậu cứ ăn mảnh đi, cẩn thận đau dạ dày chết cậu!

Buổi sáng ngày hôm sau khi thức dậy, Trương Lãng mới nhớ tới đám quần áo giặt lúc tối hôm qua hãy còn ở trong máy. Vội vội vàng vàng vệ sinh cá nhân, kéo dép lê lệt xệt chạy đến phòng giặt quần áo ở bên cạnh phòng tắm, mở máy giặt ra....., a, mấy nốt trắng trắng khả nghi dính vào quần áo đã giặt xong này là cái gì vậy? Đừng nói với tôi, chẳng qua chỉ để quần áo giặt xong ở trong máy giặt một đêm, nó liền nổi mốc! Giờ mới là tháng hai đó! Cách mùa mưa phùn những vài tháng nữa mà?!

Đưa tay nhắc quần áo ra, hơi run lên. Có nên giặt lại một lần nữa hay không? Ặc, thật phiền phức! Mặc kệ, dù sao cũng chỉ là chút nấm mốc thôi, phơi nắng dưới ánh mặt trời một hôm là không thành vấn đề đi? Trương Lãng quyết định đem quần áo dính đây [nấm mốc] ra ngoài phơi nắng.

Buổi tối, lúc Trương Lăng quay về thu quần áo, bị mùi bột giặt nồng nặc dính trên quần áo xông lên, thiếu chút nữa là hôn mê. Chờ đến khi hẩn thu quần áo rồi, mới phát hiện đám quần cùng áo sơmi hàng hiệu của hẩn toàn bộ đã nhả nhúm như bộ mặt của ông già Khổng kia! Khủng bố nhất chính là, tất cả quần áo hẩn giặt ngày hôm qua đều bị tẩy màu — thành một màu trắng thê thảm nhất! Còn có mấy nốt màu trắng này vẫn còn dính lại.....

Đem quần áo vo thành một nắm, tìm một cái túi rác bắt đầu nhét vào. Trương Lăng quyết định, bắt đầu từ ngày mai, hẩn sẽ đem tất cả quần áo đến cửa hàng giặt là!

Vì cái gì lúc trước đều chưa từng thấy mấy cái vấn đề này chứ?! Trương Lăng nhìn trời thét dài. — Bởi vì quần áo tất chân của cậu từ trong ra ngoài từ trên xuống dưới đều là do Đại Địa giặt thay cho cậu chứ sao!

Ngày như vậy, Trương Lăng nhịn được thêm hai ngày và bốn tiếng. Sau đó rốt cuộc không nhịn được nữa, hẩn phải ngã bài với Đại Địa!

Đôi mắt có thêm hai cái vòng đen — đáng thương cho Trương Lăng hẩn một đoạn thời gian này ăn không được, ngủ cũng không được, thuận tiện ảnh hưởng luôn động lực ‘tính’ trí mà hẩn vẫn luôn kiêu ngạo. Sau một lần bị bạn gái đá xuống giường, cuộc sống của Trương Lăng mấy ngày nay đều là nước sôi lửa bỏng.

Ngồi ở trên sofa trong phòng khách, Trương Lăng tự hỏi bản thân phải lừa như thế nào.....Không, là đồ dành Đại Địa không giận dữ với hẩn nữa, để cho cậu ta tiếp tục làm trâu làm ngựa, nấu cơm làm thức ăn, trải giường gấp chăn,...cho mình.

Suy nghĩ nửa ngày, hẩn quyết định thổ lộ tình cảm của mình với Đại Địa, nói [thích cậu] là được rồi. — Trương Lăng trải qua một quá trình suy nghĩ tính toán thật sâu, hẩn cho rằng, nguyên nhân căn bản nhất dẫn đến loại tình trạng này của hẩn cùng Đại Địa chính là vấn đề [tình yêu]. Chỉ cần Trương Lăng hẩn cúi đầu thẳng thắn nói [yêu] Đại Địa có cái đầu ngốc ngốc kia, sao còn sợ cậu ta trong nháy mắt không hóa thành một đám bông mềm, mặc cho hẩn chà xát xoa nắn biến dạng thế nào cũng không dám động chứ?! Hắc hắc!

— Hẩn đã quên mất, Cừu Đại Địa vốn không phải là homo thuần túy thích đàn ông. Ngược lại, Cừu Đại Địa còn nghĩ hẩn mới chính là.....gay.

Tiếng chìa khóa cắm vào ổ khóa tò vò. Đại Địa đã về rồi.

“Đại Địa, cậu chậm đã. Tôi có lời muốn nói với cậu!”

Trương Lăng chặn bước chân của Đại Địa lại ngay trước khi cậu ta bước vào phòng.

“Có việc gì?”

Đại Địa không lạnh không nhạt hỏi.

“Trước tiên cậu cứ lại đây đã, chúng ta ngồi ở trên sofa chậm rãi nói chuyện. Cứ đứng như vậy thì làm sao mà nói chuyện chứ, cậu nói có phải hay không?”

Lặng yên trong chốc lát, Đại Địa theo Trương Lăng ngồi lên sofa.

“Vừa lúc tôi cũng có việc muốn nói với cậu.....”

“Cậu trước tiên nghe tôi nói đã!”

Trương Lăng lên tiếng chặn ngang Đại Địa.

“Tôi cảm thấy hai chúng ta không thể cứ tiếp tục như vậy nữa! Cậu xem đi, một gia đình đang tốt đẹp đều biến thành cái dạng gì rồi?! Sau khi về nhà không có đồ ăn thơm ngon, buổi sáng quần áo cũng không được giặt. Ra khỏi cửa không có người tiễn, đi về cũng không thấy cậu có chút phản ứng nào. Còn tiếp tục như vậy nữa, cho dù tình yêu của tôi là ngọn lửa được đốt cháy mãnh liệt, cũng sẽ bị dập tắt mất.”

Trương Lăng tựa như oán phụ chỉ biết oán giận [vợ yêu], tự bản thân mình lại không chịu động tay thu vén công việc gia đình mà nói với Đại Địa. — Cậu xem đây có thể xem như lời thổ lộ [tình yêu] chân thành chưa??

“Dập tắt mới thật là tốt. Loại lửa này không cháy cũng không sao! Nếu thật sự cháy lên rồi, tôi cũng không có cách nào thu dọn tàn cục đâu. Vừa lúc, lửa của cậu đã dập tắt rồi, tôi cũng có bạn gái. Giai đại vui mừng! Vừa vặn cũng đón năm mới sắp đến nữa!”

Đại Địa lộ ra gương mặt tươi cười.

13. Chương 13

“Cậu có bạn gái?! Là cô gái không có mắt nào lại coi trọng cậu chứ?!”

Trương Lăng nhảy dựng lên.

Cũng không giận vì sự láo toét của hắn — dù sao thì cũng đã sống cùng nhau những hai mươi mấy năm, có giận cũng giận không được.

“Trong trường học của bọn tôi, cũng là giáo viên giống tôi. Một người không tôi.”

“Các người quen nhau từ lúc nào vậy? Sao tôi không hề biết?”

“Ba ngày trước, cô ấy hẹn tôi đi xem phim, hôm trước tôi mời cô ấy đi ăn, ngày hôm qua cô ấy gọi điện thoại cho tôi nói muốn nói chuyện với tôi, hôm nay chúng tôi bắt đầu chính thức quen nhau.”

Đại Địa một năm một mười kể hết mọi chuyện.

“.....Cô ấy.....bộ dáng có xinh đẹp không?”

Trương Lăng tha thiết hy vọng câu trả lời của Đại Địa là một đáp án phủ định.

“Ừ. Cô ấy ở trong trường tôi rất được hoan nghênh, từ trước đã có tiếng là mỹ nhân rồi. Ha hả, Tề Tuấn của phòng chúng tôi nghe nói cô Lý thành bạn gái tôi, ôm đầu đập vào tường đó. Nói rằng cậu ta thâm mến cô Lý khoa tiếng Anh đã lâu. Ha hả.”

Đại Địa rõ ràng rất cao hứng, dù sao cậu cũng là lần đầu tiên làm quen bạn gái, không tránh khỏi có chút cao hứng, huống chi cô Lý còn là một thực nữ Trung Quốc điển hình đâu.

Họ Lý, giáo viên môn tiếng Anh, còn thu hút được cả người thứ hai trong phòng là Tề Tuấn. Trương Lăng nhanh chóng đem những lời Đại Địa kể chuyển hóa một vòng trong đầu thành thông tin cất vào CPU.

“Vậy.....sau khi cậu quen với cô ấy rồi, còn có thể nấu cơm cho tôi ăn không? Khụ khụ, ý tôi là chuyện trong nhà cậu vẫn quán hay mặc kệ?”

Điểm ấy quan trọng nhất.

Đại Địa lặng yên trong chốc lát.

“.....Tôi nói nha A Lăng, cậu cũng đã trưởng thành rồi, cũng nên học cách sống tự lập một mình. Sau này nếu như tình cảm của tôi và cô Lý ổn định kết giao lâu dài, hẹn hò buổi tối cũng sẽ về muộn hơn trước. Nếu như cậu không học được cách nấu cơm tự phục vụ mình thì, như vậy tốt nhất là cậu tìm một cô bạn gái về giúp cậu vậy.”

Ý tứ là nói sau này chuyện trong nhà tôi sẽ không quan tâm nữa.

Ngón chân bên chân trái của Trương Lăng không ngừng cử động — đây là thói quen không tốt hắn đã có từ trước, một khi có chuyện gì mà hắn không thể xử lý được, hắn sẽ không ngừng cử động đầu ngón chân. Đã lâu không có xuất hiện, lúc này quynh lên liền có.

“Cậu không thể vừa làm quen với cô ấy, vừa trông nom mọi việc trong nhà được sao? Huống chi lúc trước chúng ta không phải đã giao hẹn rồi, không mang bạn gái về nhà không phải sao?”

Trương Lăng ý đồ muốn cứu vãn. Hắn không muốn có một người khác xen vào trong không gian giữa hắn và Đại Địa. Cho dù là bạn gái hắn cũng không được.

“Ừm.....như vậy đi. Ba ngày! Trong vòng 3 ngày tôi sẽ dạy cho cậu cách nấu cơm, cách thu dọn phòng ở. Sau ba ngày cậu liên tục tự mình làm. Chờ sau này cậu từ từ quen dần rồi, sẽ trở nên quen thuộc thôi. Ngoài ra, tôi cũng đã suy nghĩ cẩn thận rồi, chỉ cần cậu không quấy rầy đến tôi, mang bạn gái về tôi cũng không để ý đâu. Như vậy cậu cũng có thể dần dần quen với cuộc sống không có tôi.”

“Cái gì gọi là quen dần với cuộc sống không có cậu?! Hiện tại cậu bắt quá cũng chỉ là làm quen bạn gái, cũng không phải đến mức lập tức kết hôn cùng với cô ấy.....”

“Tôi cuối cùng cũng là muốn kết hôn. Cậu cũng vậy.”

Đại Địa chặn lời hắn.

Trương Lăng đặt mông ngồi lại trên sofa. Kết hôn.....hắn cho đến bây giờ vẫn không hề nghĩ đến vấn đề này. Hắn vẫn nghĩ hắn sẽ cứ như vậy sống với Đại Địa cả đời.

Không khí u ám dày đặc bao phủ trong khoảng không trên đỉnh đầu của Trương Lăng. Hắn lúc này, cảm thấy chính mình giống cho một con chó Nhật bị chủ nhân đưa đến một bãi đỗ xe bỏ hoang ở rất xa, thuận tay vút lại nơi đó. Muốn đi theo mùi của chủ nhân về nhà, nhưng là lại bị mùi xăng của bãi đỗ xe khiến cho choáng váng. Đi đường nào đây? Con chó Nhật này còn chưa từng nghĩ đến chủ nhân luôn luôn mặc cho nó cắn, mặc cho nó nghịch, mặc cho nó kêu, mỗi ngày cho nó ăn đến no nê làm nó mất đi hoàn toàn khả năng kiếm ăn ở bên ngoài lại nhấn tâm vút bỏ nó. Mà lý do đơn giản là chủ nhân nó muốn kết hôn, vợ của hắn không thích chó. Ô ô.....

Có thể là chịu không nổi Trương Lăng ủ rũ như thế này — đã nhìn quen bộ dáng kiêu ngạo của hắn rồi.

Đại Địa thở dài, sờ sờ đầu Trương Lăng, mở miệng nói:

“Được rồi, tôi sẽ tận lực giúp cậu. Nhưng là, cậu cũng phải nhanh chóng thích ứng với cuộc sống của một người đàn ông độc thân. Đói bụng không? Hôm nay nấu đậu phụ mà bà cậu có ăn hay không?”

“Ăn.....!!!”

Trương Lăng cảm thấy ánh mặt trời lại một lần nữa chiếu sáng khắp người hắn. Sức mạnh sinh tồn lần thứ hai trở về. Tất cả các động lực bắt đầu tăng vọt gấp tỷ lần. Từng tế bào của cơ thể đều đang kêu gào — A! Cuộc sống mới!

Mỗi ngày cũng không khôi phục lại như trước giống như Trương Lăng suy nghĩ — áo đến đưa tay, cơm đến há miệng, mà là phải hoàn toàn xem sắp xếp hành trình một ngày của Đại Địa. Nếu như ngày hôm đó Đại Địa không có hẹn, như vậy Trương Lăng còn có ngày yên lành. Nếu như hôm đó Đại Địa cùng với cô Lý kia đi với nhau, như vậy Trương Lăng đành phải ở nhà gặm bánh mì xem TV. — đừng có hỏi hắn vì cái gì không như ngày trước chạy ra ngoài tìm mấy cô gái mà lêu lổng càn rỡ, hắn sẽ ngượng nha. (Trương Lăng rống: tôi cũng muốn đi ra ngoài tìm mấy cô gái chơi bởi nha! Chính là không hiểu sao [cái kia] của tôi không đứng dậy! Ô ô, phong độ của tôi.....)

Bất tri bất giác, năm mới cũng đi qua rồi. Trương Lăng cảm thấy tân niên năm nay một chút cũng không vui vẻ gì. Năm vừa rồi có thể bởi vì không cần đến công ty làm việc, mỗi ngày ở trong nhà chơi đùa vui vui vẻ vẻ, Đại Địa cũng sẽ luôn ở một bên cùng hắn chơi đùa, rất là vui vẻ!

Chính là năm nay, Đại Địa làm một ít món ăn năm mới rồi để vào trong tủ lạnh. Đêm 30 về nhà ăn cùng hắn một bữa cơm, ngay cả tiệc tối liên hoan Tết âm lịch cũng không kịp ăn đã đi ra ngoài — để hắn cô cô đơn đơn ở trong căn nhà lạnh lẽo như băng!

Trương Lăng bắt đầu oán hận cô giáo họ Lý kia.....

Hừ hừ hừ! Cô nàng X! Cô rốt cuộc có chỗ nào tốt chứ, khiến cho Đại Địa bị cô mê hoặc đến mức đầu óc choáng váng ngay cả nhà cũng không về! Tôi thật muốn nhìn xem bộ dáng cô có chỗ nào không giống người thường, đẹp đến trình độ nào mà khiến cho Cừu Đại Địa ngu ngốc kia lưu luyến cô lâu đến mức giờ nấu cơm cũng không về!

Trương Lăng oán hận cắn cắn khăn lau.

A! Phụt! Cái vị gì thế này?

Trương Lăng vẻ mặt chán ghét ném khăn lau trong tay đi.

Trùng mắt nhìn đồng hồ treo ở trên tường, đã sắp 22 giờ rồi, Đại Địa chết tiệt vẫn chưa thấy bóng dáng. Hồi đầu còn biết gọi điện thoại về nhà, hiện tại thì.....

Trương Lăng đang đeo tạp dề của Đại Địa — đó là thứ hần mua về từ Myanmar tặng riêng cho Đại Địa đeo vào cho thêm chút tư sắc, cứ như vậy ngồi phịch ở trên sofa xem tin tức trên TV.

‘Lạch xạch.’

Cửa nhà bị mở ra, Đại Địa đã về rồi.

“Đã về rồi à.”

Trương Lăng đầu cũng không chuyển mà chào đón.

“A. Cậu đang làm gì vậy? Xem TV à? Có cái gì hay không?”

Đại Địa cởi giày đi vào phòng khách.

“Không có gì cả. Vẫn là cái tên hung thủ giết người bầm thây lại tiếp tục giết người. Thật là! Cảnh sát đều là đồ ăn hại, để cho người nguy hiểm như thế nhở nhơ trên đời này!”

Trương Lăng chịu nổi khổ không được ăn cơm lắm bầm.

Nhìn trên TV chiếu cái đầu của người bị hại, Đại Địa đau lòng nói:

“Chắc! Vẫn là một nữ sinh. Kẻ giết người này sao lại có thể ra tay với một cô bé đáng yêu như thế được! Giết thì giết đi, còn chia người ta ra thành nhiều mảnh như vậy. Chẳng lẽ hần không phải là được cha mẹ sinh ra sao? Tâm độc ác như thế!”

“Thôi, ác có ác báo, hiện tại chưa báo chỉ vì thời điểm chưa đến. Sớm hay muộn cũng sẽ bắt được thôi.”

Trương Lăng lẳng lặng nói.

“Chờ báo ứng của ông trời? Chờ đến lúc hần bị báo ứng, cũng không biết sẽ có thêm bao nhiêu cô bé phải chết nữa!.....”

Đại Địa dường như cũng rất không vừa lòng với tốc độ tra án của cảnh sát.

Chờ Đại Địa thay quần áo mặc ở nhà từ trong phòng đi ra, Trương Lăng vẫy tay với cậu, ý bảo cậu đến ngồi bên cạnh hần.

Đại Địa ngồi qua. Trương Lăng thuận thế tựa vào người Đại Địa, làm bộ lơ đãng hỏi:

“Cậu và bạn gái ở cùng nhau thấy thế nào?”

Cầm điều khiển từ xa, đổi một kênh khác. Vẫn là tin tức tên hung thủ bầm xác kia. Kênh này đang đưa ra cảnh báo với thiếu nữ đang ở độ tuổi thanh xuân, yêu cầu các cô không về muộn, buổi tối ra khỏi cửa không được đi một mình, đi ra ngoài thì không được quần áo màu trắng — những cô gái bị giết trước đó đều mặc quần áo màu trắng, cũng đều tóc dài quá vai.

Nhìn người dẫn chương trình tin tức vẻ mặt nghiêm túc cảnh cáo mấy triệu cô gái trên khắp Trung Quốc. Đại Địa thuận miệng nói:

“Được lắm. Chúng tôi ở cùng nhau thật sự vui vẻ.”

“A? Phải không. Mùa xuân năm nay màu trắng đại khái sẽ không bán được. Nhưng mà đến mùa thu, màu trắng chắc chắn sẽ trở thành màu sắc chủ lưu cho trang phục. Đây cũng được gọi là hiệu ứng tâm lý phản nghịch.”

Trương Lăng nói sang chuyện khác.

“Vì sao?”

Dem đầu Trương Lăng chuyển từ đầu vai xuống đùi, để cho hần nằm xuống.

“Đạo lý này rất đơn giản. Mấy cô gái nhìn thấy tin tức này, hần là trong lúc mua quần áo sẽ vô thức tránh đi dây quần áo màu trắng. Nhưng đợi đến khi hung thủ bị bắt rồi. Tâm lý cùng nhu cầu vốn bị áp xuống sẽ bộc phát ra, cho nên ước chừng đến khoảng mùa thu, quần áo màu trắng khẳng định sẽ bán rất được.”

Trương Lăng nheo nheo mắt lại — rất thoải mái nha.

“Không hổ là người làm thời trang, cái mũi rất là nhạy bén!”

Đại Địa tán thưởng.

“Hắc hắc! Giờ cậu mới biết là tôi lợi hại sao! Nói cho cậu biết tôi chính là đại thiếu gia Trương Lăng.....”

Trương Lăng bắt đầu liều mạng biểu hiện chỗ phi phàm của mình với Đại Địa.

Đêm đó, Trương Lăng chìm đắm thật lâu trong hạnh phúc nho nhỏ đã lâu không có cảm nhận được giữa sự im lặng dần trôi đi.

Ngày tết qua rồi, kỳ nghỉ đông chấm dứt, trường học bắt đầu mở lại.

Đại Địa cùng cô Lý dạy tiếng Anh kia bởi vì ngày gặp nhau, đêm cũng gặp. Cảm tình dần trở nên sâu sắc, chậm rãi tiến vào giai đoạn tốt đẹp.

Ngày mười ba tháng ba, cuối tuần thứ ba.

Ở gần cổng một trường học, có một nhân vật khả nghi xuất hiện. Chỉ thấy người này đầu đội mũ lưỡi trai, mắt đeo kính râm, áo gió cao cổ dựng thẳng lên, đã đến mùa xuân rồi còn đeo một cái khăn thật dày che hết cả khuôn mặt.

Bảo vệ trường học bắt đầu chú ý đến người này. Bảo vệ trường Giáp gật đầu với bảo vệ trường Ất một cái, bảo vệ trường Ất hiểu ý, đi đến bên cạnh điện thoại để kịp thời báo cảnh sát. Bảo vệ trường Giáp thì đi vào phòng bảo vệ cạnh cổng, chú ý nhất cử nhất động của quái nhân kia. — Đây cũng không thể trách bọn họ quá chặt chẽ, đơn giản là vì khoảng thời gian này hung thủ bám xác huyền não quá lợi hại. Hơn nữa bị hại đều là thiếu nữ ngoài 16 và dưới 25 tuổi, tất nhiên bảo vệ của các trường học cũng tăng mạnh cảnh giác.

Quái nhân kia thấy bảo vệ đi về hướng này, vội vàng trốn vào đằng sau một gốc cây đại thụ, thỉnh thoảng lại nhìn về phía cổng trường dò xét.

“Đại Địa chết tiệt, Đại Địa thối, sao vẫn còn chưa ra vậy?! Cậu không phải là hẹn cô giáo dạy tiếng Anh kia hôm nay đi xem phim sao? A.....! Tôi ghét tiếng Anh! Đáng ghét!”

Trương Lăng cào cào vỏ cây mà oán hận. — Đúng vậy, người ăn mặc giống hệt như một tên biến thái này chính là Trương Lăng đại thiếu gia của chúng ta! Bởi vì người ở chung Cừu Đại Địa số lần về muộn càng ngày càng nhiều, xuất phát từ sự [quan tâm] với người ở chung, hần đến điều tra tình địch.

14. Chương 14

Học sinh ulla ra từ cổng trường càng lúc càng nhiều, xem ra là đã đến giờ tan học.

Giữa đám học sinh hỗn loạn, Đại Địa cùng một cô gái tóc dài buộc gọn thả xuống sau lưng sóng vai đi ra khỏi cổng trường. hai người vừa nói vừa cười, đồng thời còn gật đầu với những học sinh chào mình.

Ô ô....., bộ dáng không phải cũng chỉ vậy thôi! Mắt tuy rằng đủ to nhưng lông mi không đủ dài (cậu đứng xa như vậy sao thấy được?), mũi tuy rằng rất thẳng nhưng chưa đủ cao (cô ấy là người Trung Quốc, không phải người phương Tây!), miệng nhỏ như vậy lúc khẩu giao nhất định là không thuận lợi (cậu.....!), ngực

nhiều lắm cũng chỉ đến cỡ B, thắt lưng kia nhất định là vô cùng cứng, cái mông không đủ cong lại có chút xệ, cách ăn mặc của quần áo trên người sao lại cũ kỹ như vậy? — Cô ấy là giáo viên.....

Ồ ô....., Đại Địa đổi người khác đi, người này không tốt.....!

Trương Lăng âm thầm thương cho người ở chung Cừu Đại Địa sao lại tìm một cô bạn gái không đủ thấp toàn thấp mỹ như vậy, thấy hai người dần dần đi xa, vội vàng nhảy ra từ đằng sau cây, theo sát phía sau hai người.

Vì không muốn để cho Đại Địa phát hiện ra sự tồn tại của hắn, Trương Lăng có thể nói là nhọc lòng.

Một chốc trốn ở sau cột điện, một chốc lại vọt đến đằng sau một chiếc xe, nếu không cũng là chạy vào trong cửa hàng của người ta, chờ hai người kia đi xa rồi mới chạy theo. Làm bộ mua cùng lúc vài tờ báo, đợi đến lúc bọn người Đại Địa đến rạp chiếu phim, trong tay Trương Lăng đã ôm những ba tập báo rồi.....

Mua hai vé xem phim, ở dưới ánh mắt tràn ngập hoài nghi của mọi người ở trong rạp chiếu phim, Trương Lăng đi lên phòng chiếu phim ở tầng hai.

May mắn rằng đã nhìn lén được số ghế của Đại Địa trong phòng chiếu ở trên vé xem phim, Trương Lăng ở trong phòng chiếu phim tầm nhìn không được tốt đã thuận lợi tìm được bọn người Đại Địa. Lấy khăn quàng cổ cùng mũ xuống (kính râm lúc đi vào thì đã phải bỏ xuống), Trương Lăng lộ ra là một anh chàng đẹp trai có nụ cười rạng rỡ, dùng giọng nói trầm thấp đầy từ tính dụ dỗ một em gái ngồi ở phía sau Đại Địa đối chỗ ngồi với hắn. — Xem phim rất ít khi đi một mình không phải sao, Trương Lăng thông minh nhanh nhạy đương nhiên cũng hiểu được đạo lý này, cho nên ngay từ đầu hắn đã mua hai tấm vé xem phim.

Đại Địa không hổ là Đại Địa, rất biết chăm sóc người khác. Thừa dịp phim còn chưa có chiếu, cậu ta đã đi mua bỏng ngô và đồ uống đến cho bạn gái giáo viên Lý Thực Vân. Trương Lăng nhìn mà tức giận — Lúc cậu với tôi đi xem phim, cậu đều là đá tôi ra ngoài mua đó! Chưa từng thấy cậu đối với tôi ân cần như thế! (Người ta là bạn gái cậu ấy, cậu là cái gì của cậu ấy sao?)

Phim bắt đầu chiếu rồi.....

Trương Lăng bắt đầu cắn khăn quàng cổ.....

Đầu dựa vào gờ như vậy....., các người có biết hay không làm như vậy sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến người đằng sau nhìn không thấy màn hình nha!

Trong lúc xem phim không được nói chuyện! Chẳng lẽ các người không biết đây là đạo đức tối thiểu nơi công cộng sao! Cô.....đồ chết tiệt nhà cô không có tay sao! Còn muốn Đại Địa bón cho cô! Ta, ta.....tức chết ta!

Đại Địa, cậu hắn là nên nhìn màn hình chứ không phải là nhìn mặt của cô nàng kia!....., tách ra một chút cho tôi!

Trương Lăng bắt đầu phát điên!

Không biết có phải là vì xung quanh Trương Lăng tràn ngập khí tức nguyên rửa độc ác hay không, một ông chú vốn ngồi ở bên trái hắn cùng toàn bộ những ai gần đó toàn bộ đã tránh sang một bên khác. May mắn là chỗ ngồi bên phải của hắn vốn cũng không có ai ngồi.

Nguyên một bộ phim The Matrix 3, Trương Lăng ngay cả bóng dáng của một chiếc phi thuyền cũng không hề thấy. Tràn ngập trong mắt đều là cảnh Đại Địa cùng cô giáo Lý Thực Vân [thân mật].

Khi Đại Địa ngẫu nhiên quay đầu một cái, Trương Lăng sẽ giả vờ xoay người nhặt nhanh đồ vật gì đó, nửa ngày cũng không dám ngẩng đầu lên.

Xem xong một màn biểu diễn tình yêu khiến cho hắn muốn nôn ra máu, Trương Lăng trước khi buổi chiếu phim kết thúc đã tuôn ra một hồi đầy oán hận cùng nguyên rửa với cô giáo Lý Thực Vân rời khỏi rạp chiếu phim.

Văn phòng của Tổng biên tập tạp chí thời trang CEL.

“Trương Tổng biên tập, mời anh xem một chút. Đây là mẫu thời trang trẻ em sắp đưa ra mùa hè này, có hàng mẫu của công ty ELF nhãn hiệu lâu đời cùng công ty ZB mới xuất hiện, còn có kế hoạch của công ty mới ILC. Anh cảm thấy thế nào? Đại khái bản in chính là như vậy.”

Tiểu Hoàng ở bộ phận kế hoạch hỏi.

Vừa lật xem tư liệu trong tay, Trương Lăng vừa hỏi:

“Người mẫu thời trang trẻ em đã tìm được chưa?”

“Đã quyết định được hai bạn nhỏ rồi. Hai bé đều đến từ đoàn nghệ thuật Hồng Tâm. Ngoài ra chúng ta cũng thông báo ra bên ngoài muốn tìm kiếm gương mặt mới, hai ngày hôm nay đã thu được tổng cộng sáu bộ hồ sơ yêu cầu phỏng vấn. Ừm, buổi phỏng vấn sắp xếp vào buổi chiều ngày hôm nay. Trương Tổng biên tập, anh có muốn đích thân đi xem không?”

“Giới hạn tuổi tác như thế nào?”

“Loạt trang phục đưa ra lần này là dành cho trẻ em từ 6 tháng đến 11 tuổi. Lần này đến phỏng vấn.....mở tài liệu xác định một chút, chủ yếu là trẻ em, từ 9 tháng đến 3 tuổi. Đứa lớn nhất cũng do đoàn nghệ thuật Hồng Tâm phụ trách đề cử.”

“Được, để tôi xem xem, phiền cô nhé. Lần này kế hoạch không tệ, Tiểu Hoàng tiếp tục cố gắng!”

Trương Lăng gương mặt mang theo mỉm cười tán thưởng kế hoạch của Tiểu Hoàng.

Tiểu Hoàng đỏ mặt, cố lấy dũng khí lớn mật nói:

“Trương.....Tổng biên tập, buổi tối hôm nay anh có rảnh không?”

Trương Lăng ngồi ở trên sofa lật xem tài liệu trong tay không nhận được than thở.

“Sao mình lại ngu như thế chứ! Lại đi từ chối cuộc hẹn của người đẹp chạy về chờ tên Đại Địa khốn kiếp thấy sắc quên bạn kia! Tiểu Hoàng kia không phải mình đã từ sớm muốn chơi rồi sao? Sao giờ người ta tự đưa lên đến cửa, mình còn đem cô ấy đẩy ra chứ....., ô ô....., mình là thằng đại ngu ngốc nhất thiên hạ!”

“Đại Địa chết tiệt, Đại Địa thối, đã chín giờ rồi mà còn chưa có về! Uống phí công người ta hôm nay.....ô ô.....”

Trương Lăng nhìn một bàn đầy thức ăn đã bị nguội ngắt, đau lòng nha!

Đây chính là thức ăn người ta mất hai tiếng mới làm xong, tuy rằng một nửa là đồ ăn chín mua về.....Đại Địa cậu thế nhưng không biết tốt xấu, không biết thơm thối, không thức thời tình nguyện ở cùng một chỗ với Lý Thực Vân kia, cũng không nguyện ý về nhà ăn cơm cùng đồ ăn đại thiếu gia ta dốc hết tâm huyết, vất hết đầu óc cùng tiêu phí thời gian cố hết sức lần đầu tiên làm ra?! Ô ô....., ta khóc!

Trương Lăng dường như đã quên mất chuyện bản thân mình không có dặn dò Cừu Đại Địa hôm nay về nhà ăn cơm. Hắn nghĩ đến Cừu Đại Địa với hắn có sự thấu hiểu không cần nói cũng biết! Không cần phải thông báo từ trước.....

21:37.

Đại Địa mở cửa vào nhà.

Vừa vào cửa liền nhìn thấy Trương Lăng đang đưa lưng về phía cậu, đỉnh đầu dường như vẫn còn đang bốc khói.

Đi qua vổ vổ vai hắn, thấy trên bàn cơm trong phòng ăn bày đầy đồ ăn, Đại Địa vạn phần kinh ngạc.

“A Lăng, có chuyện gì xảy ra vậy? Bạn gái cậu đến à? Không đơn giản nha, có thể làm ra một bàn đầy thức ăn như thế. Cậu đúng là có phúc khí đó!”

Trương Lăng túm lấy tay của Đại Địa, cắn một miếng.

“Oa! Con gián chết tiệt nhà cậu làm gì vậy?!”

Bỏ tay Đại Địa ra, lấy một đôi đũa nhét vào trong tay cậu.

Âm trầm nói:

“Ăn! Hôm nay cậu không ăn sạch cho tôi, tôi sẽ không để yên cho cậu đâu!”

Dở khóc dở cười nhìn dấu răng trên tay, Đại Địa vô cùng khó hiểu:

“Cậu sao thế? Cãi nhau với bạn gái sao?”

“Ăn!”

Trương Lăng mặt nhăn mày nhíu bức người.

“Được rồi, được rồi, tôi ăn là được. Sao lại không bình thường như thế, chắc là không có hạ độc chứ?”

Đại Địa vẫn như cũ không có hiểu được tính nghiêm trọng của sự việc, tiếp tục nói đùa.

Trên trán Trương Lăng nổi lên hai cái gân xanh!

“Ừm, ừm. Thức ăn nấu sẵn ở siêu thị tầng dưới vẫn ngon lắm, ăn ngon. Ha ha, tôi hiểu cậu vì sao lại phát hỏa rồi....., chê đồ ăn bạn gái cậu làm khó ăn phải không? Thảo nào, cũng khó trách cậu lại tức giận, quả thật rất khó ăn.....”

“Oa a.....! Đại Địa tôi hận cậu!”

Trương Lăng dậm ngực há miệng khóc lớn.

Sau đó, cuối cùng cũng hiểu được một bàn đồ ăn kia là do Trương Lăng rất ít khi đi vào phòng bếp làm riêng cho mình, Đại Địa vừa cảm động lại vừa buồn cười, liệu mạng an ủi Trương Lăng bị cậu đả kích nghiêm trọng.

Ôm lấy thắt lưng của Đại Địa, mặt chôn trong ngực cậu, Trương Lăng nghẹn ngào khóc thút thít, đứt quãng kể lại hết những điều ác của Đại Địa trong khoảng thời gian này:

“Cậu chỉ.....biết mỗi bạn gái của cậu, cậu là đồ thấy sắc quên bạn.....là tên siêu cấp khốn kiếp! Không làm cơm cho tôi ăn cũng thôi đi, ngay cả cơm tôi nấu cho cậu ăn cậu chẳng những không về ăn còn chê tôi nấu khó ăn, ô ô..... Quần áo cũng không giặt giúp tôi, hại tôi mỗi ngày phải đến phòng giặt là, cậu đền tiền giặt quần áo cho tôi! Ô ô..... Cuối tuần cũng không chơi với tôi, hại tôi mỗi ngày phải lên mạng chơi game..... Thị lực của tôi yếu đi cậu có biết không hả! Ô ô.....cậu còn hại tôi.....hại tôi không gặp nổi bạn gái, tôi.....Oa.....! Nếu từ nay về sau tôi.....đều không đứng lên được thì làm sao đây? Ô ô.....”

Đại Địa lúc mới đầu còn nghe hiểu được Trương Lăng đang nói cái gì, nhưng càng nghe về sau thì càng thấy hồ đồ — mình làm gì mà hại cậu ta không gặp nổi bạn gái? Cái gì kêu là từ nay về sau đều không đứng lên nổi? Hai đùi của cậu ta không phải là vẫn bình thường sao?

“Này.....A Lăng nha....., chân cậu không bị làm sao chứ?”

Đại Địa lo lắng hỏi.

Nghe được câu hỏi của Đại Địa, Trương Lăng càng khóc lớn hơn nữa — Đại Địa chết tiệt! Đầu heo ngu ngốc! Không hiểu phong tình!

Ai, nhìn hấn khóc lóc một phen đầy nước mắt nước mũi, thật sự không nhìn ra hấn có chỗ nào phong tình..... Thật là! Lúc mẹ hấn bỏ rơi hấn cũng không thấy hấn khóc đến mức thê thảm như thế.....

15. Chương 15

Trương Lăng cũng không cho Đại Địa đi thay quần áo mặc ở nhà, cứ như vậy kéo cậu ngồi ở trên sofa, chui vào trong lòng ngực cậu cọ đến cọ đi. Ừm, mùi của phấn viết bảng, mùi hôi của phòng điều hòa, ô....., còn có mùi nước hoa phụ nữ.....

Một tay ôm A Lãng mặc hần đùa giỡn, một tay lật xem ảnh chụp cùng mấy tờ tạp chí ở trên sofa.

“A....., em bé thật đáng yêu! Trời đất, cười vô cùng đáng yêu nha! A Lãng, A Lãng, mấy ảnh chụp này cậu làm sao mà có được thế? Cậu tìm từ đâu đến mấy baby thật đáng yêu thế này?”

Ánh mắt Đại Địa chăm chú nhìn hình, cầm ảnh chụp lên nhìn kỹ. — Nếu không phải sợ bề ngoài của mình dọa mấy đứa trẻ, cậu có thể đã sớm nộp đơn đi làm thầy giáo vườn trẻ rồi.

“Cái gì cơ?”

Từ trong ngực Đại Địa nhô đầu ra, nhìn nhìn ảnh chụp, lại chui trở về, thì thà thì thầm nói:

“Là của tạp chí bọn tôi. Buổi chiều nay khi đến phỏng vấn có để cho thợ chụp ảnh chụp trước vài tấm, tôi cầm về chọn lựa chuẩn bị chọn một bé làm ảnh bìa cho tạp chí mùa hè. Cậu thích sao?”

“A.....thích. Rất thích! A Lãng, A Lãng cậu mau nhìn này! Em bé này thật đáng yêu, cái miệng nhỏ nhắn bĩu lên giống cậu trước đây quá.”

Liếc mắt sang nhìn một chút, bĩu môi:

“Cậu có thể nhớ được tôi trước đây trông như thế nào sao? Cậu ít lừa tôi đi.”

“Đương nhiên nhớ rõ, sao lại không nhớ chứ! Nếu khi đó trong nước cũng lưu hành phong trào người mẫu baby, chỉ e cậu đã sớm được chú ý rồi!”

“Trước đây tôi thực sự đáng yêu đến như vậy sao?”

Trương Lãng hưng trí bồng bồng. — Kiêu ngạo là một trong những đặc điểm của đàn ông, nghe thấy người khác khen mình là không thể kiềm chế được. Khen một tiếng liền bay lên trời.

“Ừm, tôi rất thích bộ dáng trước đây của cậu, đáng tiếc là không có tấm ảnh chụp nào của cậu.....Tôi vẫn muốn có một đứa con giống cậu trước kia, cho dù không được đáng yêu động lòng người như cậu, ngây thơ đáng yêu cũng được rồi. Chờ tương lai tôi có con, tôi mỗi ngày đều phải chụp ảnh cho nó, ghi chép lại toàn bộ quá trình lớn lên của nó. Khi già rồi có thể lấy ra coi như bảo bối của mình! Ha ha.....”

Đại Địa bắt đầu ảo tưởng đến bộ dáng của mình khi chơi đùa với con mình, cười đến vui tươi hơn hở.

“.....Cậu và bạn gái của cậu đã bàn đến chuyện kết hôn rồi sao?”

“Hử? A, còn.....chưa có. Nhưng Thực Vân là một cô gái tốt lắm, tôi cũng muốn làm quen lâu dài với cô ấy. Nếu, ha ha, cậu biết đấy, tình cảm từ từ bồi đắp, tự nhiên cũng sẽ đề cập đến chuyện kết hôn. Đến lúc đó....., ai nha, không nói, không nói nữa, chuyện xa như vậy, hiện bàn đến còn quá sớm, quá sớm!”

Đại Địa bắt đầu then thùng.

Nằm trong lòng Đại Địa, Trương Lãng bắt đầu suy tính không ngừng trong đầu. Trong khoảng thời gian này số lần đến trường học theo dõi Đại Địa đã nhiều lắm, cũng đã bị bảo vệ của trường theo dõi, vậy nên càng phải thêm cẩn thận mới được.

“A Lãng, đứng lên, tôi muốn đi tắm rửa thay quần áo. Lát quay lại, cùng cậu xem mấy bức ảnh chụp chân dung này được không?”

Đại Địa luyến tiếc nhìn đám ảnh chụp trong tay — mấy đứa nhỏ này đều đáng yêu quá nha!

“Ừm.....Đại Địa.”

“Ừ?”

“Có muốn tôi giúp cậu kỳ lưng không?”

“Không cần đâu....., cũng không phải vài ngày không tắm. Tôi tắm qua một chút là được rồi. Không cần phiền toái như thế.”

“Không phải! Nói cho cậu biết, hai ngày hôm nay tôi vừa mới học được của cô Miêu Miêu chỗ chúng tôi kỹ thuật massage hai tay, rất tuyệt đó! Có thể đánh tan mỗi một vô vùng, vô cùng tốt! Ví dụ như chỗ đốt sống trên cổ ở chính giữa hai sườn này có huyết Thiên Trụ, massage chỗ này có thể giảm bớt đau bả vai, mỗi

mắt, rất rất rất thích hợp với người thường xuyên ngồi trước màn hình máy tính như cậu. Còn có, massage huyết Khí Hải, có tác dụng giảm bớt bệnh trạng không tốt tạo thành từ mấy thứ đồ ăn linh tinh cậu ăn vào khi đi hẹn hò. Còn có.....”

Nghe Trương Lăng nói vô cùng có đạo lý, Đại Địa cũng không khỏi nghĩ muốn thử xem một chút. Hình như trong khoảng thời gian này ở chung với Lý Thực Vân cũng có chút mệt mỏi, có thể nguyên nhân là vì đối phương là con gái đi. Cách nói chuyện hay động tác đều phải tránh không làm cho cô sợ, gây tổn thương cho cô. Chẳng bằng khi mình mệt mỏi thì giờ nắm tay với A Lăng là một mối biến mất. Ừm, A Lăng là con trai, đâm vài cái không thành vấn đề. Con gái đương nhiên phải được yêu thương, chính là có chút không được tự nhiên, giống như là đang che giấu cái gì đó.

“Tốt thôi, vậy cậu đi vào phòng tắm xả nước vào đầy bồn tắm đi, tôi thử xem sao.”

Đại Địa xoa xoa tóc A Lăng, tên nhóc này càng ngày càng thích làm nũng! Có phải là do khoảng thời gian vừa rồi đã xem nhẹ cậu ấy quá nhiều?

Đại Địa vừa nghĩ như vậy vừa đi vào phòng.

Trương Lăng vọt vào trong phòng tắm bắt đầu xả nước. Hôm nay hẳn muốn chứng minh một việc.....

“Sao rồi, thoải mái không?”

Trương Lăng chuyển hướng chân ngồi ở phía sau Đại Địa, kìm lấy vai và lưng cậu.

“A...Thoải mái, a...Ừ...sang bên phải một chút....A, đúng đúng, chính là...A....Nơi đó, ừ...”

Đại Địa tựa vào bồn tắm nheo nheo mắt hưởng thụ.

“Bên này thì thế nào?”

Tay chậm rãi hạ xuống dưới nách, Trương Lăng nuốt một ngụm nước miếng.

“A, ừ....., A Lăng.....không cần sờ chỗ đó.....”

Đại Địa rõ ràng là rất sợ nhột.

“Tôi đây không phải là sờ, là massage!”

Trương Lăng vô cùng nghiêm nghị chính nghĩa sửa lại lời, thuận tay lại lướt về đằng trước một chút.

“A.....này.....A Lăng....., nhẹ một.....chút, đau.....”

Con gián chết tiết hưng phấn quá độ, nhất thời trên tay không khống chế được lực độ, xoa đau Đại Địa.

“A! Thật xin lỗi. Như vậy thì thế nào? Còn đau hay không?”

Trương Lăng thả nhẹ lực đạo xoa nắn trên phần ngực dày của Đại Địa.

“A.....Thoải mái.....Ừ.....”

Đại Địa chết tiết! Sao lại kêu giống như đang ở trên giường vậy! Lão tử sắp không chịu nổi rồi!

Cúi đầu nhìn thứ hùng phong của mình đã hoàn toàn dựng thẳng lên, Trương Lăng khóc không ra nước mắt, — lúc phải dùng đến mày, sao mày lại không có chút phản ứng vậy! Nghe tiếng kẻ lỗ mãng này kêu giống như đang ở trên giường mày lại đứng lên uy phong như vậy cho tao sao.....

Lúc cúi đầu nhìn chính mình, không cẩn thận cũng nhìn thấy được hai viên tròn nhỏ kia đang nửa ngâm trong nước ở ngay trước mắt mình. Ô ô, thật nghĩ muốn.....

Cường ngạnh đem ánh mắt của mình từ giữa cái khe nhỏ muốn lấy mạng người kia dời sang chỗ khác.

Trương Lăng mắt không hề chớp tiếp tục [massage] cho Đại Địa.

Chờ đến lúc Đại Địa rời khỏi bồn tắm lớn, Trương Lăng liền nói hẳn còn muốn ngâm nước thêm một lúc nữa, ở lý trong bồn không chịu đi ra. Hẳn không phải là không chịu đi ra, hẳn là không dám đi ra! Nơi đó rõ ràng như vậy.....

Gắt gao nhìn chăm chăm vào cái mông cong của Đại Địa lắc lắc trước mặt mình rồi rời khỏi phòng tắm rồi biến mất không thấy đâu, Trương Lăng đưa tay cầm phía dưới.....

Ồ ô....., mình thật sự biến thành đồng tính luyến ái rồi.....! — Trương Lăng đạt tới cao trào cùng lúc những lời này xuất hiện trong đầu.

Ngày hôm sau vừa mới tan tầm, Trương Lăng liền bay nhanh vào trong xe bắt đầu hóa trang, lái xe đi đến trường trung học gần đó. Dem xe cho vào trong bãi đỗ xe, hóa trang xong liền xuống xe.

Còn chưa đi đến trước cổng trường học, liền phát hiện Đại Địa rõ ràng là đang khoanh tay đứng tựa ở đằng trước cổng trường, bộ dáng như đang đứng chờ.

Hoảng sợ, vội vàng trốn đến đằng sau cái cây đại thụ mà hần thường xuyên dùng để che dấu bản thân mình, sau khi trốn kỹ rồi liền ló đầu ra xem xét thực hư. Không ngờ vừa xem liền thấy — Ô...! Bảo vệ của trường đang chỉ về hướng của hần kể cái gì đó cho Đại Địa nghe.

Nhanh chóng rút đầu lại, tim đập mạnh liên hồi. Sao lại thế? Nếu như để cho Đại Địa phát hiện, mình nên giải thích thế nào đây? Vẫn là nên rời đi trước đã, hiện tại chuẩn đi, thừa dịp cậu ta còn chưa có phát hiện.

Sau khi Trương Lăng nghĩ thông suốt rồi, vừa mới chuẩn bị rời đi, liền phát hiện trên mặt đất có thêm một cái bóng khổng lồ. — Không còn kịp rồi!

“A Lăng! Cậu!.....Này....., thật xin lỗi, người này là một người bạn của tôi, thích chơi trò đóng vai trình thám, ha ha, người cũng đã lớn như thế rồi, cũng đã nói với cậu ta không biết bao nhiêu lần, không được làm như vậy. Chính là, ha ha.....thật sự rất xin lỗi!”

Đại Địa gãi gãi đầu cười ha ha giải thích với bảo vệ trường.

“Là như vậy, tôi thấy cậu ta luôn theo dõi cậu cùng cô giáo Lý, cảm thấy rất kỳ quái. Hơn nữa bộ dáng cô giáo Lý đẹp như vậy, lại có một mái tóc dài, tôi sợ.....hắc hắc! Trên TV hiện đang truy nã tên hung thủ giết người băm xác luôn nhắm đến những cô gái như vậy, cho nên.....tôi nghĩ đến....., hắc hắc! Bạn của cậu thật là thú vị....., nhưng mà, hy vọng lần sau cậu ấy có thể kiềm chế một chút, đều đã theo dõi hai người được một tháng rồi, ngày nào cũng thế.”

Bảo vệ trường Giáp đem toàn bộ hành động của Trương Lăng kể ra. Khiến cho Trương Lăng nghe mà mặt nhẵn mày nhú. — Lần này thảm! Chết chắc rồi! Không biết là lần này bộ phận nào trên người sẽ gặp tai ương đây? Ô ô.....

“Tôi đã biết, thật ngại, thật sự là làm phiền anh rồi. Tôi sẽ dẫn cậu ấy về cẩn thận nói cho cậu ấy. Xin yên tâm, sau này nhất định sẽ không có việc giống như vậy xảy ra nữa. Xin đừng nói cho cô giáo Lý, miễn cho cô ấy lại suy nghĩ lung tung. Phái nữ đối với mấy việc này.....ha ha!”

Đại Địa dùng cổ làm ra gương mặt tươi cười.

“A, đương nhiên. Nếu thầy Cừ đã nói như thế, thì quên đi. Ai, vốn tôi cũng không muốn lắm chuyện như vậy, chính là có rất nhiều học sinh chú ý đến cậu ta, cho nên vì để không khiến cho các em hoảng hốt....., trường học của chúng ta lại là trường trung học trọng điểm.....”

Bộ dáng của bảo vệ trường thật chuyên nghiệp.

Đại Địa rất muốn kéo cái lỗ tai Trương Lăng rồi xách hần về, lại lo tên này sẽ diện đến chết, đổi thành túm lấy cái khăn lụa hần đeo trên cổ để che mặt, kéo hần đến chỗ đỗ xe. — Mấy học sinh nữ đứng vậy ở chỗ xa xa sau khi nhìn thấy mặt thật của tên quái nhân biến thái, không khỏi thét lên chói tai, thật dễ nhìn nha! Sớm biết thế liền đi đến bắt chuyện với hần! (Mấy cô bé hiện giờ lá gan quả thật không phải lớn bình thường!)

Trương Lăng nào còn có kị vấn đề thể diện, hiện tại đây trong đầu hần đều là suy nghĩ phải giải thích với Đại Địa như thế nào về hành vi theo dõi khó hiểu của mình. Thật ra, hần không phải không muốn giải thích, mà là chính hần cũng không hiểu vì sao lại phải làm cái trò nhảm chán này, — mình rốt cuộc là vì sao?! Mình muốn cái gì chứ?! Trương Lăng tự hỏi.

Lên xe, Đại Địa cũng không cho hần khởi động máy, ngồi ở trong xe, chờ hần nói chuyện.

Sau một lúc lâu, Trương Lăng mở miệng:

“Đại Địa.....Bụng tôi đau.....”

16. Chương 16

“Muốn tôi xoa giúp cậu hay không?”

Đại Địa đưa Cự Linh chường qua.

“Không.....Không cần, hắc hắc! Tự tôi xoa là được rồi, ha ha, Đại Địa...tôi muốn đi WC.....”

Trương Lăng ôm bụng kéo cửa xe, lại bị Đại Địa một cước đá về chỗ ngồi

Cái bụng quả thực rất đau. Đại Địa chết tiệt.....dùng sức như vậy! A.....Đau!

“Tôi hỏi cậu, vì cái gì cậu không dừng lại đi theo dõi? Nói mau! Thành thật khai ra sẽ được xử lý khoan hồng!”

Đại Địa bắt đầu tra hỏi phạm nhân.

Không thèm để ý đến cậu ta! — Ai kêu cậu đá tôi! Tên vô lương tâm chết tiệt!

“Cậu có biết hay không cậu làm như vậy sẽ gây phiền phức rất lớn cho trường học của chúng tôi, khiến cho học sinh bị quấy nhiễu rất nhiều? Cậu cố tình còn gây chuyện ở trong thời kỳ mẫn cảm này! Nếu như cậu bị bảo vệ báo cho cảnh sát địa phương bắt cậu lại, cậu định làm sao chứ? Cậu muốn trên lý lịch của cậu có thêm một vết đen sao? Cậu muốn người ta nói cậu là đứa trẻ không cha không mẹ thiếu sự giáo dục hay sao? Cậu muốn trên báo có đăng tin bởi vì cậu là cô nhi từ nhỏ thiếu đi tình thương của cha mẹ nên mới làm ra hành vi biến thái như thế sao? Cậu muốn tạp chí của cậu biết hành vi biến thái của cậu rồi đuổi cổ cậu à? Cậu ngại từ nhỏ đến giờ cậu chưa tìm đến đủ phiền phức phải không? A? Đang nói chuyện với cậu đó!”

Đại Địa sa sầm mặt, có thể nhìn ra được là cậu đang phát cáu.

“.....Dù sao ở trong mắt cậu tôi chính là một tên phiền toái rồi! Cậu có thể mặc kệ tôi mà! Đúng rồi, hiện tại cậu cần bản là cũng không quan tâm đến tôi. Cũng không biết là ai nói, sẽ phụ trách việc cho tôi ăn no cả đời! Biến thái....., tôi chính là biến thái thì sao! Không phải chỉ là theo dõi cậu thôi sao, đáng phải bảo tôi là biến thái sao? Tôi đây còn từng thượng cậu thì sao, vậy phải gọi là gì?! Tôi sao biết được vì sao lại đi theo dõi cậu! Cậu hỏi tôi thì tôi hỏi ai? Tôi còn đang muốn hỏi đây.”

Trương Lăng đầy một bụng oan ức. — Đại Địa chết tiệt, chỉ biết hung dữ với mình!

Trước đây tôi nói với cậu nhiều như vậy, sao cậu lại chỉ nhớ kỹ có một câu duy nhất như vậy chứ? Hơn nữa tôi cũng không phải là nói cho cậu ăn no [cả đời]! Đại Địa ôm đầu không biết phải nói cái gì nữa.....

“.....A Lăng, tôi mặc kệ cậu nghĩ như thế nào, tóm lại chuyện này cậu tuyệt đối không được tiếp tục làm nữa, cậu đã hiểu chưa? Hai ngày trước, Thục Vân còn nói với tôi, nói rằng trên đường cô ấy về nhà hình như có người theo dõi cô ấy, tôi không muốn khiến cho cô ấy nghĩ rằng người theo dõi cô ấy chính là bạn tốt cũng là người ở chung với tôi! Cậu đã biết chưa?”

Ai theo dõi cô ta về nhà! Tôi theo dõi cô ta về nhà làm cái gì?! Tôi cũng không có thích cô ta đâu!

..... Từ từ, thích??? Mình không thích cô nàng kia nên sẽ không đi theo cô ta về nhà, mình theo dõi Đại Địa là bởi vì mình thích.....thích.....cậu ta? Không đúng! Lý luận này khẳng định là sai! Đổi cái khác đi!

Mình bởi vì rất ghét cô gái kia cho nên mới không có một mình theo dõi cô ta, vì sao mình phải chạy theo sau mông Đại Địa, là bởi vì mình không ghét cậu ta, không đúng!..... Là bởi vì mình không muốn cậu ta bị cô nàng đáng ghét kia lừa gạt! Đúng! Chính là như vậy! Ha ha! Thì ra Trương Lăng ta theo dõi Đại Địa là vì nguyên nhân này. Mình thật sự là vì giúp đỡ bạn bè mà không tiếc cả mạng sống không từ chối, vì hạnh

phúc của bạn bè mà mình không tiếc hy sinh thú vui ôm ấp của bản thân còn suýt bị hiểu lầm là biến thái nguy hiểm, a, xem ra Trương Lăng đại thiếu gia ta đây thật sự là nhân phẩm vừa tốt vừa cao thượng luôn suy nghĩ cho bạn bè! Sau này Đại Địa dám nói mình ích kỷ mình sẽ giết cậu ta! — Ai kêu cậu ta không nghĩ đến khổ tâm mà người bạn thân này phải âm thầm trả giá chứ!

Trương Lăng thật sự vui vẻ, bởi vì hắn đã tìm ra được nguyên nhân. Nhưng hắn vẫn không chịu đem nguyên nhân này nói cho Đại Địa, hắn cảm thấy việc quan tâm bạn bè không cần phải khua chiêng gõ trống nói cho người khắp thiên hạ. — Yên lặng trả giá, yên lặng trả giá!

“Đại Địa!”

Trương Lăng một phen nhào vào trong lòng Đại Địa, khiến cho Đại Địa bị hoảng sợ.

“Cậu không nên hỏi tôi nguyên nhân được không? Cậu chỉ cần biết rằng tôi là vì muốn tốt cho cậu! Vì cậu mà tôi đã phải trả giá thật nhiều! Cho dù cậu nghĩ oan cho tôi tôi cũng đành chịu, ai kêu tôi là người anh em của cậu đâu!”

Đại Địa không hiểu ra sao. Lời nói của tên nhóc này vì sao mình càng ngày càng không nghe hiểu? Là vì suy nghĩ không giống nhau sao?

Đẩy đẩy đầu của người ở trong lòng ra.

“Được rồi, không được ôm loạn. Thật là, cậu cũng đã bao nhiêu tuổi rồi mà hơi một chút lại chui vào lòng người khác.”

Trương Lăng vươn ra ba ngón tay.

Đại Địa mỉm cười. Vỗ vỗ đầu hắn, ban lệnh đại xá:

“Lái xe đi đi. Hôm nay tôi không đi cùng Thực Vân, vốn là muốn bắt biến thái, không nghĩ tới lại bắt được cậu.”

Trương Lăng sau khi nghe xong lời của Đại Địa, đột nhiên cảm thấy hôm nay bị Đại Địa bắt vẫn vô cùng có giá trị! Bụng cũng không còn đau, vui tươi hơn hử chui vào trong xe lái về nhà. — trước mặt người kia!

Sau đó, Trương Lăng có buông tha cho việc theo dõi Đại Địa không? Đáp án là — Đương nhiên không rồi!

Khi không có lý do gì hắn đã có thể luôn luôn đi theo, sau đó đã để cho hắn tìm được lý do tối cao là vì bạn bè mới làm như thế rồi, trong lòng hắn không còn chút sợ hãi liên quang minh chính đại, ý chí phấn đấu càng trở nên hăng say. Tôi đây đều là vì Đại Địa cậu thôi!

Càng về sau, hắn chẳng những đi theo phía sau hai người, ngay cả ảnh chụp của hai người bọn họ hắn cũng đều tha đi. Vì muốn tìm ra bằng chứng Lý Thực Vân hồng hạnh xuất tường có lỗi với Đại Địa, hắn cũng bắt đầu đi theo Lý Thực Vân sau khi hai người kia chia tay đi về nhà để xem cô ta có chân đạp hai thuyền không — Trương Lăng vẫn tuyệt đối không tin là Lý Thực Vân sẽ làm quen với một người đàn ông giống như cái tên Cừu Đại Địa vô tâm không có chút thú vị kia.

Hừ hừ hừ! Chờ sau khi tôi tìm được chứng cứ cô leo tường rồi, tôi xem Đại Địa còn đến nhà cô nấu cơm cho cô không! Tôi xem Đại Địa còn vì cô mà mắng tôi không! Ô! Cô nàng chết tiệt kia, đều là tại cô! Làm hại tôi ba ngày thì hai lần bị Đại Địa mắng. — Ai kêu cậu ở trước mặt Đại Địa ba ngày thì hai lần nói Lý Thực Vân vừa nhìn đã biết là loại đàn bà lăng lơ đàng *** linh tinh gì đó chứ!

Thấy Đại Địa cùng Lý Thực Vân từ trường học chậm rãi đi đến một tiệm sách, ở trong tiệm sách khoảng 45 phút, hai người tay cầm sách đi khỏi tiệm sách. Hai người dạy học khi hẹn hò cùng nhau thật sự là không thú vị! Thế nhưng lại chạy đến tiệm sách. Trương Lăng đầu đội mũ lưỡi trai, trên mũi đeo một cái kính râm hình tròn màu lam, ngậm kẹo mút, ở trong cửa hàng đồ nội y nam nữ đi qua đi lại. Không có cách nào khác, tiệm sách ở ngay phía đối diện.

Qua mặt kính của cửa hàng bán đồ nội y thấy thân ảnh của hai người Đại Địa, Trương Lăng vừa thấy, vội vàng cúi người xuống giả vờ như đang xem hàng mẫu bày trên giá. Hai vị OL (office lady) cũng đi xem hàng thỉnh thoảng lại đưa mắt liếc về phía Trương Lăng, cho tới bây giờ vẫn chưa thấy cậu nhóc đẹp trai như thế công khai chuyên chú nhìn nội y của phụ nữ. Ai, thật khiến cho người ta ngượng ngùng! Cậu ta là

muốn mua cho bạn gái sao? — Trương Lăng vừa nhìn chăm chăm vào áo ngực cỡ T bằng lụa vừa ảo tưởng đến lúc Đại Địa mặc vào sẽ có cảm giác thế nào.....

Đại Địa đáng thương! Mặc niệm nha!

A, người đi xa rồi! Tỉnh lại từ trong ảo tưởng, Trương Lăng vội vàng rời khỏi dãy tủ kính, nhanh chóng chạy ra đuổi kịp hai người kia.

Sau khi đến cửa nhà Lý Thục Vân rồi, Trương Lăng trốn ở hàng hiên cổng nhà bên cạnh, thò đầu ra ngoài dò xét. Tiếng nói chuyện dứt quãng thỉnh thoảng lại truyền tới.

Vĩnh tai.

“.....8 giờ tối.....đi ra ngoài.....anh không cần đến....., được.....biết rồi.....”

Tiếng của Lý Thục Vân.

Tiếng của Đại Địa khá lớn.

“Vây được rồi, tự em cẩn thận một chút. Anh về đây. Gặp lại sau.”

Ha ha! Mình đã nói rồi mà! Cô nàng kia khẳng định có người yêu khác, cậu nghe xem, cô ta đang từ chối không cho Đại Địa đến buổi tối đó. Hừ hừ hừ! Buổi tối có phải là có hẹn với người khác hay không nha, cô đừng nghĩ muốn lừa tôi. Loại diễn trò này đại thiếu gia tôi đã chơi nhiều lắm. Được! Buổi tối đến bắt gian! Phải nhớ kỹ mang theo máy ảnh kỹ thuật số.

Trương Lăng tràn đầy sức sống!

Chờ Đại Địa đi xa rồi, hắn mới chạy ra khỏi hàng hiên, đến đường lớn đón một chiếc taxi. Hắn phải về nhà trước Đại Địa mới được.

Khi Đại Địa về đến nhà thì, Trương Lăng đang cầm máy hút bụi thu dọn phòng ở. — Giả bộ làm một đứa trẻ ngoan ngoan.

“Ha ha, khó thấy nha. Cậu có biết cách dùng nó không đấy?”

Đại Địa xách túi plastic cởi giày vào phòng khách, cười cười nói.

“Đương nhiên! Buổi tối hôm nay ăn cái gì vậy?”

Trương Lăng đưa tay kéo cái nệm ghế sofa bị máy hút bụi hút chặt ra.

“Thịt kho tàu, cá hoa vàng và canh ngô trứng, cộng thêm rau hẹ xào thịt. Ngoài ra còn có dạ dày cay mua ở siêu thị tầng dưới nữa, cậu thích món đó mà.”

Đại Địa cười cười xoay người đi vào phòng bếp đem đồ ăn bỏ vào tủ lạnh.

“Yeah!”

Trương Lăng phần chân nhẹ buông tay — ‘phịch’ một tiếng, nệm ghế lại bị hút lại. Trương Lăng lại đưa tay kéo ra.

Sau khi ăn xong cơm chiều, Đại Địa ngồi ở trên sofa xem TV, Trương Lăng thì đang thu dọn bàn ăn.

Đem giấy gói thức ăn cẩn thận bao lại đồ ăn rồi bỏ vào tủ lạnh, đây chính là cơm trưa ngày mai của hắn đó nha, không thể để mất mùi được. Cầm khăn lau lau bàn thật sạch khô. Lại vào phòng bếp cầm chén đĩa rửa thật sạch sẽ, đặt lên trên giá đựng có rãnh cho khô nước. Rửa sạch tay quay lại phòng khách.

Đưa cho Đại Địa một hộp kem chocolate, Trương Lăng thuận miệng nói:

“Đại Địa nha, tôi phải đi ra ngoài một lát. Tối nay có hẹn với một người bạn, có thể là sẽ về nhà muộn một chút. Cậu không cần chờ cửa, ngủ trước đi.”

“A, đã biết. Đi đường cẩn thận. Lúc đi ra ngoài, nhớ tiện tay đem rác xuống tầng dưới đổ đi nhé.”

Nhận kem, Đại Địa nhìn màn hình TV đáp lại.

“Ừ.”

Cho xe chạy đến cửa nhà cạnh nhà Lý Thục Vân, nhìn đồng hồ đã là 20 giờ kém 25 phút, Lý Thục Vân hẳn là cũng sắp đi ra rồi. Trương Lăng ngồi trong xe đợi bất kể thông ***.

A, đi ra rồi! Mùa hè còn chưa đến, cô thế nhưng lại dám mặc váy như thế kia cho tôi nhìn sao! Hừ! Hồ ly tinh. — Please, hẳn không phải là tổng biên tập thời trang sao? Thay đổi lần lượt theo mùa không phải là thời trang sao!

Chỉ thấy Lý Thục Vân bị Trương Lăng kêu là hồ ly tinh một thân váy liền áo màu tím, trên người mặc một chiếc áo khoác không kéo khóa che đến hết ngực màu trắng, mái tóc thật dài cũng không buộc lại mà xõa tung tự nhiên ở hai vai. Dưới ánh đèn đường mờ nhạt chiếu xuống, trông có vẻ rất nhã nhặn lịch sự và nhẹ nhàng, không hổ là một người đẹp cổ điển.

17. Chương 17

Lý Thục Vân nhìn đồng hồ, ừm, còn kém 20 phút nữa mới là 20 giờ, từ lúc này đi đến bờ sông hẳn là vừa đủ. Hy vọng sẽ không đến muộn làm hỏng ấn tượng của Đại Địa.

Nghĩ đến Đại Địa, Lý Thục Vân không khỏi nở nụ cười ngọt ngào. Thật nhìn không ra đâu, Đại Địa thoát nhìn là một người đàn ông thô lỗ như vậy, thế nhưng lại rất biết chăm sóc người khác. Càng cùng anh ấy ở chung càng cảm nhận được chỗ tốt của anh, bộ dáng cao lớn rất có khí chất đàn ông, công tác thu nhập cũng ổn định, tấm lòng ngay thẳng tính tình cũng tốt, chưa từng thấy anh ấy phát uy với học sinh, thích trẻ con, hơn nữa tay nghề nấu ăn rất giỏi. Người đàn ông giống như thế nếu trở thành chồng của mình, vậy cả đời mình không phải sẽ rất hạnh phúc sao?

Nhưng là hình như Đại Địa có chút ngại ngùng đi..... Quen nhau sắp được ba tháng rồi, đừng nói là không hề yêu cầu tiến thêm một bước, ngay cả hôn môi cũng chỉ là chuồn chuồn lướt nước một chút. Chẳng lẽ anh ấy không hề nghĩ muốn tiến thêm một bước sao? Bản thân mình là phụ nữ không thể chủ động hỏi anh ấy ‘Buổi tối có muốn ở lại hay không?’, nếu như mình thực nói ra, bị anh ấy từ chối, vậy chẳng phải là mắc cỡ chết người sao.

Còn có, Đại Địa hình như cũng quá chăm sóc bạn bè đi. Cho dù là người ở chung, cũng không cần thiết phải chạy về nấu cơm cho bạn ăn, lại còn là đang hẹn hò riêng với bạn gái cũng chạy về? Ai..... Mình nói với anh ấy, bảo anh ấy không cần tới đón, chẳng qua là khách sáo thôi, anh ấy sao lại nghe lời luôn đâu? Còn thực sự không đến đón mình! Tuy rằng nói đường rất gần, nhưng người ta là con gái nha, không thể tỏ ra quan tâm hơn một chút được hay sao? Hơn nữa, hôm nay người ta chăm chút trang phục hơn một chút, xem [Vận may của các chòm sao] trên mạng nói ‘Nữ thuộc chòm sao Thiên Bình hôm nay mặc đồ màu trắng có thể khiến cho nam Cự Giải có cảm xúc yêu thương nhiệt tình’, người ta mới ngay trong khoảng thời gian này lớn gan mặc đồ màu trắng. Hy vọng là sẽ có hiệu quả tốt.

Mang theo tâm tình thoảng chút bất an không yên cùng hưng phấn sắp nhìn thấy bạn trai, Lý Thục Vân đi dọc con đường dẫn đến công viên cạnh bờ sông. Cũng sắp đến rồi.....

Trương Lăng thấy cô hình như là đi đến chỗ hẹn mà không phải đứng ở cửa nhà chờ người đến đón, như vậy nói cách khác dùng xe sẽ không tiện theo dõi. Nghĩ muốn để xe lại, nhưng là gần đó không có bãi đỗ xe, đành phải đỗ xe bên đường. — Hy vọng không bị cảnh sát ghi lại biển số xe mới tốt.

Khi mãi miết bám đuôi ở cự ly còn cách Lý Thục Vân chừng trăm mét, mắt thấy cô chuyển hướng đi vào cổng của công viên cạnh bờ sông. Trương Lăng đang chuẩn bị đi theo vào, bỗng nhiên cảm thấy sau gáy một trận lạnh toát, bốn bề thân thể dường như nổi lên âm phong cuộn cuộn. Trong đầu đột nhiên hiện lên mấy truyền thuyết liên quan đến bờ sông của thánh phố, Trương Lăng đột nhiên không muốn đi vào. Nhưng là, không đi vào không được!.....

So với làm kẻ trộm đường như còn có tật giết mình hơn, Trương Lăng càng trở nên cẩn thận. Không nhin được quay đầu nhìn quét qua xung quanh một lượt, chuẩn bị nhìn thấy cái gì không ổn sẽ chạy trốn! — Trương Lăng đại thiếu gia không sợ trời không sợ đất cũng chỉ sợ quỷ mà thôi, hắc hắc!

Công viên cạnh bờ sông vào ban đêm tuy rằng thuận tiện cho người ta đi tản bộ buổi tối, còn có mấy đôi tình nhân kéo nhau ra, ở trên mỗi con đường đều có không ít ngọn đèn hình dạng khác nhau làm đẹp, nhưng xuất phát từ cân nhắc muốn tạo hiệu ứng giữa hình dáng và màu sắc, độ sáng cũng không quá mạnh, chỉ có đến gần mới có thể nhìn rõ hình dạng người ở bên cạnh mình. Cây cối rất nhiều, còn có cả núi giả làm cảnh, nơi không có đèn màu liền có vẻ âm u hơn. Ví dụ như nói bụi cây nhỏ mà Trương Lăng hiện tại đang dùng để ẩn mình. Hơn nữa càng đến gần bờ sông, thỉnh thoảng lại có gió lạnh vi vu thổi vào, bóng cây lay động, sần sật sần sật, bóng đen giăng đầy.....

Trương Lăng trốn ở đằng sau một gốc cây, lấy ra máy ảnh kỹ thuật số thỉnh thoảng lại thăm dò nhìn về phía tay vịn lan can bờ sông, Lý Thục Vân đứng đối diện với dòng sông đang chờ đợi người nào đó. Đột nhiên, khóe mắt thấy có gì đó hiện lên!

Oa! Đó là cái gì? Tốc độ thật nhanh! Trương Lăng thiếu chút nữa là sợ đến mức kêu ầm lên.

Chăm chú nhìn lại, hình như là một người....., ừm, theo dáng người nhìn xem thì hình như là đàn ông? Hắn ta đang làm cái gì? Trương Lăng thuận thế đưa đường mắt nhìn về phía người khả nghi kia — hình như cũng có mục tiêu giống như hắn, đều đang nhìn lên Lý Thục Vân.

Ha ha! Trương Lăng vui vẻ. Mình biết ngay Lý Thục Vân này khẳng định không phải thứ gì tốt! Nhìn xem, trừ bỏ mình ra, còn có những người khác theo dõi cô ta. Nói không chừng đây là bạn trai trước kia bị cô ta bỏ rơi hoặc là hiện tại mới chuẩn bị, nếu không phải nữa thì chính là quyến rũ bạn trai của người khác rồi bị bạn gái của đối phương mời thám tử điều tra cô ta.

Ừm.....có nên chào hỏi người anh em kia một tiếng không nhỉ? Thuận tiện trao đổi một chút ý kiến và kinh nghiệm.

Ngay khi Trương Lăng chuẩn bị lấy thêm can đảm đến bắt chuyện với người ta, người anh em kia liền hành động!

Không thể nào!

Trương Lăng mở to hai mắt.....

Hắn, hắn thế nhưng thấy người kia lấy ra một con dao giải phẫu sáng lấp lánh! — Xem mấy tên biến thái trên phim xong vừa nhìn liền biết đó là loại dao nào.

A.....Cô nàng đáng ghét kia đã đến mức có người muốn giết cô ta rồi sao? Trùng mắt nhìn người đàn ông kia chậm rãi tiếp cận Lý Thục Vân, Trương Lăng ngậm chặt miệng lại, hừ hừ hừ! Để cho người này dạy dỗ cô nàng đáng ghét kia một chút càng tốt. Lão tử ngồi ở trong này xem kịch! Đợi lát nữa trên áo trắng dính máu phối hợp với quần áo màu tím nhạt thì thật sự rất đẹp.

Mái tóc dài xoa trên vai của Lý Thục Vân bị cơn gió thổi tung.....

Từ từ!

Tóc dài trùm vai.....Áo màu trắng.....Cô gái tuổi còn trẻ → Lý Thục Vân. Tóc dài trùm vai.....Áo màu trắng.....Cô gái tuổi còn trẻ → Tên hung thủ biến thái bám xác. Lý Thục Vân → Tên hung thủ biến thái bám xác.

.....Oh! My God! Nghĩ xem, là tên hung thủ biến thái bám xác đó! Sao bây giờ? Gọi người đến sao? Kêu cứu mạng sao? Chạy ra ngoài cứu cô ta? — Trương Lăng vốn nghĩ chỉ là ai đó trêu đùa, cùng lắm là đe dọa tính mạng, đã hiểu được tính nghiêm trọng của tình hình thực tế này.

Nếu như gọi người đến rồi bị tên biến thái kia trả thù thì làm sao bây giờ? Đi ra ngoài cứu....., nhưng là, nhưng là vạn nhất như mình không đánh lại được tên biến thái kia thì làm sao bây giờ? Con dao kia nhìn lại sắc bén như vậy.....

Dừng dừng, người ta không muốn cứu cô nàng kia.....cũng không muốn bị dao nhỏ đâm....., chọc vào người nhất định sẽ rất đau! Nếu không làm tốt thì ngay cả mạng nhỏ cũng bay mất! Người ta còn chưa có sống đủ đâu! Không đi không đi, kiên quyết không đi! Nhiều lắm, tôi giúp cô chụp lại bộ dáng của hung thủ, sau đó báo với cảnh sát đến báo thù cho cô vậy. Trương Lăng ôm một chút lương tâm cuối cùng âm thầm hứa.

Mắt thấy tên hung thủ biến thái từng bước đến gần Lý Thục Vân vẫn không hề hay biết gì cả, ngay khi con dao phẫu thuật của hắn giơ lên cao chuẩn bị đâm xuống thì.....

Một tiếng như hổ gầm vang lên:

“Mày đang làm cái gì!”

Chỉ thấy một người lao nhanh qua, dùng bàn tay trần nắm được con dao giải phẫu kia. Lý Thục Vân nghe thấy tiếng người hô liền xoay người lại, cùng lúc phát ra tiếng hét chói tai — “A.....!”

“Đại Địa!”

Trương Lăng kinh ngạc đến ngây người! Còn không có kịp nghĩ tới vì sao hắn phải xuất hiện, Trương Lăng đã nhảy ra ngoài!

Từ đằng sau đánh thẳng vào gáy tên biến thái, Trương Lăng một bên dùng sức một bên mắng:

“Tao ác cho mày xem! Tao độc cho mày xem! Tao cho mày bắt nạt Đại Địa này! Tao băm mày! Tao bóp chết mày! Còn không mau buông tay ra! Đồ khốn kiếp!”

Tên hung thủ biến thái buông ra dao nhỏ bị Đại Địa nắm chặt, đưa tay kéo bàn tay đang bóp cổ mình ra. Hai người bắt đầu quần lại đánh nhau.

Đại Địa không dám buông tay phải ra, dao nhỏ kia cắt vào quá sâu! Máu theo nắm tay của Đại Địa nhỏ từng giọt xuống. Khi cậu phát hiện ra người đang đánh nhau với tên hung thủ biến thái không ngờ lại là Trương Lăng, Đại Địa gấp đến nỗi mắt đều đỏ lên! Bất chấp tất cả, giữ nguyên nắm tay đang nắm chặt, cắn răng một cái rút ra được con dao đang gắn chặt vào lòng bàn tay kia, không chút chờ đợi lao đến giúp đỡ.

Lúc này, Lý Thục Vân đang kinh ngạc đến ngây người đứng ở một bên cũng kịp phản ứng lại, thấy tay Đại Địa đang chảy máu, liền vừa khóc vừa bỏ nhào lên người Đại Địa, luống cuống lấy khăn tay ra muốn giúp cậu băng bó lại miệng vết thương.

“Đại Địa....., Đại Địa anh bị thương rồi....., mau, đưa tay ra đây, em giúp anh băng lại cầm máu.....Sau đó chúng ta hãy.....gọi điện thoại kêu cứu.....”

Lý Thục Vân nắm chặt tay Đại Địa không buông.

Gấp đến muốn chết, muốn đẩy cô ra, lại sợ làm cô bị thương. Cổ tình tên hung thủ biến thái kia hình như sức lực lớn vô cùng, mắt thấy hắn sắp thoát khỏi sự khống chế của Trương Lăng.

“Thục Vân, không cần! Máu này dùng khăn tay để băng không thể được, anh không thể buông tay ra! Em buông tay ra trước đi, anh phải đi giúp A Lăng! Em chạy đi trước gọi người đến giúp và cảnh sát đi.....”

Ngay khi Đại Địa sắp thoát khỏi cánh tay của Lý Thục Vân thì, tên hung thủ biến thái đeo khẩu trang kia thấy mãi không thoát khỏi được cánh tay của Trương Lăng, lại rút từ trong túi ra một con dao phẫu thuật nữa đâm vào bụng Trương Lăng.....

“Không.....!”

Đại Địa thấy vậy, cái gì cũng không để ý đến nữa, đẩy Lý Thục Vân ra nhảy đến.

Nhưng mà, chậm! Khi một đâm của Đại Địa đánh vào bụng tên hung thủ biến thái thì, dao nhỏ kia đã đâm thật sâu vào trong cơ thể Trương Lăng.....

Trương Lăng buông cánh tay tên hung thủ biến thái bị mình gao nắm chặt ra, lảo đảo một cái liền quỵ rạp trên mặt đất, thân mình từ từ nghiêng đi rồi ngã xuống mặt đất.

“A Lăng! A Lăng!”

Đại Địa tức đến sùi bọt mép! Mặt sung huyết đỏ rực! Thừa dịp tên hung thủ biến thái còn đang ôm bụng cong người lại, một cước hung hăng đạp qua. Đem đôi phương gạt ngã trên mặt đất rồi, lại một cước đạp mạnh xuống bụng của đối phương, xách vạt áo của đối phương lên, một quyền lại một quyền hung hăng đánh tiếp thật mạnh. Đại Địa chưa từng có lúc nào đánh người lại đánh mạnh tay như thế, tên hung thủ tiểu nhân biến thái ở dưới nắm đấm nặng nề của Đại Địa học võ gia chính tông hơn hai mươi năm bị đánh cho không phản kích lại được, miệng mũi đỏ máu ướm đầm cả khẩu trang. Lại thêm một đòn thật mạnh nữa, xác định đối phương đã hoàn toàn ngất đi, sẽ không thể tiếp tục có hành vi hung đồ gì, Đại Địa buông tên hung thủ biến thái đã giống như bùn nhão ra. Chạy như bay đến bên người Trương Lăng, nâng nửa người của hắn lên, không ngừng gọi hắn:

“A Lăng, A Lăng, mở to mắt ra nhìn tôi đi....., A Lăng, cậu không sao chứ?”

Thấy bụng của Trương Lăng không ngừng đổ máu, trời lại lạnh, Đại Địa cởi áo ngoài ra, lại xé rách áo sơ mi che lên miệng vết thương đang đổ máu không ngừng của A Lăng, đồng thời dùng áo khoác giữ lại, còn dùng tay chặn lên. Tên khốn kiếp chết tiệt! Vì sao lại rút dao ra chứ?! Chết tiệt! Chết tiệt! Đại Địa cực kỳ căm hận từng mắt nhìn tên hung thủ biến thái đang nằm im trên mặt đất kia, mà có ý định muốn để cho A Lăng chết có phải hay không?! Thế nhưng lại rút dao ra khỏi miệng vết thương của A Lăng.....! Chết tiệt! Nếu A Lăng có chuyện gì, tao tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho mày!

Quay đầu lại hét lớn một tiếng với Lý Thục Vân còn đang ngây ngốc ở đằng kia:

“Anh bảo em chạy ra ngoài kêu người gọi điện thoại em không có nghe thấy sao?! Nhanh lên đi gọi điện thoại kêu xe cứu thương!!!”

18. Chương 18

Lý Thục Vân không nghĩ tới Đại Địa sẽ to tiếng với cô, cái miệng nhỏ nhắn ủy khuất cắn chặt rơi lệ. Vịn vào lan can đứng lên, chuẩn bị gọi điện thoại kêu người. Không cần cô kêu, chỉ nghe thấy còi của cảnh sát cùng tiếng của xe cứu thương chói tai vang lên trong bầu trời đêm. Nghe tiếng thì đúng là chạy đến chỗ này rồi. Xem ra là có người khác ở trong công viên nhìn thấy tình hình bên này, không dám đến đây, liền trực tiếp gọi cảnh sát.

Bầu trời đêm thánhtư trong trẻo nhưng lạnh lẽo, gió thổi lướt bên bờ sông làm xao động cây cối, đèn đường bên sông tỏa ra ánh sáng màu vàng nhàn nhạt che phủ lên mọi người trên mặt đất.....

“.....Đại.....Địa.....”

“A Lăng, A Lăng, là tôi, là Đại Địa. Cậu nhẫn nại một chút, xe cứu thương sắp đến rồi.....Cậu sao lại ngốc như thế chứ.....”

Giọng nói của Đại Địa tràn ngập lo lắng cũng chỉ có lo lắng. Cẩn thận đem cả người Trương Lăng kéo vào trong lòng nhẹ nhàng dùng tay trái vuốt ve hai má của hắn, tay phải nắm chặt thành quyền, kìm chặt miệng vết thương ở trên bụng hắn.

“Đại.....Địa, tôi.....không phải là.....sẽ chết đi?”

Trương Lăng cố sức mở hai mắt ra hỏi Đại Địa.

“Cậu nói bậy cái gì vậy! Cái gì có chết hay không chứ! Cậu sao có thể chết được? Cậu chưa từng nghe qua rằng con gián là.....đánh không.....chết sao?”

Đại Địa cố nén bi thương.

“Ha ha...chính là, tôi...chưa từng thấy...con gián...bị dao...đâm...vẫn có thể sống...Khụ khụ..., Đại Địa, tôi lạnh...rất lạnh...”

Trương Lăng đưa tay nắm vạt áo của Đại Địa.

“A Lãng.....”

Đại Địa ôm Trương Lãng càng chặt.

“Đại Địa.....tôi tự cảm thấy.....mình thật ngốc.....hình như bị lẫn mất rồi.....vì.....cái gì lại muốn chạy.....ra chứ?”

Trương Lãng cười nhạo chính mình.

“A Lãng....., là tôi không tốt, nếu tôi nhanh đến giúp cậu một chút....., thật xin lỗi! Tôi biết rõ cậu chưa từng học võ hay thứ gì đó, còn để mặc cậu đánh nhau với tên tội phạm ấy. Là tôi không đúng, là tôi không chăm sóc tốt cho cậu! Cậu mắng tôi là được rồi!”

Đại Địa vụn phần áy náy. Cậu đã hoàn toàn quên đi sự tồn tại của Lý Thực Vân. Lúc này, trong mắt cậu ngoại trừ A Lãng ra, cũng chỉ có A Lãng mà thôi. Đồng thời cậu cũng đã quên luôn việc phải trách mắng Trương Lãng vì sao lại chơi trò theo dõi nữa.

“Đại.....Địa, tôi rất.....khó chịu đó.....Đau quá.....! So với trước đây.....bị.....công nhân trong.....công viên đánh.....còn.....đau hơn!”

Trương Lãng thở dốc.

“A.....Lãng! Đừng nói nữa, cái gì cũng đừng nói nữa! Thầy thuốc cũng sắp đến đây.....”

Mắt Đại Địa ứa lệ.

“Đại Địa, có một.....việc, tôi.....suy nghĩ rất.....lâu. Hôm nay, tôi.....cuối.....cuối cùng cũng biết đáp án....., khụ khụ.....”

Trương Lãng dường như cố gắng hút khí, không nhận được ho khan.

Bắt lấy áo của Đại Địa, cố hết sức mình.

“Tôi.....khụ khụ.....thích.....cậu.....”

Trương Lãng nói ra.

“A Lãng.....!”

Vươn tay sờ sờ lên gương mặt của Đại Địa, Trương Lãng mỉm cười nói:

“Ngốc.....Đại Địa, khóc cái gì chứ....., cậu không phải đã nói.....tôi.....sẽ không chết.....sao? Còn.....rất là cảm.....động nha? A.....Khụ.....”

“Cậu ngay cái lúc như thế này lại nói linh tinh cái gì đó!”

Đại Địa cả giận nói.

“Tôi.....phải.....nói.....sự thật!”

Trương Lãng còn nghiêm túc nhìn vào mắt Đại Địa mà nói.

“Cậu, cậu.....chuyện này nói sau! Cậu trước tiên đừng có nói nữa, chờ xe cứu thương đến.....”

Đại Địa gần như là cầu xin.

“Đại Địa, nếu.....tôi.....chết rồi, sau này.....cậu sẽ.....không còn.....chịu phiền làm cơm cho.....tôi ăn nữa, cậu có thể.....đi hẹn hò với phụ nữ.....”

“Không.....sau này mỗi ngày tôi đều làm cơm cho cậu ăn, mỗi ngày làm đồ ăn mà cậu thích ăn, cho nên....., không cần.....”

Đại Địa nghẹn ngào.

“Tôi.....quần áo đều.....không giặt được sạch.....”

“Tôi giúp cậu giặt!”

“Tôi.....cũng không biết.....dùng.....máy hút bụi.....”

“Không sao, sau này cậu không cần làm nữa, thật sự, chỉ cần cậu khỏe lại, thế nào cũng được.....”

“Tôi đây.....nếu có thể tiếp tục.....sống, tôi phải.....có cậu làm.....quà sinh nhật được chứ?”

Trương Lăng vẻ mặt mong đợi.

Đại Địa vừa nghe Trương Lăng hỏi [được chứ], cũng không cần biết nội dung yêu cầu là cái gì, trước tiên cứ gạt đầu cái đã.

Trương Lăng lộ ra nụ cười thỏa mãn, khép mắt lại.....

“Đại Địa.....”

Có chút cứng nhắc, Lý Thục Vân sợ hãi hô lên một tiếng:

“Hình như xe cứu thương đến rồi.....Anh nghe xem.”

Xa xa có tiếng người ồn ào, xem ra cảnh sát cùng xe cứu thương đã đến rồi. Cảnh sát mặc đồng phục rất nhanh đã cùng nhân viên cứu hộ chạy đến chỗ bọn người Đại Địa gặp chuyện không may.

“Đồng chí, bên này có người trọng thương, phiền chuẩn bị cáng và thiết bị cầm máu truyền máu!”

Đại Địa ngẩng đầu la lớn với nhân viên cứu hộ. Lập tức nhẹ nhàng lay tỉnh Trương Lăng:

“A Lăng, cậu có cái gì muốn nói thì đợi vết thương lành rồi, chúng ta từ từ nói, được không? Ngoan, trước tiên để nhân viên cứu hộ giúp cậu sơ cấp cứu đã.”

Trương Lăng đã có chút mơ hồ, gạt gạt đầu tỏ vẻ đã biết.

Cảnh sát cùng nhân viên cứu hộ nâng cáng vội chạy lại đây.

“Sự việc là sao? Có thể giải thích rõ ràng một chút không?”

Cảnh sát hỏi Đại Địa có vẻ vẫn hoàn hảo.

“Nguyên nhân chờ một lát nữa nói sau! Bác sĩ, phiền anh nhanh lên cầm máu cho cậu ta. Vết thương do dao, dao giải phẫu, dao bị rút mạnh ra, mất máu đã được chừng 30 phút. Nhóm máu B.”

Đại Địa tóm tắt rõ ràng tình trạng vết thương hiện tại của Trương Lăng và nhóm máu, giúp cho nhân viên cứu hộ rất nhanh đã có thể áp dụng biện pháp cấp cứu.

Thấy Trương Lăng bắt đầu được cấp cứu điều trị khẩn cấp. Đại Địa lúc này mới giải thích tóm tắt cho nhân viên cảnh sát mọi chuyện đã xảy ra.

“.....Đúng vậy. Người đàn ông này là bạn của tôi, cậu ấy tên là Trương Lăng. Đúng, cậu ấy đã đấu với hung thủ. Đúng vậy, trong lúc cậu ấy đấu với hung thủ thì bị gây thương tích. Đúng vậy, một nạn nhân khác trong vụ này là một cô gái, tên là Lý Thục Vân. Đúng, hẳn chính là thủ phạm, không hề sai. Ách, đúng vậy, chúng tôi đã có chút ẩu đả nho nhỏ. Đúng vậy.....”

Một bên trả lời câu hỏi của nhân viên cảnh sát, một bên chăm chú nhìn tình trạng chữa trị cho Trương Lăng.

Khi mọi người vây xem xung quanh biết người đang tiếp nhận chữa trị kia, chính là anh hùng bắt được hung thủ thì, không khỏi bàn luận ra tiếng. Cũng là toàn mấy lời tán thưởng thật là lợi hại, sống nghĩa khí, thấy việc nghĩa thì hăng hái làm, vân vân gì đó thôi! Đương nhiên cũng có người nhỏ giọng nói người này đúng là một tên gốc hay gì đó.

“Đại Địa.....”

Trương Lăng đang nhận chữa trị khẩn cấp đột nhiên gọi Đại Địa một tiếng.

“Có việc gì? Đau lắm không? Chỗ nào trên người không thoải mái à?”

Đại Địa vội vàng chạy đến bên người Trương Lăng hỏi han.

“Tôi.....có chuyện muốn nói với cậu, cậu cứ.....lắng nghe là được rồi.”

Trương Lăng thở hổn hển một hơi, không nhìn đến những nhân viên cấp cứu đang tiến hành chữa trị khẩn cấp và truyền máu cho hắn.

“Tôi vốn.....không có ý định.....chạy ra, nhưng.....là khi thấy cậu nắm lấy con dao kia, cũng không hiểu sao, liền chạy ra.....Đại.....Đại, tôi.....thích cậu! So với bất kỳ ai khác đều thích hơn! Tôi rất thích cậu, thích đến.....mức.....có thể hi sinh cho cậu.....Cậu có cảm động không?”

Nắm chặt lấy áo Đại Địa, đôi mắt Trương Lăng tràn ngập chờ mong mà hỏi. Một vị bác sĩ và nhân viên chăm sóc cũng không khỏi ngẩng đầu lên nhìn lướt qua Cừu Đại Địa. Sau khi xem xong, lại nhanh chóng cúi đầu xuống, tiếp tục tiến hành chữa trị đơn giản, rửa sạch vết thương và cầm máu.

Đại Địa vừa cảm động vừa khổ sở, muốn giữ yên lặng, nhưng là lại không đành lòng nhìn thấy Trương Lăng thất vọng, đành gạt đầu tỏ vẻ mình vô cùng cảm động.

“Đại.....Đại! Cũng sắp qua sinh nhật.....của tôi rồi.....Ai, chính là ngày mốt. Cậu nói, sinh nhật của tôi.....có thể trở thành ngày giỗ của tôi hay không?”

“Cậu không nên suy nghĩ bậy bạ, hiện tại bác sĩ đang giúp cậu truyền máu, cậu rất nhanh sẽ khỏe hẳn. Hiện tại cậu cảm thấy rất lạnh, chính là bởi vì mất máu quá nhiều. Sẽ không ảnh hưởng đến tính mạng đâu, tin tôi đi!”

Đưa tay nắm lấy tay Trương Lăng, vị bác sĩ cấp cứu phát hiện tay phải cậu đang đổ máu, vội vàng kêu một người cầm máu cho cậu.

“Đại Địa, cậu để cho tôi nói. Tôi sợ sau này sẽ không còn cơ hội nói được.”

“Sẽ không! Sẽ không! Tin tưởng tôi! Sẽ không đâu!”

“Đại Địa cậu hãy nghe tôi nói, tôi.....theo dõi các cậu là bởi vì tôi thích.....cậu mới làm thế, cậu có biết hay không.....nhìn cậu.....cùng người khác tay trong tay, tôi.....trong lòng rất là khổ sở! Tôi hỏi.....cậu, Đại Địa, cậu có.....thích tôi không? Tôi không.....yêu cầu cậu.....thích tôi nhiều.....như tôi thích cậu.....vậy, nhưng là tôi thiếu.....cũng đến mức độ.....97%.....được không?”

Trương Lăng dùng ánh mắt đáng thương có thể lừa được trái tim của một nửa phụ nữ trong thiên hạ mà nhìn Đại Địa.

Đại Địa đã càng lúc càng tin tưởng là Trương Lăng tuyệt đối sẽ không gặp chuyện gì không may. — Chưa thấy qua người nào sắp chết lại có thể nói chuyện chậm rãi và trật tự như thế! Nhưng lo lắng Trương Lăng là vì cậu mới phải nhận trọng thương như thế, đành phải gạt đầu trước rồi nói sau.

Mà Lý Thục Vân đứng ở bên cạnh nhìn hết từ đầu đến cuối màn thổ lộ thâm tình lúc sinh ly tử biệt của hai người, lòng tràn đầy cảm giác bất an. Càng không ngừng tự hỏi chính mình: bọn họ rốt cuộc là có quan hệ như thế nào? Nghe ra được người đàn ông không hiểu sao lại chạy đến, lại không hiểu sao bị thương muốn Đại Địa phải thích anh ta cũng như anh ta thích anh ấy, không khỏi vô cùng khẩn trương — Đại Địa sẽ trả lời thế nào?

Thấy Đại Địa thế nhưng lại gạt đầu, mắt Lý Thục Vân nhắm lại, ngất đi. — Cũng tội nghiệp cho cô, một buổi tối liên tục chịu không ít đả kích. Có thể kiên trì đến bây giờ mới té xỉu, đã có thể coi như là một cô gái có thần kinh vững vàng rồi.

Nhân viên cấp cứu thấy nhân vật nữ chính té xỉu, vội vàng kêu nhân viên cảnh sát cùng lại đây giúp đỡ — nhân viên không đủ nha.

Đem hung thủ bị đánh thành giống như một bãi bùn nhão còng tay đưa lên xe cảnh sát, gọi một nhân viên cảnh sát đi giúp nhân viên cứu hộ, một cảnh sát khác bắt đầu gọi một xe cảnh sát nữa đến hỗ trợ. Nói không chừng, buổi tối hôm nay chính là đại thu hoạch — tên hung thủ vừa bắt được này rất có thể chính là tên hung thủ băm xác gần đây đang bị truy nã liên tục.

Nghĩ nghĩ như vậy, vị cảnh sát trẻ tuổi dùng ánh mắt kính nể nhìn về phía Trương Lăng đang tiếp nhận trị liệu, hiện tại mấy vị anh hùng thấy việc nghĩa liền hăng hái làm như vậy không còn mấy nữa đâu đó! —

hình như anh ta không có nghe thấy đối thoại giữa Trương Lăng và Đại Địa.

Trương Lăng được nâng lên xe cứu thương, Đại Địa cũng đi vào theo. Một xe cảnh sát khác chạy đến, đầu tiên sơ tán đám đông quần chúng. Một người thoát nhìn là nhân viên cảnh sát phụ trách bắt đầu trao đổi tin tức trực tiếp với người ở hiện trường. Khi anh ta biết được người khổng lồ bị tình nghi đã được đưa lên xe cứu thương thì, vội chạy đến trước xe cứu thương thăm hỏi an ủi, thuận tiện cũng muốn tìm hiểu thêm một chút đầu mối về hiện trường.

“Đồng chí này có thể nói chuyện được không?”

Nhân viên cảnh sát phụ trách hỏi nhân viên cứu hộ.

“Có thể.....”

Trương Lăng hữu khí vô lực đáp lại.

“A! Vậy thật tốt quá! Lần này ít nhiều cũng cảm ơn đồng chí! Đầu tiên tôi thay mặt nhân dân cảm ơn anh. Tuy rằng còn chưa thể xác định kẻ bị tình nghi kia có phải là hung thủ băm xác đang bị truy nã hay không, nhưng vẫn phải cảm ơn anh, anh đã bảo vệ an toàn được cho một người dân!”

Nói xong, liền cúi người một cái.

“Hi hi.....”

Trương Lăng đắc ý cười ngây ngô. — Người bị mất máu bắt đầu hồi phục tinh thần rồi.

“Ngoài ra, tôi muốn hỏi một chút, sự việc lúc ấy, anh làm sao.....”

“Có thể chờ sau khi cậu ta được chữa trị xong, lại tiếp tục hỏi được không. Đến lúc đó, chúng tôi biết được gì sẽ nói hết.”

Đại Địa không vui chặn câu hỏi của nhân viên cảnh sát. — Anh không thấy A Lăng đang bị thương nặng sao?!

“Ách, thật ngại. Được rồi, ngày mai tôi sẽ đến bệnh viện chào hỏi hai anh. Bác sĩ, các anh có thể đi rồi.”

Nhân viên cảnh sát phụ trách phát tay ra hiệu.

“Từ từ!”

Mọi người đều nhìn Trương Lăng.

“Theo cách nói của anh, hiện tại tôi có phải là anh hùng hay không?”

Trương Lăng chớp chớp đôi mắt to.

“.....Phải.”

Này cũng là một loại tự mình thỏa mãn sao? Nhân viên cảnh sát nghĩ.

“Vậy có thể hay không không cần ghi lại số xe của tôi? Vẫn đang đỗ ở trên đường ở bên ngoài công viên.....”

Đại Địa thề rằng mình nhìn thấy gương mặt của nhân viên cảnh sát bị rút gân.

“Nói cho tôi biết biển số xe của anh mau!”

Nhân viên cảnh sát cố nở nụ cười.

Sau khi đưa đến bệnh viện, trải qua một hồi cấp cứu khẩn cấp, Đại Địa thoát khỏi nguy hiểm.

Đúng, là Đại Địa thoát khỏi nguy hiểm. Không phải Trương Lăng!

Sự thật là như thế này: sau khi đưa đến bệnh viện, lúc bác sĩ chẩn đoán tình trạng thương tích, phát hiện miệng vết thương của Trương Lăng tuy rằng nhìn qua rất nghiêm trọng, chảy rất nhiều máu. Nhưng miệng vết thương không sâu, không có tổn thương đến nội tạng, hơn nữa Đại Địa đã giúp hắn sơ cấp cứu, nhanh chóng dùng áo sơ mi che miệng vết thương giúp vết thương tránh khỏi việc bị chuyển biến xấu và tránh miệng vết thương bị hoại tử, hơn nữa cũng giúp hắn duy trì độ chênh lệch giữa nhiệt độ trong và ngoài cơ

thể ở mức độ nhất định (dùng áo khoác của mình khoác lên người hắn, dùng thân thể của mình giúp hắn được ấm áp), lại được truyền máu đúng lúc, cho nên miệng vết thương của Trương Lăng sau khi được rửa sạch tiêu độc rồi khâu lại, liền không có vấn đề gì lớn nữa. Chỉ cần đêm xuống hắn không phát sốt là được.

Nhưng Đại Địa lại có rắc rối lớn. Đầu tiên là miệng vết thương trên tay phải của cậu quá sâu, thậm chí còn bị thương tổn đến dây thần kinh. Tiếp đến dưới tình huống tay phải bị thương như vậy cậu vẫn đánh nhau với hung thủ, tuy rằng không có mở bàn tay ra, nhưng sau khi Đại Địa nhìn thấy Trương Lăng bị thương, hoàn toàn không để ý đến tình trạng bàn tay mình, đánh cho hung thủ một trận, khiến cho miệng vết thương bị thương tổn, dây thần kinh thứ hai lại bị thương. Cuối cùng chính là cậu không có duy trì nhiệt độ của cơ thể, cũng không nhận được chữa trị kịp thời, tuy rằng đã băng bó qua, nhưng lúc đó phần cơ xung quanh miệng vết thương của cậu đã bắt đầu cứng lại, khi nhân viên cấp cứu cầm máu cho cậu, cũng không dám mở bàn tay của cậu ra, đưa thẳng vào phòng giải phẫu.

Khi tiến hành chữa trị cho Đại Địa, Đại Địa đã không thể mở nắm tay ra được.

Trải qua cuộc phẫu thuật kéo dài ba tiếng, dây thần kinh bên tay phải của Đại Địa đã được nối lại, các cơ hoại tử đã loại bỏ, may mắn là con dao phẫu thuật kia vô cùng sắc bén, miệng vết cắt tạo thành cũng rất chỉnh tề, vết thương mới có thể được khâu lại hoàn mỹ. Hơn nữa sau khi Đại Địa bị thương tay phải, vẫn duy trì trạng thái nắm chặt, tránh việc bị mất nhiều máu, cũng tránh được việc nhiều dây thần kinh bị thương và cơ bị hoại tử. Vì vậy bác sĩ đảm nhiệm việc chữa trị thấy miệng vết thương của Đại Địa khép lại thì vô cùng lạc quan.

Tuy rằng như thế, nhưng trong một thời gian ngắn tay phải của Đại Địa cũng không thể sử dụng.

19. Chương 19

Đây là một phòng bệnh dành cho bốn người, bệnh viện cũng không có bởi vì người bị thương là anh hùng bất tội phạm mà dành cho phòng bệnh đặc biệt một người nằm. Nhưng may mắn là trong phòng chỉ có hai người bệnh — Cừu Đại Địa cùng Trương Lăng, cho nên nhắm một con mắt mở một con mắt, đây miễn cưỡng cũng có thể được xem là phòng bệnh chuyên dụng dành cho anh hùng.

Trương Lăng ngồi ở bên giường bệnh, đang dùng dao gọt hoa quả gọt vỏ táo. Mặc dù tay chân có chút vụng về, nhưng cũng không đến nỗi gọt sạch hết cả thịt táo.

“A....., ngoan, Đại Địa há miệng.”

Đem quả táo đã được gọt xong cắt thành từng miếng nhỏ rồi dùng tăm xuyên qua, Trương Lăng đưa miếng táo đến bên miệng Đại Địa.

“Tôi tự ăn được.”

Đại Địa ngồi ở bên giường bệnh đưa tay ra nhận.

“Không cần! Tôi muốn bón cho cậu. A....., ngoan!”

Bất đắc dĩ, há miệng để Trương Lăng đưa miếng táo vào miệng.

“Tôi gọt táo ăn được không?”

“Ừ. Ăn ngon.”

Đại Địa cắn táo vang lên tiếng rôm rốp.

Trương Lăng cười khẽ.

“Đại Địa, cậu có biết hôm nay là ngày gì không?”

“Sinh nhật cậu.”

“Hắc hắc.....”

Trương Lăng cười ngây ngô.

“Cậu còn nhớ rõ nói hôm nay muốn tặng tôi quà sinh nhật là thứ gì không?”

“Tôi nói muốn đưa cho cậu thứ gì sao? Sao tôi lại không nhớ nhỉ? Tôi nói muốn đưa cho cậu cái gì? Sổ tiết kiệm của tôi?”

“.....”

Trương Lăng xiên một miếng táo cho vào miệng liều mạng nhai giống như đó là bộ phận của người nào đó, lập tức chuyển đề tài.

“Cậu đã xem báo ngày hôm nay chưa?”

“Còn chưa có.....”

“Cậu xem đi.”

Tha tờ báo từ đầu giường lại đây, Trương Lăng mở trang báo ra cho Đại Địa xem.

“.....Người trẻ tuổi dũng cảm đấu với tên hung thủ băm xác mà quang vinh bị thương.....A, trời đất! Phỏng vấn lúc nào vậy, sao tôi lại không biết. Tên của chúng ta.....A, cái này phiền phức lớn rồi.....”

Đại Địa trừng mắt nhìn tờ báo hận không thể trừng cho ra một cái lỗ thủng.

“Sao lại có phiền phức chứ? Hẳn là quang vinh mới đúng đi. Chúng ta chính là siêu cấp đại anh hùng đã bắt được cái tên hung thủ băm xác siêu cấp biến thái đó!”

Trương Lăng gấp tờ báo lại, không hiểu vì sao Đại Địa lại không vui. Là bởi vì không có chụp ảnh của hai người lên sao? Vậy bảo tòa soạn cho người qua chụp một tấm là được rồi.

“Này.....cậu không hiểu đâu. Chờ thêm hai ngày nữa, cậu sẽ biết cái gì là người sợ nổi tiếng như lợn sợ đốt ngải! Tôi phải gọi điện thoại mắng cảnh sát kia, không phải đã nói không cần tiết lộ tên thật của chúng ta sao!”

Đại Địa vô cùng bất mãn, cho rằng là bên trong đồn cảnh sát có người tiết lộ danh tính thực sự của hai người cho tòa soạn.

“Ách.....Đại Địa. Chuyện này không liên quan đến cảnh sát....., này, ha ha, lúc tôi gọi điện thoại đến tạp chí xin phép nghỉ, trưởng tạp chí của chúng tôi anh ta....., a ha ha, này....., ha ha, đến, Đại Địa, ăn táo đi.”

Trương Lăng áp a áp ứng, thấy sắc mặt Đại Địa không tốt, nhanh chóng giơ lên miếng táo đã được xiên gọn gàng trong tay mà xum xoe.

“Con gián chết tiệt! Thì ra là việc tốt cậu làm sao! Cậu sao lại thích làm náo động lên như thế chứ?! Cậu.....”

Đại Địa giận.

“Oa, Đại Địa đừng giận mà. Cậu đã quên hôm nay sinh nhật tôi, tôi là lớn nhất sao? Chẳng lẽ cậu thấy người ta bị nhiều khó khăn gian khổ, trải qua nhiều biến mầu phong ba như thế, hôm nay thật vất vả mới tìm được đường sống trong chỗ chết có thể sống cùng người yêu dấu sống qua sinh nhật lần thứ hai mươi lăm....., lại định đánh tôi sao?”

Trương Lăng bày ra bộ dạng đáng thương.

“A nha nha nha, thì ra vị anh hùng anh dũng chiến đấu với tội phạm mà vinh quang bị thương đã có người yêu dấu rồi, điều này sẽ khiến cho một đám nữ sinh sùng bái phải khóc chết mất.”

Theo tiếng nói mang đầy vẻ trêu tức đi vào, cửa phòng bệnh bị đẩy ra.

“Ai?....., là cậu! Ai cho cậu vào đây?! Cậu không thấy trên cửa có treo bảng từ chối phỏng vấn hay sao?!”

Trương Lăng đỏ mặt giống như gặp phải kẻ thù vậy.

“A? Phải không?”

Người tới vội vàng quay đầu lại nhìn ra cửa một cái, quay tấm bảng kia lại nhìn, đưa cho Trương Lăng:

“Cậu xem đi, rõ ràng là viết [Thời gian tiếp khách] mà!”

“Là mặt sau!”

Trương Lăng rống giận.

Nhún nhún vai, người tới không thèm để ý mà treo tấm bảng kia về lại chỗ cũ.

“Một khi đã như vậy, tôi cũng không tiện quấy rầy đại anh hùng.”

Nhe răng một cái, quay lại nói với Đại Địa:

“Như vậy đành phiền Cừu Đại Địa Cừu tiên sinh có thể đi ra ngoài một chút được không? Tôi cùng A Hảo là [đặc biệt] đến thăm cậu. Vết thương như thế nào rồi?”

Đại Địa nhìn thấy người đến, nở nụ cười.

“Ha hã, đã lâu không gặp, Triệu tiên sinh. Ngọn gió nào thổi anh đến đây vậy? Vào ngồi đi, không cần để ý đến A Lăng. Tên nhóc kia chính là rất thiếu lễ phép.”

Nói xong đứng dậy, muốn lấy cho người đến — Triệu Hiểu Vĩ cái ghế ngồi.

“Không cần, để tự tôi làm. Vết thương trên tay cậu không phải là rất nặng sao?”

Triệu Hiểu Vĩ vội vàng kéo Hác Hảo hãy còn đứng ở ngoài cửa đi vào, xách ghế ngồi trước mặt Đại Địa, bởi vì không có đủ ghế, Hác Hảo đành phải ngồi ghé trên giường bệnh.

“Sao anh lại biết…….”

Đại Địa thấy thật kỳ lạ.

“Đây, chính là nó nói cho tôi biết.”

Triệu Hiểu Vĩ nâng cầm chỉ vào tờ báo đặt ở đầu giường.

“Đại Địa, hiện tại tôi đã sâu sắc cảm nhận được chỗ hại của báo chí mà cậu nói rồi!”

Trương Lăng nhìn thế nào cũng thấy Triệu Hiểu Vĩ không vừa mắt, cẩn thận ngấm lại, mình cùng Đại Địa rơi vào nông nổi như hiện giờ, truy nguyên nhân còn không phải do tên nhóc mặt trắng vô liêm sỉ không có lương tâm này làm hại! Nghĩ đến cuộc sống bi thảm của mình suốt một đoạn thời gian trước, Trương Lăng thật hận nha! — Đầu là do tên khốn vô liêm sỉ này, lão tử mới từ trong cuộc sống thái bình no ấm mỗi ngày rơi vào cảnh ngày ngày chịu đói! Hừ hừ hừ! Thù này không báo không phải là quân tử!

“Đến mức phải vào bệnh viện mà, tôi gọi điện thoại đến trường học của cậu hỏi, người trong trường học của cậu vừa nghe nói tôi là bạn của cậu, liền một năm một mười kể hết sạch cho tôi biết. Chắc, thật sự là quá không có trách nhiệm. Nhưng mà, cũng thuận tiện cho tôi lắm.”

Triệu Hiểu Vĩ lắc đầu, đối với việc bảo mật không tin cá nhân của viên chức trong trường học của Đại Địa không đủ mà cảm thấy bất mãn.

“Cậu, không sao chứ?”

Hác Hảo đột nhiên mở miệng chậm rãi hỏi Đại Địa.

“A, đã không còn trở ngại gì rồi, hôm nay đã làm kiểm tra một lần nữa, xác định miệng vết thương đã khép lại rất tốt, ngày mai là có thể xuất viện rồi.”

Đại Địa cười nói với Hác Hảo.

Hác Hảo liếc mắt sang Triệu Hiểu Vĩ một cái, Hiểu Vĩ hiểu ý, nói với Đại Địa.

“Sau khi biết chuyện của các cậu, A Hảo vô cùng lo lắng, hơn nữa cậu lại bị thương tay phải, như vậy cuộc sống sinh hoạt hàng ngày của các cậu có thể có chút phiền phức. Chuyện lần trước làm phiền Đại Địa, A Hảo vẫn muốn xin lỗi và bày tỏ lòng biết ơn với các cậu, cho nên em ấy muốn nhân cơ hội này, giúp các cậu một chút, ví dụ như chuyện nấu cơm hoặc gì đó.....Ách, trong một tuần.”

Rõ ràng là, Triệu Hiểu Vĩ cảm thấy thời gian một tuần cũng vẫn là quá dài, nhưng đây đã là thời gian cuối cùng sau khi đã cùng A Hảo thương lượng một hồi rồi định ra, cho nên.....

“Ai nha, sao lại có thể không biết xấu hổ như vậy chứ. Không cần phiền toái như thế đâu, thật sự. Hác tiên sinh cũng thật là, chút việc nhỏ này không cần phải để trong lòng đâu.”

Đại Địa cười xua xua tay từ chối.

“Đúng vậy! Không cần không cần! Chúng tôi có thể tự chăm sóc chính bản thân mình mà!”

Trương Lăng mang kế hoạch nham hiểm ở trong lòng sao có thể cho phép có người chen vừa giữa kế hoạch mà hắn đã sắp xếp thỏa đáng chứ! Hắn còn chuẩn bị đêm nay.....— cũng không chịu ngấm lại xem hắn bị thương ở chỗ nào.

“Cậu ít xen vào đi! Tay phải của Đại Địa bị thương nghiêm trọng như thế, làm chuyện gì cũng không thuận tiện. Các cậu làm sao mà tự-chăm-sóc mình được?!”

Triệu Hiểu Vĩ không chút khách khí với Trương Lăng.

“Tôi có thể chăm sóc cậu ấy! Vết thương của tôi cũng không quá nghiêm trọng, chỉ cần không dính nước là không có vấn đề gì lớn. Tất cả mọi chuyện toàn thân Đại Địa tôi sẽ giúp cậu ấy lo liệu. Không cần người khác giúp đỡ!”

Hắc hắc hắc, người ta có thể giúp Đại Địa tắm rửa thay quần áo, đi WC cũng có thể giúp cậu ấy kéo khóa....., fufufu (tiếng cười của Trương Lăng)!

“Dựa vào cậu? Đại Địa nha, tôi thấy cậu vẫn là đến nhà của tôi ở đi? Tôi vừa thấy cậu đã hợp ý rồi, A Hảo cũng rất thích cậu, ở nhà chúng tôi một thời gian, chờ vết thương trên tay lành rồi thì về nhà được không? Miễn cho cậu ở trong nhà lại bị người nào đó gây tai họa cũng không biết!”

Triệu Hiểu Vĩ ném cho Trương Lăng một cái nhìn khinh thường cùng không tin nhiệm, quay đầu nói với Đại Địa.

“Ha ha, thật sự không cần.....”

“Cậu khách sáo cái gì? A Hảo nhà chúng tôi chính là đầu bếp số một thiên hạ! Không ăn sau này tuyệt đối sẽ hối hận! Chẳng lẽ cậu muốn để cho con gián này nấu cơm cho cậu ăn?”

“A, sao không được nha! Tôi cũng không tin đại thiếu gia tôi đây nấu cơm sẽ khó ăn! Đại Địa, cậu yên tâm! Cho đến khi tay cậu được cắt chỉ, tôi sẽ nấu cơm cho cậu ăn! Mọi chuyện trong nhà toàn bộ tôi sẽ làm! Cậu không cần trông nom cái gì hết, cứ yên tâm dưỡng thương là được rồi.”

Trương Lăng vốn không hề nghĩ đến chuyện sau khi xuất viện sẽ sắp xếp cuộc sống sinh hoạt hàng ngày như thế nào bị Triệu Hiểu Vĩ cho một kích, đầu óc nóng lên liền bật ra lời hứa sẽ ôm hết tất cả mọi việc rắc rối trong nhà.

Mặc kệ sau khi Trương Lăng phát hiện lời nói của mình nghiêm trọng đến mức nào mà lòng tràn đầy ảo não, Đại Địa nghe xong lời của Trương Lăng, không khỏi có thêm vài phần kính trọng với hắn, chắc, A Lăng trưởng thành rồi!

Trương Lăng được Đại Địa dùng ánh mắt không giống với trước kia nhìn liền cảm thấy lâng lâng, vứt bỏ hết ảo não trong lòng, thật sự đặt quyết tâm vì Đại Địa mà học nấu cơm canh.

“Tôi, dạy cậu.”

“Cái gì?”

Trương Lăng quay đầu nhìn Hác Hảo.

“Tôi có thể dạy cậu.”

Hác Hảo nói rõ lại một lần nữa.

“Anh nói là anh muốn dạy tôi nấu cơm?”

Trương Lăng hỏi.

“Đúng vậy.”

“Ừm.....”

Trương Lăng do dự.

“Cậu có biết A Hảo nhà tôi chính là người duy nhất trong hai trăm đầu bếp của toàn bộ Trung Quốc mười ba triệu dân này được cấp danh hiệu đầu bếp đặc biệt không? Bao nhiêu người muốn em ấy dạy, tôi còn không có đồng ý. Hôm nay A Hảo lại tự mình nói muốn dạy cậu, hơn nữa tôi cũng nể mặt Đại Địa, mới có thể miễn cưỡng đồng ý. Cậu cũng đừng có không biết tốt xấu!”

Triệu Hiểu Vĩ đối với sự do dự của Trương Lăng cảm thấy vô cùng khó chịu.

Đại Địa nhìn Trương Lăng, cảm thấy được đây là một cơ hội vô cùng tốt giúp cho một người hoàn toàn không biết việc bếp núc như hắn có thể tự lo cho cuộc sống sau, không khởi động lòng.

Trương Lăng thấy Đại Địa nhìn hắn, nghĩ đến một bàn thức ăn đã từng làm mà Đại Địa nói là [khó ăn] kia, cũng không muốn tiếp tục suy nghĩ nhiều nữa. Tục ngữ nói rất đúng, muốn bắt được tim một người thì trước hết phải bắt được dạ dày của người đó, nếu muốn khiến cho Đại Địa hoàn toàn rơi vào cái bẫy mà hắn bày ra, vẫn là cần có mồi trước. Thức ăn ngon lành nói không chừng chính là mồi câu đặc biệt. Huống chi cũng thuận tiện cho mình cho thêm một vài gia vị đặc biệt vào trong thức ăn nữa....., hắc hắc!

“Được rồi! Nếu như hai người đã cầu tôi cho hai người một cơ hội để báo đáp, như vậy tôi sẽ cố gắng mà làm thật tốt.”

Trương Lăng được lợi mà còn khoe mẽ.

Nhìn trời liếc mắt một cái xem thường, nếu không phải A Hảo âm thầm kéo ống tay áo của gã, Triệu Hiểu Vĩ đại khái đã bắt đầu muốn chửi ầm lên.

20. Chương 20

Trương Lăng cùng Đại Địa cuối cùng cũng xuất viện.

Thật vất vả mới nhận rõ được tình cảm của mình, bắt đầu chuẩn bị phấn đấu, bởi vì vinh quang mà bị thương nghỉ ở nhà nên Trương Lăng hiện tại có ba chuyện khiến hắn cực kỳ khó chịu trong lòng!

Chuyện thứ nhất chính là — làm cơm sao lại khó học như thế?! (Trương Lăng rống lên!)

Chuyện thứ hai chính là — lão tử vì sao mỗi ngày đều phải nhìn tên mặt trắng chết tiệt kia!! (Trương Lăng cầm dao lớn lên chặt một nhát thật mạnh khiến đầu cá rớt ra!)

Chuyện thứ ba cũng là chuyện khiến cho hắn khó chịu nhất — cô gái chết tiệt kia vì sao vẫn còn quần lấy Đại Địa nha!!! (Trương Lăng cầm một miếng đậu hủ bóp đến nát nhừ!)

“A, đậu hủ.....”

Hác Hảo đứng bên cạnh nhìn hai miếng đậu hủ kia chưa kịp làm gì đã biến thành bã đậu mà lộ ra vẻ mặt tiếc hận. Mấy ngày nay nếu không phải trong đầu anh luôn chuẩn bị lượng thực đơn gấp đôi so với đầu bếp bình thường, hiểu được cách tận dụng [đồ bỏ đi], thùng rác nhà Đại Địa đại khái là sẽ có thêm một đồng đồ ăn nấu hỏng với số lượng lớn đến khó hiểu đi.

“Xảy ra chuyện gì vậy? Tên nhóc kia lại phát bệnh sao?”

Triệu Hiểu Vĩ ngồi ở trên ghế sofa ngoài phòng khách bắt chéo chân đọc hết báo chính trị lại cầm báo giải trí lên không thèm ngẩng đầu lên hỏi han.

“Cái gì kêu là lão tử phát bệnh! Cậu con mẹ nó mới có bệnh! Cậu không đi quản lý quán của mình đi mỗi ngày ngâm người ở đây làm cái gì?! Cậu có tin hay không lão tử sẽ băm cậu ra già rồi nghiền nát, sau đó viên lại nấu thành canh không! Hử?!”

Trương Lãng quắc mắt giống như tên côn đồ ở đầu đường giờ giờ dao thái lên.

Kéo hộp khăn giấy qua lấy một tờ, hỉ mũi rồi tiếp tục đọc báo.

.....,.....,.....

“Triệu Hiểu Vĩ! Cậu con mẹ nó dám không nhìn lão tử!”

Trương Lãng đá thùng rác một cái bắt đầu nổi bão!

“Vừa rồi....., Đại Địa gọi điện thoại về nói, buổi tối hôm nay sẽ không về ăn cơm. Bảo chúng ta ăn trước.”

Triệu Hiểu Vĩ giật giật tờ báo lơ đãng nói.

“Vậy cậu có thể đi về nhà đi! Dù sao Đại Địa cũng không về rồi.”

Trương Lãng phản ứng theo bản năng nói.

“A, biết rồi. A Hảo, kết thúc công việc đi, chúng ta về nhà.”

Buông tờ báo trong tay ra, Hiểu Vĩ nói với Hác Hảo.

“Chờ một chút! Tôi là kêu cậu đi về, không có kêu Hác Hảo đi về. Cậu ấy phải ở lại tiếp tục dạy tôi làm cơm!”

Trương Lãng đưa cánh tay dài ra ngăn Triệu Hiểu Vĩ không cho gã đi vào phòng bếp mang Hác Hảo đi.

“Bảo tôi đi về, để một mình em ấy ở lại?”

Hiểu Vĩ liếc mắt nhìn Trương Lãng, quát vào lỗ tai hắn:

“Việc đó không có khả năng!!”

Nói đùa sao! Lão tử mỗi ngày chạy đến chỗ này ngồi làm cái gì? Còn không phải vì vợ thân ái của tôi sao! Nghĩ xem vợ của tôi dịu dàng thiện lương hiền lành, lại xinh đẹp nhiều vẻ động lòng người có thể sánh được với thiên tiên, tay nghề bếp núc cao siêu ngon miệng, nhân phẩm lại cao thượng trên đời này khó có được người thứ hai, sao tôi có thể đặt em ấy trước mặt con gián háo sắc không có liêm sỉ, không có khí tiết, không biết kiểm chế ăn sạch người khác lại không chịu trách nhiệm như cậu chẳng quan tâm sao! Nếu không cẩn thận để cậu coi trọng Hác Hảo nhà tôi, thừa dịp tôi không chú ý ăn sạch Hác Hảo, tôi đây.....Tôi, tôi cũng không muốn sống nữa!

Trương Lãng bị Triệu Hiểu Vĩ liệt vào loại công dân kém cỏi một chút cũng không biết tâm lý âm u khó hiểu này, ngoáy ngoáy lỗ tai đang ong ong càng mắng không ngừng!

“Ách, vì sao Đại Địa vẫn chưa có về nhỉ?”

Hác Hảo cầm tạp dề lên lau lau tay, thật sự nhìn không được hai người đàn ông đẹp trai đang mắng nhau đến mặt đỏ tai hồng tiếp tục biểu diễn màn chửi rửa kia, xen miệng hỏi.

“Cậu ta nói đi hẹn hò với bạn gái.”

Hiểu Vĩ dù đang mắng chửi người cũng không có lúc nào quên đồng cái lỗ tai lên nghe thánh chỉ của vợ, còn cố ý đáp mạnh thêm mấy chữ [bạn gái].

“Cậu nói cái gì?!”

Trương Lãng dừng mắng chửi lại mà hỏi.

“Tôi nói là Đại Địa hôm nay đi hẹn hò với cô giáo Lý gì đó kia, cho nên Trương Lăng mới không quay về ăn cơm cậu làm!”

Cho thêm một đòn kích nghiêm trọng nữa. Triệu Hiểu Vĩ thấy mặt mày Trương Lăng suy sụp không khỏi mừng rỡ cười ha ha.

“Hác Hảo, bọn họ đều bắt nạt tôi.....Ô ô.....”

Trương Lăng đột nhiên ôm lấy Hác Hảo đứng ở cửa phòng bếp bắt đầu khóc lóc kể lể:

“Vì sao chứ?.....Tôi khổ sở học nấu cơm như thế, Đại Địa cậu ấy sao lại không cảm động chứ?.....Ô ô.....tôi thật đáng thương.....”

Khốn kiếp kia! Tôi cho cậu cười! Lão tử cho vợ cậu ngoại tình!

Đầu tiên là hoảng sợ, rồi mới không đành lòng, nhìn không được vươn tay sờ sờ tóc Trương Lăng, vỗ vỗ lưng hấn an ủi.

“Hác Hảo, hiện tại tôi mới phát hiện, thì ra trên đời này chỉ có cậu là người tốt với tôi nhất. Hác...Cậu làm cái gì!”

Trương Lăng quát Triệu Hiểu Vĩ vừa nắm lấy áo mình lôi ra.

“Tôi làm cái gì? Cậu ôm lấy vợ tôi làm cái gì?! Cậu dám ở ngay trước mặt tôi mà câu dẫn vợ của tôi. Tôi không làm thịt con gián nhà cậu là không được!”

Hiểu Vĩ hận đến nghiến răng nghiến lợi!

“Hiểu Vĩ, buông tay!”

Hác Hảo thấy Trương Lăng bị bóp đến mặt đỏ bừng, vội vàng kéo Triệu Hiểu Vĩ ra.

Trương Lăng sau khi bị Triệu Hiểu Vĩ kéo ra, đương nhiên cũng sẽ không ngồi chờ chết. Nhắc chân đạp một cái! Một cước đạp trúng ngón chân Triệu Hiểu Vĩ đau đến mức Triệu Hiểu Vĩ lập tức buông lỏng tay ra. Như thế rất tốt, vốn hai người cùng ghét đối phương đều cho rằng mình bị đối phương cho chịu thiệt, có thể không báo thù sao?

Hai người không để ý Hác Hảo khuyên can, vung tay ở ngay trong phòng khách.

Hác Hảo thấy hai người đã đánh nhau thành một đoàn, biết là trong một lát không thể kéo ra được, liền dứt khoát để cho bọn họ phát tiết tinh lực quá dư thừa ra, quay người đi vào trong phòng bếp muốn xem xem có còn chút đồ ăn tươi sống nào có thể dùng làm cơm chiều nay không.

Sau khoảng hai mươi phút, hai người một thì ngồi phịch ở trên ghế sofa thở dốc, một người nằm dạng ra thành hình chữ đại trên sàn nhà.

“Này, tôi nói cậu có giấu diếm không đấy! Đã từng học võ với Đại Địa sao?”

Hiểu Vĩ nằm ở trên sofa dần bình ổn hơi thở nói một câu khen ngợi như không khen ngợi.

“Không.....Cậu cũng không tệ! Nhìn bộ dạng eo lả như thế, không ngờ đánh cũng khỏe như vậy! Cậu thật sự là người mở quán bar sao?”

Trương Lăng cũng không chịu yếu thế tỏ vẻ tán thưởng.

“Hắc, trước kia lão tử chính là làm xã hội đen đó.”

Triệu Hiểu Vĩ không tìm được đắc ý.

“Hiện tại thì sao?”

“Vẫn thế!”

Không giấu diếm.

“A? Thật vậy sao? Cậu là buôn hàng trắng hay mại ****?”

Trương Lăng bật người một cái, tỏ vẻ rất hứng thú. — Người ta cũng là lần đầu tiên thấy xã hội đen thật sự thôi.

Lắc đầu.

“Không phải.”

“Vậy rốt cuộc là cái gì?.....”

Hiếu Vĩ chớp chớp mắt, hai tay xoa vào nhau.....

Hai người không hòa thuận, đầu tiên là một người hỏi một người đáp. Không đến mười phút sau, liền ngồi sát lại với nhau trên sofa bàn chuyện tình hình tài chính thế giới, qua một lát sau, chờ Hác Hảo đi ra chuẩn bị khuyến can rồi gọi hai người vào ăn cơm, hai người đã muốn kề vai ghé đầu vào không biết đang thương lượng với nhau cái gì. — Tình bạn của đàn ông chính là sinh ra như vậy đúng không!?

“A, hai người các cậu đang thương lượng cái gì vậy?”

Hác Hảo đến gần vỗ vỗ bả vai Hiếu Vĩ.

Thuận thế kéo anh ngồi trên sofa, Triệu Hiếu Vĩ đang muốn trả lời. Chợt thấy Trương Lăng nheo nheo mắt nói:

“Chúng tôi đang bàn bạc phải làm thế nào để bảo vệ [địa cầu]!”

“?”

Hác Hảo mê mang.

“Chuyện là như vậy, bắt đầu từ một khoảng thời gian trước, môi trường [địa cầu] của chúng ta bị ô nhiễm mạnh. Chúng tôi đang lo lắng phải làm như thế nào để giải quyết được vấn đề ô nhiễm ấy, giúp cho [địa cầu] một lần nữa khôi phục nguyên trạng, ách, không, là trở nên mới mẻ có thể thích ứng tốt với hoàn cảnh mới.”

Trương Lăng giải thích.

“A, vậy tốt lắm đó.”

Hác Hảo đối với việc hai người vẫn có thể nghĩ đến phải thay đổi cuộc sống, hoàn cảnh để tạo phúc cho nhân loại, không khỏi cảm thấy vô cùng vui mừng. Hoàn hảo là lòng tốt của bọn họ vẫn chưa biến mất.

“Đúng vậy, tốt lắm. Anh cũng không nghĩ đến Trương Lăng sẽ có tình yêu sâu đậm như thế, không khỏi vì cậu ta mà cảm động sâu sắc, quyết định giúp cậu ta.”

Triệu Hiếu Vĩ quả thật có một nửa là thực sự muốn giúp cho người bạn mới này, một nửa khác chỉ là muốn góp vui mà thôi.

Hác Hảo nở nụ cười thực vui vẻ. Người mình thích thật sự là một người không tồi. Trước kia có phải là đã nghĩ quá xấu cho anh ấy rồi? Hác Hảo tự hỏi thật lâu.

“Chờ đi, Đại Địa, tôi muốn dùng tình yêu của tôi đến vun đắp cho cậu! Dùng tình yêu của tôi bảo vệ cậu! Không cho cậu tiếp xúc với một chút ô nhiễm nào nữa!”

Trương Lăng đặt tay lên trái tim nhìn trời tuyên thệ.

“Bằng hữu! Tại hạ nguyện làm người mở đường tiên phong quét dọn hết tất cả các chương ngại cho cậu!”

Triệu Hiếu Vĩ chấp tay bắt chước đại hiệp ngày xưa nói.

Nghe lời tuyên thệ của Trương Lăng, Hác Hảo không hiểu sao lại cảm thấy có chỗ nào đó không đúng. Nguyên nhân có thể là bởi vì Đại Địa và [địa cầu] khá trùng hợp đi. Cậu ta cũng giải thích cho mình như vậy mà.

∴ chỗ này giải thích một tí, tên của Đại Địa là [,], phiên âm là [dàdì], giống với từ địa cầu [,], phiên âm cũng là [dàdì]. Bạn gián nhà mình chơi chữ để qua mắt A Hảo thật thà đó mà buồn cười chết mất =))

‘Cạch’, cửa chính bị mở ra.

“A, các cậu đều có ở đây sao. Sao rồi? CƠM chiều đã chuẩn bị xong chưa? A Lãng, hôm nay tôi dẫn theo một vị khách cùng về đây.”

Người đến — Đại Địa vui vẻ nói chuyện.

Đây là có chuyện gì vậy? — Trương Lãng dùng ánh mắt hỏi Triệu Hiểu Vĩ.

“Tôi gạt cậu đó. Đại Địa nói tối nay cậu ấy sẽ về ăn cơm, nhưng có mang theo một vị khách.”

Triệu Hiểu Vĩ làm bộ như không phát hiện ánh mắt có thể giết người của Trương Lãng, thờ ơ nói.

“Cậu không phải là nói muốn giúp tôi sao?!”

Trương Lãng nhin không được lớn tiếng chất vấn.

“Lúc đó tôi nhìn cậu vẫn còn đang không vừa mắt.....”

Hiểu Vĩ chớp chớp mắt giả bộ quyến rũ nhìn Đại Địa, sắc mặt lập tức nghiêm lại.

“Đương nhiên, từ giờ trở đi, tôi sẽ đứng về phía cậu!”

“Các cậu đang nói chuyện gì vậy? Nói đến náo nhiệt như thế? Hác Hảo, phiền anh rồi, đây là rượu vang.”

Đại Địa đưa túi plastic cầm trong tay đưa cho Hác Hảo đi ra đón. Xoay người nói với người đang đứng ở ngoài cửa:

“Đi vào đi, đừng ngượng ngùng. Ha ha, đây là nhà của hai người đàn ông, hơi bừa bộn một chút, em đừng để ý nhé.”

Người ngoài cửa đi vào.

Mắt của Trương Lãng đều nheo thành bốn mươi lăm độ rồi.

21. Chương 21

“Cô tới làm cái gì?!”

Trương Lãng không có chút đạo tiếp khách nào.

Lý Thục Vân sững sốt, đem ánh mắt cầu cứu chuyển về phía Đại Địa.

“A Lãng! Đây là Lý Thục Vân, tôi đã nói qua với cậu rất nhiều lần. Lần trước hai người đã gặp nhau rồi, nhưng mà lần đó cũng không thể tính là gặp mặt chính thức. Vừa lúc Thục Vân cũng muốn gặp cậu — người ở chung với tôi, cho nên thừa dịp hôm nay cô ấy rảnh rỗi liền đưa cô ấy đến đây. Thục Vân, anh giới thiệu với em một chút, người này là bạn tốt cũng là người ở chung với anh Trương Lãng, Trương trong ‘cung trường’, Lãng trong ‘khai lãng’ (sáng sủa). Bên kia là bạn tốt Triệu Hiểu Vĩ cùng Hác Hảo của anh. Em cứ gọi tên bọn họ là được, tin rằng hai người họ sẽ không để ý đâu.”

Thấy Trương Lãng không có phản ứng, đành phải giới thiệu hẩn cho Lý Thục Vân trước.

Triệu Hiểu Vĩ cùng Hác Hảo gật đầu chào Lý Thục Vân. Lý Thục Vân mỉm cười đáp lại. Tiện thể đem toàn bộ trọng điểm nhắm tới trên người ở chung có quan hệ vô cùng mờ ám với Đại Địa kia.

“Xin chào, tôi là Lý Thục Vân. Là giáo viên dạy cùng trường với Đại Địa. Đồng thời, cũng là bạn gái của Đại Địa. Sau này xin hãy chiếu cố nhiều hơn.”

Lý Thục Vân nhấn mạnh thân phận là bạn gái của Đại Địa của bản thân mình, gương mặt mang theo mỉm cười vươn tay.

Dường như không phát hiện ra bàn tay kia, Trương Lãng châm chọc mà nói:

“Còn chiều có cái gì chứ! Cô là người Nhật Bản hay là xem phim quá nhiều vậy? Người Trung Quốc nói [xin chào] là được! Đúng rồi, tôi nhớ rõ cô dạy tiếng Anh đi? Vậy sao không nói [How do you do] chứ? Hay là quên mất rồi? Chắc, những thứ đơn giản như thế mà cô cũng quên được, vậy cô dạy học sinh thế nào đây? Thật sự là làm hại học sinh rồi!”

Lý Thục Vân ngượng ngừng thu tay lại, cảm thấy bối rối vạn phần. Cô vốn là muốn đến thị uy, không ngờ Trương Lăng lại không dễ chọc như thế, vừa đến liền thị uy với cô.

“A Lăng!”

Đại Địa cả giận nói.

“Ai nha nha, Trương Lăng nha, cậu không phải là thua rồi vẫn không chịu phục chứ? Hay là bị tôi đánh bị thương chỗ nào, tâm tình không tốt liền tùy tiện tìm người khác để trút?”

Triệu Hiểu Vĩ đột nhiên nói chen vào.

“Chuyện là như thế nào?”

Đại Địa khó hiểu.

“Ha ha, vừa rồi tôi thấy tên nhóc này không vừa mắt, ồ ào với cậu ta một trận, tiếp đến liền đánh nhau. Sau đó tên nhóc này bị tôi đánh bại, hơn nữa từ lúc này vẫn luôn ôm bụng, có thể là chạm đến miệng vết thương của cậu ta đi? Tôi nghĩ, đây hẳn là nguyên nhân khiến cho tâm tình cậu ta không tốt.”

Triệu Hiểu Vĩ nửa đùa nửa thật mà giải thích.

“A? Phải không?”

Đại Địa nhìn không được bắt đầu lo lắng cho vết thương của Trương Lăng.

“Đến đây, Trương Lăng. Vào trong phòng cậu đi, để tôi giúp cậu xem vết thương. A Hảo, cậu cùng Đại Địa tiếp đón cô Lý trước. Không thể để cho người ta đứng trong nhà mãi như thế nha.”

Hiểu Vĩ dùng ánh mắt ra hiệu cho Trương Lăng, ý bảo hắn đi cùng mình vào trong.

Đại Địa vừa nghe Hiểu Vĩ nói như thế liền ngấm lại, hơn nữa Hiểu Vĩ đã đồng ý xem giúp A Lăng, hẳn là không có vấn đề gì lớn đi. Bỏ qua lo lắng đối với A Lăng, Đại Địa bắt đầu tiếp đón Lý Thục Vân.

“Cậu bảo tôi đi vào đây làm cái gì? Miệng vết thương của tôi rất tốt, đánh rắm cũng không có!”

Trương Lăng vừa thấy tình địch xâm nhập vào lãnh địa thiêng liêng của mình và Đại Địa thì đỉnh đầu sắp bốc hơi nước rồi, khẩu khí cũng không được tốt.

Triệu Hiểu Vĩ có thể hiểu được tâm tình hiện tại của Trương Lăng cũng không có gì, vỗ vỗ vai Trương Lăng.

“Nếu cậu đấu với cô gái thoát nhìn cũng có chút thông minh kia, sẽ khiến cho Đại Địa thất vọng với cậu không phải sao? Hoặc là giả vờ đáng thương, tranh thủ sự đồng tình của Đại Địa? Người anh em à, cậu đã sống với Đại Địa một thời gian dài như thế, sẽ không đến mức cậu ta là một người như thế nào cậu cũng không biết rõ chứ? Tục ngữ nói rất đúng, biết người biết ta mới có thể trăm trận trăm thắng! Đúng bệnh hốt thuốc mới có hiệu quả được. Hiểu không?”

Một người giao hoạt như Trương Lăng sao có thể không nghe hiểu ý Triệu Hiểu Vĩ muốn nói là gì được.

“Tôi biết cậu là một người thông minh. Với tính cách của Đại Địa, muốn cậu ta..., hẳn là nên như vậy... như thế rồi như thế...Mới có thể đạt được hiệu quả tốt nhất.”

Nói chuyện một lát, Trương Lăng nghe xong gật đầu không ngừng, cảm thấy người bạn này thật sự không có kết giao nhầm.

Triệu Hiểu Vĩ có tám phần không phải vì Trương Lăng mà là vì chính hắn. Nếu để cho Trương Lăng theo đuổi Đại Địa, sẽ có vài phần lợi ích.

Thứ nhất, có thể tránh được việc Trương Lăng chuyển chủ ý lên vợ bảo bối nhà hần. Việc này một chút cũng không thể để xảy ra.

Thứ hai, A Hảo cho đến bây giờ vẫn không có lấy một người bạn tốt. Đương nhiên việc này cũng có nhiều nguyên nhân. Hiện giờ thật vất vả A Hảo mới có thể duy trì tình cảm tương đối tốt với Trương Lăng cùng Đại Địa, mà Đại Địa quả thực cũng là một người không tệ. Nếu như bọn họ có thể trở thành bạn bè, đối với A Hảo mà nói cũng là một chuyện vô cùng tốt.

Thứ ba, A Hảo đối với việc mình là một người đàn ông lại bị một người cũng là đàn ông như mình ôm, luôn có cảm giác tội lỗi cùng không vui. Nếu Đại Địa và Trương Lăng có thể trở thành một đôi, việc này đối với A Hảo mà nói cũng là một chút an tâm, an ủi. — bởi vì đã có đồng bạn tốt lắm.

Trải qua một hồi nói chuyện và bày mưu, Trương Lăng tay ôm bụng mặt nhăn mày nhíu cùng Triệu Hiểu Vĩ vừa gọi một cuộc điện thoại cho ai đó đi từ trong phòng ra.

Lúc này, bàn ăn đã được chuẩn bị tốt. Thức ăn ngon lành cùng rượu vang đều đã đặt lên bàn. Ba người Đại Địa cũng đã ngồi xuống. Rõ ràng là đang chờ bọn họ.

Thấy Trương Lăng tay ôm bụng đi ra, Đại Địa vội vàng đứng lên đón. Quan tâm hỏi han:

“Cậu không sao chứ? Có đau không? Có cần đi bệnh viện không?”

“Không cần. Không có vấn đề gì.”

Trương Lăng miệng thì nói như vậy, nhưng sắc mặt lại không có chút gì là không làm sao.

“Hơn nữa hôm nay đồng sự ở trường cậu đến chơi, không thể để ta ở nhà chờ được. Cậu yên tâm, nếu thật sự không chịu được, tôi sẽ nhờ Hiểu Vĩ đưa tôi đến bệnh viện.”

Nói xong, Trương Lăng ở trong gian khổ vạn phần cố nặn ra một nụ cười.

“A Lăng.....”

Đại Địa cảm động.

“Không cần cậu nói, tôi hiểu mà. Vừa rồi tâm trạng tôi không được tốt, mới trút giận lên cô Lý, đợi lát nữa tôi sẽ nhận lỗi với cô ấy.”

Trương Lăng vô cùng hiểu chuyện nói.

“A Lăng, cậu thật sự không giống với trước kia. Là bởi vì đã lớn thêm một tuổi nữa sao?”

Đại Địa cẩn thận đỡ Trương Lăng ngồi xuống bên cạnh mình.

“Đại Địa, cẩn thận tay cậu.”

Trương Lăng quan tâm nói.

Đại Địa càng lúc càng cảm động. Từ khi nào thì A Lăng lại biết suy nghĩ cho người khác như thế nha!

Năm người ngồi xuống.

Trương Lăng rót cho Đại Địa một cốc đầy, cũng rót cho Lý Thục Vân một chút rượu, chờ sau khi Hiểu Vĩ rót rượu cho mình cùng Hắc Hảo xong, Trương Lăng liền nâng ly rượu lên, nói:

“Hôm nay đầu tiên là chúc mừng tôi, Đại Địa, Hiểu Vĩ, Hắc Hảo bốn người hòa thuận kết thành bạn tốt, hy vọng tình bạn của chúng ta có thể kéo dài mãi. Cạn ly!”

“Cạn ly!”

Mọi người cùng nói.

Hắc Hảo uống hết ly rượu tình bạn này, hốc mắt hơi hồng lên. Hiểu Vĩ thấy vậy, ở dưới bàn nhẹ nhàng cầm lấy tay anh.

“Ly rượu thứ hai này coi như là tôi nhận lỗi với cô Lý, vừa rồi đã thất lễ rồi.”

Nói xong, Trương Lăng ngửa cổ, uống hết rượu trong ly.

“Không dám!”

Lý Thục Vân sắc mặt vẫn không được dễ nhìn lắm, rõ ràng là vẫn còn đang giận Trương Lăng.

“Cô.....không uống rượu tôi mời sao? Vậy là cô vẫn không chịu tha thứ cho tôi....., vừa rồi tôi thật sự không phải là cố ý, chỉ là trong khoảng thời gian này tâm trạng không được ổn định, cho nên....., thật sự rất xin lỗi.....”

Trương Lăng cúi đầu nhận lỗi, bộ dáng trông thật ủ rũ. Thực ra hắn đã sớm mắng to trong lòng — đồ con nhện tinh nhà cô! Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt! Cho dù đây là giả, cũng là lần đầu tiên lão tử cúi đầu trước người khác, mặt mày nó, cô cũng ít làm bộ làm tịch cho tôi!

Nhưng Lý Thục Vân cũng không quá cảm kích, cô không tin người vừa rồi thất lễ như vậy hiện tại có thể có thái độ mềm mỏng như thế. Chẳng qua là đi vào phòng một chút, lúc đi ra dường như lại thay đổi thành một người khác, khẳng định là có âm mưu! Anh ta liều mạng kính rượu mình như vậy, chắc không phải trong rượu này có cái gì chứ? Nghĩ đến đây, cô càng không muốn uống ly rượu kia.

“Thật ngại, tôi.....không uống được rượu mấy.”

Tìm một cớ chối từ.

Vậy chén vừa rồi của cô tính là gì chứ! — Trương Lăng nói thầm trong bụng. Trên mặt càng có thêm bi thương.

“Một khi đã như vậy....., quên đi. Tôi cũng biết, vừa rồi như vậy thật sự là quá thất lễ, cô Lý đây không muốn tha thứ cũng là chuyện thường.”

Ai buồn rầu chứ!

“Được rồi được rồi. Thục Vân đã tha thứ rồi. Cô ấy sẽ không tức giận vì chút việc nhỏ này đâu. Ha hã! Đến, cô ấy không uống, tôi uống. Tôi tha thứ cho cậu”

Không thể nhìn A Lăng thương tâm như vậy, Đại Địa đứng ra hòa giải.

Vừa mới nâng ly đưa đến bên miệng, đã có người chặn lại.

“Đại Địa, buổi tối hôm nay cậu không thể uống nữa. Vết thương trên tay cậu còn chưa có lành, uống rượu nhiều không tốt cho miệng vết thương. Sẽ bị sưng phù đó.”

Người ngăn chén rượu lại là Trương Lăng.

“Nhưng.....chính là.....”

Đại Địa vô cùng khó xử, thấy cô hoàn toàn không có ý muốn uống. Trong lòng không khỏi có chút oán trách, Thục Vân xảy ra chuyện gì vậy? A Lăng đã nhún nhường chịu nhận lỗi, sao cô lại không có chút phản ứng gì. Người ta nói phụ nữ lòng dạ hẹp hòi, không phải là đến tận mức này chứ! Đại Địa càng lúc càng cảm thấy mệt mỏi không hiểu nổi.

“Đến đến đến, không cần uống rượu nữa, mọi người dùng bữa thôi. Đây chính là hôm nay Trương Lăng vất vả từ trưa mới làm ra được, nói là muốn cho Đại Địa ăn bổ thân mình. Đến, mọi người ăn nhiều một chút. Ném thử xem, tay nghề Trương Lăng như thế nào.”

Triệu Hiểu Vĩ nói một câu khuấy động bầu không khí, bảo mọi người bắt đầu ném đồ ăn.

Động đũa gấp đồ ăn ném thử, không cần phải nói, mọi người nhất là Lý Thục Vân gần như vô cùng giật mình nhìn Trương Lăng. Này ăn cũng quá ngon rồi! — Đương nhiên! Đây chính là đồ ăn do đầu bếp đặc biệt Hắc Hảo làm ra mà.

Không nghĩ đến một người đàn ông như Trương Lăng thế nhưng lại có thể làm ra đồ ăn ngon như thế này, nếu anh ta mở quán, những quán khác không phải là sẽ phá sản hết sao? Lý Thục Vân hoàn toàn choáng váng, cảm giác được địch thủ của mình rất mạnh, hơn nữa hai người bọn họ ngày đêm ở chung.....

Lý Thục Vân yên lặng....., cô cần suy nghĩ cẩn thận một chút.

Một bữa cơm này, mặc dù có Triệu Hiểu Vĩ thỉnh thoảng lại trêu chọc vài câu tạo không khí vui vẻ, nhưng vẫn như cũ có thể cảm nhận được bầu không khí nặng nề, rất nhanh, bữa cơm chiều gần như đã kết thúc rồi.

Đúng vào lúc này, chuông cửa kêu vang.

“Là ai vậy?”

Đại Địa không khỏi cảm thấy kỳ quái.

“A, là tôi gọi món điểm tâm ngọt ăn sau bữa cơm đây. Nghĩ rằng hôm nay có một cô gái xinh đẹp đến đây, không thể không có món điểm tâm ngọt tiếp đãi đi. Cho nên.....”

Triệu Hiểu Vĩ đi ra mở cửa, nhận lấy món điểm tâm ngọt từ trong tay cậu trai giao hàng. Thanh toán tiền, đuổi cậu ta đi, quay vào trong phòng.

“Mọi người ngồi ăn tiếp đi, tôi vào phòng bếp cắt món này ra, cắt xong rồi sẽ bưng ra cho mọi người.”

Hiểu Vĩ cầm món điểm tâm ngọt cười tủm tỉm đi vào phòng bếp.

22. Chương 22

“Đến đến đến, đây là phần của cô, đây là phần A Hảo, đây là của Trương Lăng, đây là phần của tôi, miếng còn lại là của Đại Địa.”

Triệu Hiểu Vĩ làm nhân viên phục vụ đi quanh bàn phân phát điểm tâm ngọt cho mọi người.

“Cảm ơn! Oa, thật đáng yêu!”

Lý Thục Vân nhìn món bánh ngọt trước mắt được làm theo hình nhân vật hoạt hình, vừa kinh ngạc vừa vui thích kêu ra tiếng.

Món điểm tâm ngọt lần này ngoại trừ lớp bánh ngọt còn có phủ thêm chocolate cứng và hoa quả. Đại Địa và Hác Hảo mỗi người một phần chocolate màu sắc khác nhau, Triệu Hiểu Vĩ và Trương Lăng thì chỉ có hoa quả.

Ăn xong món điểm tâm ngọt, Trương Lăng và Triệu Hiểu Vĩ phụ trách dọn dẹp bàn ăn, Đại Địa ở cùng với Lý Thục Vân, một lát sau, Hác Hảo đi vào phòng bếp thay cho Trương Lăng hình như tình trạng thân thể không được tốt lắm.

Khi Đại Địa còn đang vô cùng lo lắng cho tình trạng thân thể của Trương Lăng thì, Lý Thục Vân đứng lên, nói rằng thời gian đã không còn sớm, cô muốn về nhà. Đại Địa vô cùng khó xử. Muốn đưa Lý Thục Vân đi, lại lo lắng cho Trương Lăng. Muốn ở nhà không đi, thì cũng không thể để cho con gái người ta muộn như thế còn đi về một mình. — Đại Địa lúc này vẫn không có chú ý đến, khi cậu lo lắng cho Lý Thục Vân, không có đứng ở góc độ là bạn trai của cô mà là đang đứng ở trên lập trường của một người đàn ông bình thường nên lo lắng cho cô gái.

Nhìn ra Đại Địa đang khó xử, Triệu Hiểu Vĩ mở miệng.

“Như vậy đi, Trương Lăng xem chừng không thoải mái, Đại Địa cậu vẫn là ở nhà với cậu ta đi. Tôi lái xe đến, đưa cô Lý về nhà cũng tiện. Cậu thấy thế nào?”

“A, như thế có phiền lắm không?”

Đại Địa động lòng.

“Một chút cũng không phiền. Cậu nói có phải không, A Hảo?”

Thấy Hác Hảo mỉm cười gật đầu, Hiểu Vĩ lúc này mới yên tâm nói với Lý Thục Vân:

“Một khi đã như vậy, mời cô Lý.”

Thấy trong mắt Cửu Đại Địa chỉ có người ở chung Trương Lăng, Lý Thục Vân vô cùng thất vọng. Đây rốt cuộc là tình bạn giữa đàn ông hay còn là thứ gì khác nữa?! Cho dù chỉ đơn thuần là tình bạn, nếu sau khi kết hôn Đại Địa vẫn để ý người bạn này như thế, vậy chính mình cũng không thể chịu được. Nhưng Đại Địa là một người tốt như vậy, cứ như thế buông tay cũng quá đáng tiếc, nên làm sao bây giờ? Trong lòng Lý Thục Vân vô cùng mâu thuẫn.

Suy nghĩ nửa ngày, xách túi lên, nói với Đại Địa một tiếng ‘Mai gặp lại’, liền đi theo Triệu Hiểu Vĩ cùng Hắc Hảo rời đi.

Sau khi Lý Thục Vân rời đi, mười lăm phút sau Trương Lăng lại khôi phục khỏe mạnh như thường khiến cho Đại Địa cũng nhẹ nhõm hơn nhiều.

“Đại Địa, tôi muốn tắm. Cùng nhau tắm đi, tôi cũng giúp cậu.”

Xem TV được một lát, Trương Lăng liền nhắc Đại Địa.

“Ừ. Cậu chờ tôi, tôi đi lấy màng chống thấm đã.”

Bởi vì hai người đều bị thương, trong khoảng thời gian này số lần tắm cùng nhau cũng tăng lên. Theo cách nói của Trương Lăng chính là thuận tiện giúp đỡ cho nhau thôi.

Đến phòng tắm rồi, Trương Lăng cởi sạch quần áo của cả mình và Đại Địa, xử lý màng chống thấm nước của cả hai người. Trước tiên tắm cho mình thật nhanh, rồi mới bắt đầu giúp Đại Địa tắm rửa.

Đại Địa thấy Trương Lăng trần truồng không biết vì sao đột nhiên cảm thấy miệng khô lưỡi khô, như là có gì muốn phát tiết, nhưng cụ thể là muốn phát tiết cái gì thì cậu cũng không hiểu nổi. Cảm nhận được Trương Lăng đang giúp cậu chà lưng, bàn tay khớp xương rõ ràng giống như hai tay của một nhà nghệ thuật đang trượt trên lưng cậu. Trương Lăng hình như không thích dùng khăn mặt hay thứ linh tinh gì đó giúp cậu tắm, luôn lấy tay trực tiếp xoa nắn thân thể cậu. Tuy rằng rất thoải mái nhưng luôn luôn có một loại cảm giác *** ô không nói nên lời, nhất là hôm nay.

Nhắm mắt lại, cẩn thận cảm nhận hai tay Trương Lăng chạm đến, Đại Địa cảm thấy lỗ chân lông trên toàn thân mình đều mở ra, chờ đợi đôi tay kia tiến đến.

Tay chậm rãi chuyển đến ngực cậu, dường như cố ý lại vô tình, đầu nhũ không ngừng bị chạm đến. Cơ ngực bị xoa nắn đẩy véo, cảm giác như một tầng da cũng bị chà xát, có chút đau nhưng rất thoải mái.

Bàn tay phủ cả lên bộ ngực của cậu, đầu nhũ bị đặt ở dưới lòng bàn tay. Theo sự di chuyển của bàn tay, đầu nhũ cũng bị kéo trái phải trước sau. Đại Địa rõ ràng cảm giác được đầu nhũ của mình trở nên vừa cứng vừa sưng. Muốn kéo tay của Trương Lăng ra, rồi lại có chút không nỡ. Tổng cảm thấy dường như chưa có đủ, còn muốn càng nhiều hơn. Có chuyện gì xảy ra với mình vậy? Đại Địa tự hỏi.

Khi Đại Địa còn cảm thấy không đủ thỏa mãn, bàn tay đã rời khỏi ngực, trượt xuống bụng, tiếp đến càng lúc càng đi xuống.

“.....A Lăng, tôi tự mình rửa chỗ này, cậu....., không cần.”

Đại Địa thật vất vả mới kéo được lý trí quay trở lại vươn bàn tay trái lạnh lạnh muốn đẩy tay Trương Lăng ra.

“Không sao, có cái gì mà phải xấu hổ chứ, cậu có tôi cũng có. Đến, bỏ tay ra, mở chân, tôi rửa giúp cậu.”

Tay Trương Lăng đã cầm lấy chỗ yếu hại của Đại Địa.

“Không!.....Tôi tự mình làm.”

Đại Địa không hiểu sao lại miễn cưỡng gấp đôi bình thường kẹp chặt hai chân, không để cho Trương Lăng đưa tay vào sâu thêm.

“Được rồi. Vậy cậu tự mình rửa, để tôi giúp cậu xả nước.”

Ngoài dự kiến, Trương Lăng cũng không có quần lấy, rất nhanh buông hai tay mình ra.

Đại Địa thở phào một hơi, tốc độ nhanh hơn rửa thân dưới của mình. Nhưng là, ngay cả khi tay của mình chạm đến, cũng cảm thấy khó có thể chịu được. Khi dòng nước đánh mạnh vào cơ thể, Đại Địa cảm thấy bản thân sắp bạo phát! Không biết từ lúc nào, thân dưới cũng từ từ ngẩng đầu lên, biểu thị công khai sự tồn tại của mình.

Trương Lăng ngồi ở bên cạnh bồn tắm lớn thấy, không khỏi cười rộ lên:

“Đại Địa, cậu sao vậy? Muốn tìm bất mãn sao? Bạn gái của cậu không thỏa mãn được cậu? Có muốn tôi giúp cậu hay không? Hắc hắc!”

“Tôi.....chúng tôi không giống như cậu nghĩ đâu. Thực Vân là cô gái tốt, còn chưa có kết hôn, tôi sao có thể.....”

Đại Địa ngượng ngùng. Một tay che đi thân dưới của mình.

“Nhìn không ra là cậu lại bảo thủ như thế!”

Trương Lăng lắc đầu, nhưng cũng âm thầm vui sướng, đứng lên đi đến bên cạnh Đại Địa.

“Được rồi, có cái gì mà phải che giấu chứ, đây là sinh lý của đàn ông, muốn thì sẽ đứng lên. Không có gì cần phải thấy xấu hổ. Đến, tôi giúp cậu. Bỏ tay ra.”

“Không cần! Thật sự không cần! A Lăng, đừng có quấy rối!”

Đại Địa liều mạng tránh né bàn tay vươn tới của Trương Lăng, cậu sắp không được, sắp không nhịn được. Nếu như để cho Trương Lăng đụng tới thân thể của mình, cậu không biết chính mình sẽ làm ra chuyện gì nữa!

“Có sao đâu, không phải chỉ là dùng tay giúp nhau thôi sao, trong quân đội làm trò này cũng có ít đâu. Đại Địa, là tôi muốn giúp cậu cảm thấy thoải mái, cũng không cần cậu phải giúp tôi, có cái gì mà không muốn chứ!”

Trương Lăng dứt khoát giữ lấy hai chân Đại Địa, khiến cậu không có cách nào trốn thoát.

“Cậu cũng đừng có đá tôi đó, tôi vẫn còn mang thương tích đây.”

Trương Lăng trước đó tỏ ra phòng bị, lập tức vươn tay.

“A.....”

Bị trực tiếp chạm đến chỗ yếu hại, Đại Địa nhịn không được thở ra một tiếng. Nhanh lên, tôi còn muốn nhiều nữa! Mình.....Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra với mình? Chẳng lẽ là đã thật sự tích tụ nhiều lắm, muốn tìm bất mãn sao? Lý trí cùng dục vọng không ngừng đấu đá nhau.....

Thứ của Đại Địa cũng không nhỏ hơn Trương Lăng là bao, cầm ở trong tay thật vừa vặn. Bị Trương Lăng cầm lấy vuốt ve vài cái, rất nhanh đã bày ra hình dáng xinh đẹp, thẳng thắn. Trương Lăng yêu thích không buông tay, dần dần cảm thấy lấy tay chạm vào Đại Địa cũng vẫn chưa đủ, hắn muốn nhìn thấy vẻ mặt càng *** loạn hơn của Đại Địa. Mở miệng ra một ngụm ngậm lấy thứ kia của Đại Địa.

“A.....Không! A.....ừm.....”

Đại Địa trở nên kích động, trời đất! Trời đất! Trời đất! Thật thoải mái! A.....! Đúng! Còn muốn nhiều hơn nữa.....

Trương Lăng hiển dăng khiến cho Đại Địa rơi vào điên cuồng. Lý trí bị dục vọng đánh tan tành không còn một mảnh! Cậu muốn phát tiết!

Kéo lấy tóc Trương Lăng ấn đầu của hắn vào thân dưới của mình, để cho hắn nuốt lấy thứ của mình càng thêm sâu!

Trương Lăng sắp thở không nổi, nhưng nghĩ đến đây là khởi đầu cho cuộc sống tính phúc sau này của hắn cùng Đại Địa, nhịn xuống cảm giác muốn nôn, đem phần thân của Đại Địa nuốt càng sâu trong cổ họng, cũng không ngừng chuyển động đầu lưỡi để gia tăng thêm khoái cảm cho Đại Địa.

“A.....Thật thoải mái! A Lăng! A.....Tôi muốn chết! A.....Chịu không nổi!”

Mắt Đại Địa đỏ bừng, lúc này đây trong đầu cậu chỉ có một ý nghĩ muốn phát tiết dục vọng tích tụ hơn hai mươi năm của mình, miệng đã không thể thỏa mãn được cậu, cậu muốn có thêm kích thích. Cậu muốn đi vào! Cậu muốn cắm rút! Cậu muốn xé rách!

Rút mạnh phân thân to lớn của bản thân ra, Đại Địa đã không còn biết gì nữa. Cậu muốn phụ nữ! Muốn phát tiết! Nhưng là không có phụ nữ, chỉ có thân thể ở trước mặt, thân thể của một người đàn ông!

“A.....”

Đại Địa đẩy ngã Trương Lăng, khiến cho hắn từ tư thế quỳ gối biến thành nằm úp sấp xuống. Gắt gao nhìn chăm chăm vào cái mông trước mặt, hơi thở trở nên dồn dập.

Trương Lăng biết đã đến lúc rồi, hắn chẳng những không có tránh né, ngược lại còn hợp tác nâng phần eo của mình lên, khiến cho chỗ bí ẩn kia lộ ra. Cũng nhẹ nhàng lay động thân thể của mình, tạo ra cảm dỗ.

Đại Địa rốt cuộc không thể kìm chế được, ai cần biết hắn là ai, ai cần biết hắn là nam hay nữ! Mình muốn.....!

Hét lớn một tiếng, đánh tiếp.....

Đại Địa ngồi ở bên giường Trương Lăng, ôm đầu thống khổ.

Trương Lăng nằm trên giường vẻ mặt suy nhược mệt mỏi, nhưng tuyệt đối tuyệt đối có đắc ý sau khi thực hiện được. Lần này có chết cậu cũng không thể thoát được đi! Đại thiếu gia Trương Lăng tôi lần này chính là liều mạng nhỏ đây! Nếu không phải vì Cừu Đại Địa cậu, tôi cũng sẽ không đồng ý với phương pháp ngu ngốc đến cực điểm này của tên thối tha Triệu Hiểu Vĩ đó đâu!

Không cho Đại Địa cảm giác được sự đắc ý của hắn, Trương Lăng ám ách nói:

“Đại Địa, đừng khổ sở....., tôi không trách cậu. Tôi thích cậu như thế, cho dù phải chết vì cậu, tôi cũng nguyện ý.....! Huống chi chỉ có chút việc thế này. Đại.....Địa, cậu.....có phải là.....hối hận hay không?”

Nói xong, bộ dáng đã lã chã chực khóc.

“A Lăng....., tôi thật có lỗi với cậu! Tôi là súc sinh! Tôi không phải là người! Tôi sao lại làm ra loại chuyện như thế này chứ?! Tôi, tôi không biết có chuyện gì xảy ra với mình....., tha thứ cho tôi....., A Lăng!”

Đại Địa không nhận được trách cứ bản thân. A Lăng còn đang bị thương đó, sao mình lại có thể làm ra loại chuyện không bằng cầm thú như thế này chứ! Cho dù mình có động tình với A Lăng, nhưng không nên dùng sức mạnh nha! Chính mình chẳng lẽ còn không biết sau khi bị cưỡng bạo sẽ thống khổ như thế nào sao? Sao lại làm ra loại chuyện giống như vậy? Có thể nào trong tiềm thức mình đã muốn trả thù A Lăng, cho nên mới.....

“Đại Địa, nếu cậu.....không muốn tôi, không.....thích tôi, tôi cũng sẽ không miễn cưỡng cậu.....”

Trương Lăng lộ ra một nụ cười khổ.

“Cậu tiếp tục quen với cô giáo kia đi, tôi sẽ không đem chuyện này nói cho người khác, sẽ càng không bắt cậu phải phụ trách!”

Đại Địa chết tiệt, nếu cậu dám không chịu trách nhiệm với tôi, ăn sạch sành sanh còn muốn rút chân chạy mất, đi tìm con nhện tinh kia, xem lão tử có dao sạch tiến vào dao đỏ rút ra không! Lão tử hiện tại ngay cả mông cũng cho cậu cắm, người cũng bị cậu chơi, tình yêu cũng hiến cho cậu, nếu cậu dám không cần tôi, hừ hừ hừ hừ!

“A Lăng! Cậu nói cái gì vậy! Sao tôi lại không cần cậu chứ, nếu tôi không thích cậu, cũng sẽ không làm ra loại chuyện này.....cậu yên tâm, tôi sẽ chịu trách nhiệm với cậu. Còn về Thực Vân, tôi sẽ giải thích cho cô ấy hiểu....., may mắn là giữa tôi với Thực Vân cũng chưa có chuyện gì xảy ra.....”

Sau khi nói ra lời chịu trách nhiệm với Trương Lăng và chia tay với Thực Vân, Đại Địa chẳng những không có cảm giác thống khổ không nỡ, ngược lại cậu còn cảm thấy thở phào nhẹ nhõm.

23. Chương 23

Ngày hôm sau, khi Triệu Hiểu Vĩ hộ tống Hác Hảo đến nhà của bọn Đại Địa, Đại Địa đang nấu canh bổ.

“Ai yo, Trương Lăng sao lại để cho cậu xuống bếp lúc này nha? Tên kia đâu? Chạy đến chơi chỗ nào rồi? Tôi tha cậu ta ra.....”

Triệu Hiểu Vĩ biết rõ còn cố ý, làm bộ muốn đi vào tha Trương Lăng ra.

“A, đừng đi! A Lăng cậu ấy không thoải mái. Để cậu ấy nghỉ ngơi cho khỏe đi.”

Đại Địa vội vàng ngăn cản.

“Để tôi làm cho. Cậu đi nghỉ ngơi đi.”

Hác Hảo cầm đồ ăn trong tay Đại Địa.

“Đi đi, đi đi, đi nghỉ ngơi. Không cần cô phụ ý tốt của vợ tôi.”

Hiểu Vĩ đẩy đẩy Đại Địa, quay lại phòng khách.

Huých huých Đại Địa, Hiểu Vĩ làm cái mặt quỷ, hỏi:

“Sao thế? Hết giận chưa? Tên nhóc kia hiện tại có phải rất thảm hay không?”

“Anh.....!”

Đại Địa kinh ngạc ngây người.

“Sao anh biết?”

“Tôi đương nhiên là biết, thuốc là do tôi hạ mà.”

Hiểu Vĩ làm ra bộ dáng lòng đầy căm phẫn.

“Con gián khốn kiếp kia, chẳng những làm ra cái loại chuyện không thể tha thứ được này với cậu, hiện tại còn muốn ngăn cản cậu làm quen bạn gái, quả thực là muốn có bao nhiêu đáng ghét liền có bấy nhiêu! Tôi thật sự nhìn cậu ta không vừa mắt, cho nên, đã nghĩ đến dùng cách này dạy dỗ cậu ta một chút! Xem sau này cậu ta còn dám xằng bậy không! Cậu không cần để ý đến cậu ta nữa, đi hẹn hò với cô giáo họ Lý kia đi, để mặc cậu ta trong nhà cho cậu ta chết! Nếu cậu ta dám nói cái gì, tôi giúp cậu đánh cậu ta.”

“Anh! Sao anh có thể làm ra loại chuyện như thế này! Anh hạ thuốc cho tôi từ lúc nào? Anh có biết là A Lăng còn đang bị thương không? Cậu ấy.....”

Đại Địa nhất thời tức đến không nói nên lời, tuy biết rằng Hiểu Vĩ là vì báo thù cho mình, nhưng phương pháp này cũng quá.....Làm cho cậu rất đau lòng nha. Nghĩ đến A Lăng giờ này vẫn còn nằm trên giường chưa thể đứng dậy được, Đại Địa đau lòng nha.

“Thuốc hạ ở trong điểm tâm, thời gian phát tác rất chậm, không có tác dụng phụ với cơ thể, đây là tôi tìm riêng cho cậu đó. Xảy ra chuyện gì? Không vui? Bị thương thì sao chứ! Dù sao cũng không phải trọng thương, tên nhóc kia thiếu dạy dỗ! Huống chi cậu ta là một người đàn ông, cũng không có vấn đề mang thai, lo lắng cái gì!”

Hiểu Vĩ châm thêm chút lửa.

“Không phải vấn đề này! Mà là, tôi.....”

Đại Địa không biết phải biểu đạt như thế nào.”

“Không cần cảm thấy phải chịu trách nhiệm với cậu ta, cậu cũng không thích cậu ta mà! Hơn nữa cậu không phải là còn có bạn gái sao? Quan tâm cậu ta chết sống làm gì!”

“Tôi.....”

Tôi muốn chịu trách nhiệm với cậu ta, tôi thích cậu ta đó. Nếu không cũng sẽ không cảm thấy áy náy như thế.

“Hơn nữa cậu cũng không phải là đồng tính luyến ái, không nên bị tên kia dụ dỗ. Tôi thật muốn nhìn xem kết cục của tên đó, đại khái không phải bị người khác đùa giỡn, chính là nhìn thấy cậu cùng bạn gái kết hôn mà cắt cổ đi. Ha ha!”

Đổ thêm chút dầu vào lửa.

“Không! Tôi sẽ không để cho A Lăng rơi vào hoàn cảnh như vậy. Đồng tính luyến ái thì sao chứ, cậu với Hắc Hảo không phải sống rất vui vẻ sao. Tôi cùng A Lăng đã sống với nhau hơn hai mươi năm, cũng không để ý đến việc sau này sống cùng cậu ấy cả đời ra sao. Huống chi tôi, tôi chỉ có ở cùng cậu ấy, mới có thể cảm thấy tâm tình dễ chịu không chút kiềm nén, cũng thoải mái tự tại. Tôi nghĩ, hẳn là tôi thích cậu ấy, thích hơn bất kỳ người nào khác.”

Đại Địa nhìn thẳng vào Triệu Hiểu Vĩ, thốt ra tình cảm trong lòng mình.

“Vậy cũng không nhất định là tình yêu nha, nói không chừng chỉ là thói quen thì sao? Chẳng lẽ lúc cậu ở cùng bạn gái thì không có cảm giác giống như vậy?”

Hiểu Vĩ tiếp tục dẫn đường cho Đại Địa.

“Đúng là không giống, chưa từng dễ chịu như khi ở cùng với A Lăng.”

Đại Địa nở nụ cười, từ trong lời nói của chính mình cậu cũng hiểu được người quan trọng nhất trong lòng mình là ai, người mình yêu nhất là ai.....

Đại Địa đang suy nghĩ xem phải nói chuyện chia tay với Lý Thực Vân như thế nào, Trương Lăng đã chạy đến trường học của Đại Địa tìm Tề Tuấn, mặt ngoài làm như quan tâm đến bạn bè mà tìm hiểu tin tức, hỏi cậu ta có biết tình địch của Đại Địa là ai hay không. Tề Tuấn khó hiểu vội hỏi câu chuyện ra sao. Trương Lăng nói cho cậu ta, bởi vì trong lòng Lý Thực Vân dường như còn có một người cũng làm giáo viên đồng sự với Đại Địa ở phòng 2, khiến cho tình cảm giữa Đại Địa và Thực Vân có vấn đề rồi nguội lạnh linh tinh gì đó. Vừa nghe Trương Lăng nói như vậy, Tề Tuấn vốn có tình cảm với cô Lý lập tức cảm thấy trong lòng gai nhọn quả nhiên vẫn có mình, liền tỏ vẻ cậu ta cũng nên tranh thủ cơ hội này. Từ đó, liễu mạng thể hiện tình cảm với Lý Thực Vân, khiến cho Lý Thực Vân vô cùng thỏa mãn lòng tự trọng vì bị Đại Địa vắng vẻ.

Cho nên khi Đại Địa tìm Lý Thực Vân nói chuyện, đề nghị chia tay quay về làm bạn bình thường, Lý Thực Vân không hề khó xử mà nhanh chóng đáp ứng yêu cầu chia tay. Dù sao còn hơn Đại Địa trong lòng không có mình, Tề Tuấn toàn tâm toàn ý lấy lòng mình, bộ dáng cũng không tệ càng thích hợp làm bạn trai của mình hơn, không phải sao?!

Vì vậy, sau khi giải quyết bệnh khuẩn làm ô nhiễm Đại Địa, con gián không hề tự biết mình mới là căn nguyên lây nhiễm thật cao hứng lái xe cùng chủ ký sinh Đại Địa đến bệnh viện tái khám.

Khi Đại Địa thay băng xong đi từ trong phòng khám ra, thấy trong tay Trương Lăng đang ôm một đứa trẻ đùa giỡn, không khỏi tò mò:

“Đứa nhỏ nhà ai vậy, cha mẹ nó đâu?”

Nói xong, vươn tay đùa với đứa nhỏ được Trương Lăng ôm vào ngực.

Đứa bé thật đáng yêu, thấy có người chơi với mình, liền vui vẻ mở cái miệng mới nhú mấy cái răng nhỏ cười không ra tiếng.

“Không biết. Vừa rồi lúc tôi đi vệ sinh, thấy tiểu quỷ này ở bồn rửa tay. Đợi nửa ngày, gõ cửa tất cả các buồng vệ sinh, cũng không có người biết tiểu quỷ này từ đâu đến. Sau đó vẫn là bác gái quét dọn vệ sinh nói cho tôi biết, tiểu quỷ này đã bị đặt ở trong đó hơn một tiếng rồi. Nói thẳng ra đứa trẻ này có thể là bị vứt bỏ.”

Trương Lăng thật cẩn thận ôm vật nhỏ mềm nhũn trong tay, trả lời câu hỏi của Đại Địa.

“Sao lại như vậy! Đứa bé đáng yêu như thế.....”

Đại Địa còn chưa nói xong, đứa nhỏ vừa rồi hãy còn cười đùa đột nhiên cất tiếng khóc lớn.

“Oa a.....!”

“Nó, nó xảy ra chuyện gì vậy? Đại Địa, giúp tôi, sao nó lại đột nhiên khóc, Đại Địa.....”

Trương Lăng không biết làm gì, nghĩ muốn ném đi nhưng lại không dám — đây cũng không phải là búp bê đồ chơi nha.

“Tôi cũng không biết, đưa đứa bé cho tôi, để tôi xem xem.”

Đại Địa đưa tay tiếp nhận đứa bé, bế vào trong lòng, nhưng là đỡ dành nửa ngày, chẳng những không thấy cười, tiếng khóc còn càng ngày càng to.

“Nó không phải là đói bụng chứ?”

Trương Lăng nghĩ lung tung ra một cái lý do.

“Cũng có thể.”

Đại Địa cũng gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, vừa muốn chú ý đứa nhỏ vừa phải để tâm đến tay phải. Trương Lăng thấy vậy, lại ôm lấy.

Y tá đi ngang qua bên cạnh thấy hai người đàn ông ôm một đứa bé lo lắng, nhìn không được hỏi đây là có chuyện gì.

Trương Lăng đơn giản kể lại chuyện phát hiện ra đứa bé, y tá nghe xong, bảo Trương Lăng đặt đứa bé lên ghế dài, cởi cái bọc cũ nát trên người đứa bé ra.

Mở cái bọc vải ra, ba người lớn đồng thời than lên một tiếng sợ hãi, chỉ thấy trên cơ thể đứa bé lấm tấm những nốt đỏ, hình như là bị bệnh ngoài da nghiêm trọng. Hơn nữa thân mình gầy yếu, một chút cũng không có béo tròn mà đứa trẻ nên có.

“Đứa bé này đại khái không được chăm sóc tốt lắm, anh xem tã của nó đều đã chuyển sang màu vàng hết rồi, có thể thấy là đã lâu không được tắm rửa, như vậy không sinh bệnh mới là lạ. Tôi thấy, nó là bé trai mà bị như thế này, khẳng định còn có chỗ nào đó thiếu hụt. Giống như bệnh lý thiếu hụt từ khi sinh ra hoặc là bị bệnh nặng, cha mẹ ghét bỏ nó, hoặc là không có tiền chữa trị, những việc này ở bệnh viện có thể thấy thường xuyên. Ai, thật là một đứa bé đáng thương.”

Y tá thở dài nói.

“Chờ một chút, chẳng lẽ không có ai quan tâm sao? Chẳng lẽ cứ để mặc đứa bé này chết như vậy?”

Lòng Đại Địa tràn đầy phẫn nộ.

“Quan tâm như thế nào? Ai quan tâm? Có đôi khi bệnh viện cũng sẽ thông báo cho người của viện phúc lợi đến tiếp nhận, có đôi khi lúc phát hiện ra trẻ nhỏ thì chúng đã sớm tắt thở. Còn có, bệnh đã ăn sâu vào trong căn bản không kịp chữa trị. Cho dù có thể chữa trị, nơi này là bệnh viện, không có tiền sẽ không có ai chủ động chữa trị cho nó. Anh có thể cảm thấy việc này khó chấp nhận, nhưng cuộc đời chính là như vậy! Đứa bé này, các anh có thể gọi điện thoại cho viện phúc lợi, cũng có thể để nó ở đây.”

Y tá lãnh đạm nói.

“Cô.....!”

Đại Địa rất phẫn nộ, nhưng cậu cũng biết sự thật chính là như thế. Bởi vì cậu cũng xuất thân từ cô nhi viện.

“Cô y tá này, tôi muốn hỏi một chút, khoa bệnh nhi nằm ở chỗ nào?”

Trương Lăng lấy áo của mình bao lấy thân thể đứa bé, hỏi.

“Tầng dưới. Tôi khuyên các anh, không cần vì thiện tâm nhất thời, rồi lại buông tay mặc kệ, như vậy còn không bằng để cho đứa bé này tự sinh tự diệt.”

Y tá không phải không có tâm đồng tình, nhưng là cô đã thấy nhiều lắm.

Trương Lăng cười cười, cùng Đại Địa ôm đứa bé xuống tầng dưới. Hai người cùng là người xuất thân từ cô nhi viện tự nhiên là hiểu rõ kết cục cuối cùng khi để đứa bé này ở lại đây. Nếu không phát hiện thì thôi, nhưng nếu đã thấy, lại không thể không quan tâm! Đưa đến viện phúc lợi, nếu như có bệnh, có thể được chữa trị hoàn toàn hay không, là một nghi vấn vô cùng lớn.

Qua kiểm tra toàn diện, phát hiện đứa nhỏ ngoại trừ trạng thái dinh dưỡng cực kém, phát triển chậm, còn có chỗ thiếu hụt không thể bù lại: bệnh tim bẩm sinh – bệnh thông liên thất bẩm sinh.

— Đây đại khái chính là nguyên nhân nó bị cha mẹ vứt bỏ đi.

Đại Địa thương lượng với Trương Lăng một chút, ở dưới ánh mắt không có mấy sự đồng tình của bác sĩ đứng ra làm người đảm bảo, Trương Lăng lái xe đến ngân hàng lấy tiền đến quầy thanh toán đặt cọc, cho đứa bé nhập viện để tạm thời quan sát chữa trị. Đại Địa quay lại trường học, Trương Lăng đến tạp chí xin nghỉ phép rồi quay lại bệnh viện. — Bởi vì Trương Lăng đưa tin trực tiếp vụ hung thủ bẩm thân đưa cho tạp chí mình làm việc, cho nên tạp chí trở thành nơi đưa tin độc quyền cho tin tức này đã kiếm được không ít lời. Vì vậy tổng giám đốc của tạp chí đối với Trương Lăng tất nhiên là vô cùng thân thiết.

Sau khi để bác sĩ kê khai ra một đồng chứng từ lớn, Trương Lăng lại chạy đến ủy ban, tới tới lui lui mấy chỗ này vài lần.

Buổi tối về nhà. Đại Địa đi vào phòng bếp nói với Trương Lăng đang bận rộn:

“A Lăng, tôi có chuyện muốn nói với cậu.”

“Cậu nói đi.”

Trương Lăng đang nghiên cứu nên cho thêm bao nhiêu muối dầu cũng không ngẩng lên đáp lại.

“Đứa bé kia.....”

“Đứa bé xảy ra chuyện gì?”

“Tôi không muốn cứ trơ mắt như vậy nhìn đứa bé kia....., nó nhỏ như vậy, đáng yêu như vậy, tôi luyến tiếc.”

Đại Địa nghĩ đến khuôn mặt tươi cười non nớt kia, trong lòng hơi thất lại đau đớn.

“Vậy tiếp tục xuất tiền giúp nó chữa trị đi.”

Trương Lăng không để tâm nói.

“Cậu đồng ý?!”

Đại Địa vô cùng vui vẻ. Dù sao người kiếm tiền nhiều nhất trong nhà vẫn là con gái này, muốn dùng một số tiền lớn, còn phải trông cậy vào hần mới được.

“Ừ. Tôi nhớ rõ hình như có người từng nói với tôi, làm người không thể quá ích kỷ. Thỉnh thoảng làm chút chuyện tốt, cũng coi như tích âm đức đi.”

Quyết định cho thêm một chút muối, Trương Lăng vừa cho thêm muối vừa đáp.

“A Lăng cậu thật tốt quá!”

Đại Địa kích động ôm cổ Trương Lăng còn đang nấu cơm.

“Hắc hắc, nếu cậu thật sự cảm thấy tôi tốt, có thể dùng chút hành động thực tế để biểu hiện sự cảm kích của cậu hay không nha?”

Con gái háo sắc cười xấu xa.

“Cậu yên tâm, hôm nay tôi sẽ rất dịu dàng với cậu!.....Tôi sẽ khiến cho cậu thật thoải mái!.....”

Đại Địa ngượng ngùng dùng mặt cọ cọ lên lưng của Trương Lăng.

“Cậu nói cái gì!!”

Trương Lăng ném xẻng nấu xuồng. Có làm hay không, cậu thế nhưng nghĩ muốn thượng đại gia ta! Cho cậu ăn một lần, cậu liền nghiệm đúng không?!

Xem ra Đại Địa cần có một lần giáo dục nữa. Trương Lăng âm thầm hạ quyết tâm.

Muốn hỏi Trương Lăng có giáo dục Đại Địa thành công hay không? Hắc hắc hắc!

Ở trong chần, Trương Lăng trắng trợn quần lấy Đại Địa, hai người tứ chi giao nhau.

“Đừng giận nữa được không? Không phải tôi không muốn cho cậu làm, ai kêu cậu nửa đường tiết ra không thể kiên trì được đến cuối cùng chứ! Chúng ta không phải đã nói rồi sao, ai kiên trì được đến cùng sẽ ở trên mà, cho nên không thể trách tôi.....Nha, đừng có như thế mà, lần sau cậu còn có cơ hội hòa nhau đó. Đừng giận nữa, ngoan.”

Lời nói dịu dàng nhỏ nhẹ an ủi gắt gao ôm chặt người trong lòng.

“Hừ! Đều là cậu có lý. Chúng ta không phải là đã nói chỉ làm một lần sao? Thế nhưng cậu xem cậu.....lại làm vài lần!”

Đại Địa thua trong cuộc cạnh tranh [công bằng] vẫn còn canh cánh trong lòng.

“Hắc hắc, cậu cũng không phải không biết, đàn ông thôi, sao có thể ôm người yêu trong lòng mà không có chút phản ứng! Tôi làm đến vài lần, cũng là bởi vì cậu quá đáng yêu thôi. Ai kêu cậu ở trên giường kêu dễ nghe như vậy, ai kêu thân thể cậu xoay xoay đến động lòng người như thế, ai kêu tôi yêu cậu như thế chứ! Người ta là nhất thời không nhịn được thôi.”

Trương Lăng liều mạng tìm cớ.

“Không được nói tôi đáng yêu!.....Lần sau không so cái này nữa, nếu so liền so việc nấu cơm đi.”

Đại Địa không cam lòng bị đặt ở phía dưới, nghĩ muốn hòa nhau một ván.

“Chờ một chút! Nếu so ra, thì tay nghề bếp núc hiện tại của tôi vừa mới học, không cần thi khẳng định là cậu thắng. Loại đấu không cần so cũng biết kết quả này, cậu không thấy là rất không công bằng sao? Ít nhất cũng phải cho tôi thời gian học, cậu nói có phải hay không?”

Trương Lăng vắt hết óc mới nghĩ ra cách thông qua trận đấu này để giành quyền chủ động trong chuyện phòng the, đương nhiên sẽ không rơi vào cái bẫy rõ ràng như thế.

“Chúng ta liền so cơ bắp.....”

Đại Địa vẫn chưa từ bỏ ý định. Cậu cũng muốn cưng chiều A Lăng nha, hướng chi so ngoại hình, nhìn thế nào cũng vẫn để cậu làm công mới đúng không phải sao.

Hai người tiếp tục thảo luận cách thức đấu tranh để quyết định quyền chủ động sau này, dù sao đây cũng là một biện pháp rất tốt để giải quyết vấn đề ai trên ai dưới. Vừa công bằng lại vừa phù hợp với bọn họ.

Chuyện sau đó, khi Triệu Hiểu Vĩ biết bọn họ dùng loại phương pháp này để quyết định quyền chủ động, một bên vỗ tay một bên lo lắng nếu A Hảo đưa ra phương pháp giống vậy thì sao, mình nên giải quyết vấn đề này như thế nào? Ừ, vẫn là gia tăng khai phá độ miễn cảm của A Hảo, khiến cho em ấy hoàn toàn đắm chìm trong khoái cảm mà mình mang lại cho em ấy, không rảnh bận tâm cũng không có sức để bận tâm đến chuyện [xoay người].

Mà khi Trương Lăng khiêm tốn thỉnh giáo Triệu Hiểu Vĩ kỹ xảo trên giường như thế nào mới có thể khiến cho phía sau của đàn ông thật sự vui vẻ, hẳn mới có thể không cần dùng đến loại phương pháp này để quyết định quyền chủ động của hai người nữa, nếu làm không tốt mình thua cả hai nơi cũng rất có thể. Trước khi bị thảm bại như thế, hẳn phải đánh hạ được Đại Địa đã!

Cuộc sống ở chung của Đại Địa và Trương Lăng hai người vẫn trôi qua như trước, nhưng lại có chút không giống trước kia, việc nhà hoàn toàn là hai người cùng chia sẻ. Trương Lăng cũng bắt đầu vào bếp nấu cơm thể hiện tay nghề. Vốn là bọn họ mỗi người một phòng, hiện đã quen với cuộc sống hàng ngày ở chung một phòng, luôn luôn có nhau.

Cho nên khi Trương Lăng đưa ra ý kiến muốn sửa lại phòng ốc, Đại Địa cũng đồng ý. Vốn là căn nhà bốn phòng ở một phòng khách, sau khi sửa lại, biến thành ba phòng ở một phòng khách. Không gian do hai phòng ghép lại biến thành phòng ngủ chung của hai người. Căn phòng vốn dùng để chứa đồ biến thành phòng làm việc, còn có một phòng dùng để tiếp khách thì vẫn giữ nguyên như trước, tuy rằng không có khách thường xuyên đến, cho dù đến cũng rất ít khi ở lại qua đêm.

Trong khoảng thời gian này, Đại Địa cùng Trương Lăng mỗi ngày đều đến bệnh viện thăm bé con, nhìn thấy đứa bé bắt đầu chậm rãi hồi phục, đều vô cùng vui mừng.

Nửa năm sau, đứa bé cuối cùng cũng có thể bắt đầu tự đi.

Trong phòng khách, Đại Địa đang gấp từng bộ quần áo nhỏ, cho vào trong túi.

“A Lăng, tôi có việc muốn nói với cậu.”

“Có việc gì?”

Trương Lăng đang ở trong bếp nấu cháo nhô đầu ra.

Buông mấy bộ quần áo trẻ con trong tay ra, Đại Địa thoáng do dự rồi mở miệng nói:

“Nhạc Nhạc đã khỏe hơn nhiều, bác sĩ cũng nói bệnh của nó không phải là không thể chữa trị, chỉ cần chú ý đến cuộc sống hằng ngày, nó cũng có thể sống được rất lâu. Hôm trước, bệnh viện đến đây thông báo rằng bé con đã có thể xuất viện, hỏi chúng ta có cần liên hệ với viện phúc lợi nhi đồng không. Sau khi tôi suy nghĩ thật lâu....., so với việc đưa Nhạc Nhạc đến viện phúc lợi rồi chúng ta ngày ngày đến thăm, không bằng chúng ta nhận Nhạc Nhạc làm con nuôi luôn, cậu cảm thấy.....thế nào?”

“A, là chuyện này à. Cậu đợi chút.”

Trương Lăng lau lau tay, từ phòng bếp chạy đến phòng của hần cùng Đại Địa, một lát sau, cầm trên tay một đồng tài liệu đi ra.

“Cậu xem đi. Hy vọng cậu có thể vừa lòng.”

Trương Lăng cười nói. Hần thế nhưng vẫn đợi đến lúc Đại Địa mở miệng đó!

“Cậu đã xin từ nửa năm trước rồi?”

“Đúng vậy nha, nhận nuôi một đứa bé cũng không phải dễ dàng, cả đồng lớn thủ tục cần phải làm. Cái này, nửa năm trước xin, còn cần thêm hai phần tiền mới được phê duyệt.”

“Cậu.....từ lúc đó đã muốn nhận nuôi Nhạc Nhạc?”

Đại Địa không thể tin nổi.

Trương Lăng nghiêng người qua, ngượng ngùng nói:

“Tôi biết cậu thích đứa nhỏ.....Mà chúng ta ở cùng nhau, vô luận yêu nhau nhiều như thế nào cũng không thể có được đứa nhỏ.....tôi không muốn khiến cậu cảm thấy cuộc sống có khiếm khuyết.....”

Đại Địa kích động.

“A Lăng! Ở cùng một chỗ với cậu, cho tới bây giờ tôi đều không cảm thấy có khuyết điểm gì! Thật sự!.....Tôi quả thật rất thích đứa nhỏ....., nhưng cho dù không có, tôi vẫn sẽ.....yêu cậu như thế, cảm ơn, cảm ơn cậu đã nghĩ cho tôi nhiều như vậy.....Tôi.....”

Ba chữ sau cùng không thể nghe thấy.

Đại Địa dù sao vẫn là da mặt mỏng, lúc ở trên giường cùng A Lăng yêu đương, sẽ khiến cậu nhịn không được bật thốt lên mấy lời yêu thương, nhưng một khi đã xuống giường, không biết vì sao ba chữ này lại khó nói ra như vậy.

“Hắc hắc hắc, vì cậu, tôi nguyện ý làm tất cả mọi việc! Huống chi là loại việc nhỏ như nhận nuôi bé con này, hơn nữa tôi cũng thích đứa bé kia. Đại Địa, cậu muốn cảm ơn tôi không bằng dùng hành động thực tế để

biểu đạt đi! Ví dụ như, để cho tôi thương hay gì đó....., hắc hắc, Đại Địa, người ta cũng là ham muốn yêu cậu nha! Đến, trước tiên để tôi hôn một cái.”

Trương Lăng rõ ràng là nghe được trọng điểm đằng sau cười gian bỗ nhào lên.

“A Lăng.....”

Đón được Trương Lăng nhảy qua kéo vào lòng ngực hôn vài cái.

“Cháo đã nấu xong chưa? Đã có thể đi thăm rồi chứ.”

Đại Địa cố tránh đi trọng điểm.

Trương Lăng bắt mãi với nụ hôn như chuồn chuồn lướt nước ở trong lòng Đại Địa cọ vài cái, lúc này mới mở miệng trả lời:

“Đều chuẩn bị xong rồi, lúc nào cũng có thể xuất phát.”

Sờ sờ đầu A Lăng, thần tình cưng chiều nói:

“Cậu đi khởi động xe, tôi chuẩn bị vài thứ, sẽ xuống dưới sau.”

“Ừ.”

Theo đánh giá của bác sĩ thì Nhạc Nhạc được 16 tháng tuổi đã có thể ngồi, đứng, cũng có thể phát ra một vài âm đơn giản, tuy rằng vẫn chưa bằng đứa nhỏ cùng tuổi, nhưng nếu đỡ bé, bé cũng có thể lúc lắc đi được vài bước. Nhạc Nhạc được Đại Địa và Trương Lăng nuôi đến mập mạp tròn vo làm cái gì cũng đều đáng yêu cực kỳ, ở bệnh viện cũng rất được nhóm y tá yêu thương.

Ôm Nhạc Nhạc cùng nhóm y tá nói chuyện chuẩn bị chia tay, Đại Địa đợi Trương Lăng đang làm thủ tục xuất viện cho bé con.

“Không dễ dàng nha, đứa nhỏ này thật may mắn có được các anh. Anh xem nó hiện tại nhìn đáng yêu biết bao nhiêu, thật sự không thể tưởng tượng được sao cha mẹ nó lại nhẫn tâm vứt bỏ nó như vậy.”

Nữ y tá lúc trước nói ra những lời tàn khốc về mặt mang theo triu mến nhìn Nhạc Nhạc nằm trong lòng Đại Địa.

Đại Địa cười cười, cũng không nói gì, chỉ một mực đùa với bảo bối nhỏ ở trong lòng. Nhạc Nhạc cười khanh khách không ngừng, rõ ràng là một đứa bé vô cùng đáng yêu.

Bé con dường như đem Đại Địa thành mẹ của mình, cũng dính lấy Đại Địa nhất. Các y tá dạy bé gọi mẹ, theo lý thuyết thì tuổi bé còn nhỏ như vậy, hẳn là thấy ai cũng đều gọi là mẹ mới đúng, nhưng bé lại không giống với đứa nhỏ bình thường, chỉ có lúc nhìn thấy Đại Địa, bé mới mở cái miệng nhỏ nhắn của mình ra gọi ‘mẹ’ không ngừng. Việc này bị nhóm y tá trong bệnh viện coi là kỳ lạ.

Mà Đại Địa bản thân vốn không có sức chống cự với trẻ con, bị tiểu Nhạc Nhạc gọi vài tiếng mẹ, cũng không quan tâm thân phận vốn nên là ba ba của mình mới đúng, ôm lấy Nhạc Nhạc vui đến mức muốn bay lên trời. — khiến cho Trương Lăng ăn dấm rất lâu.

“Đại Địa, đều xong rồi.”

Trương Lăng làm xong xuôi thủ tục đã quay lại.

“A, thật ngại, trong khoảng thời gian này Nhạc Nhạc đã làm phiền mọi người nhiều rồi. Cảm ơn! Sau này khi đến bệnh viện tái khám còn phải phiền đến mọi người nữa.”

Đại Địa cùng Trương Lăng ôm bé con chào tạm biệt các y tá rồi rời khỏi bệnh viện.

“Ha ha, bé con! Cũng không biết sao lại vui vẻ như vậy, cậu xem nó cười kia!”

Mắt Đại Địa biến thành hình tim, nâng đứa nhỏ giống như nâng bảo bối lên cho Trương Lăng xem.

“Nó đang cười là bởi vì nó cuối cùng có thể rời khỏi mấy cô nàng háo sắc kia rồi, đúng không nha? Con ngoan.....”

Trương Lãng nghiêng đầu sát lại nhe răng với Nhạc Nhạc.

Nhạc Nhạc vươn bàn tay nhỏ bé, một phen kéo lấy mái tóc thời trang dài đến ngang vai của ba ba Trương Lãng, nắm ở trong bàn tay nhỏ bé chơi đùa, dường như rất là hài lòng với món đồ chơi mới này.

“Đau đau đau đau đau! Oa a! Đại Địa cậu mau bảo nó buông tay, tôi đang lái xe.....Nguy hiểm!”

Trương Lãng một bên đầu đau đến mức kêu oa oa còn phải chú ý đường đi phía trước, quả thật vất vả!

“Khánh khách!”

Tiểu Nhạc Nhạc không biết là có phải cảm thấy ba ba Trương Lãng như vậy rất đáng yêu hay không, bàn tay nhỏ bé nắm càng chặt, cười đến vô cùng kiêu ngạo.

Đại Địa luống cuống tay chân muốn gỡ phần tóc của Trương Lãng bị tiểu bảo bối nắm chặt trong tay, nhưng bé con nắm rất chặt, xem chừng trong một chốc là không thể gỡ ra được.

“Tôi thấy, A Lãng nha, rõ ràng là nên cắt nhúm tóc này ra cho nó chơi là được rồi. Tôi có mang kéo nhỏ theo người, cậu đợi chút.”

Đại Địa buông tha cho việc tranh đấu với bé con, quyết định hy sinh mái tóc của người cha để đổi lấy nụ cười con bé con.

“Oa, tôi không muốn! Kiểu tóc này tôn của tôi bảy trăm nhân dân tệ đó! Tôi không muốn cắt!”

Không thèm nhìn đến kháng nghị của ba ba Trương Lãng, ba ba Đại Địa dùng kéo vô tình hạ xuống, đồng thời còn không quên cảnh cáo hân:

“Chú ý phía trước, lái xe cẩn thận!”

Trương Lãng qua kính chiếu hậu nhìn thấy bên tai mình thiếu một dúm tóc tạo thành một kiểu tóc trông vừa buồn cười vừa kỳ quái, bị ai kêu to:

“Oa! Xấu quá đi!”

“Mẹ.....”

Tiểu Nhạc Nhạc đập đập chân nhỏ muốn Đại Địa ôm, thuận tay ném món đồ chơi nắm chặt trong tay vừa rồi, bàn tay nhỏ bé đặt lên cổ Đại Địa.

“Tên nhóc con láo toét này!”

Trương Lãng rống giận, lão tử hy sinh như thế! Mày nắm ở trong tay không đến mười giây liền vứt đi à! A!

Không để ý đến Trương Lãng đang phát điên, Đại Địa cười trêu đùa bé con bảo bối, thuận tiện cùng nhau cười nhạo kiểu đầu phía trước của ba ba Trương Lãng.

Cứ như vậy, cuộc sống vui vẻ của một nhà ba người bắt đầu mở màn.....

Thông liên thất: (tiếng Anh: Ventricular Septal Defect, thường được viết tắt là VSD) là một khiếm khuyết của vách liên thất, tức là vách ngăn giữa hai buồng tâm thất của tim. Vách liên thất là một cấu trúc phức tạp gồm: phần cơ, phần màng, phần phễu, phần buồng nhận. Thông thường khi trẻ sinh ra, vách này không có lỗ thông vì vậy không cho phép máu của hai tâm thất hòa trộn với nhau. Trong vách liên thất là nơi có phần đầu quan trọng của hệ thống thần kinh dẫn truyền xung động từ nhĩ đến các phần cơ thất. Thông liên thất là bệnh tim bẩm sinh thường gặp nhất trong tất cả các bệnh tim bẩm sinh chiếm 15%-20% tất cả các bệnh tim bẩm sinh, đó là chưa kể đến các thông liên thất trong các bệnh tim bẩm sinh có tím phức tạp. (From Wikipedia)

— Chính văn hoàn —

— Phiên ngoại thiên —

24. Chương 24: Phiên Ngoại 1 : Đái Dầm

“Oa! Đại Địa.....!”

Buổi sáng của gia đình Đại Địa được bắt đầu trong tiếng thét chói tai của ba ba Trương Lăng.....

“Tên nhóc thối tha này lại vẽ bản đồ cho tôi rồi! Đại Địa cậu lại đây mà xem này, ô ô....., người ta hôm qua vừa mới giặt ga giường xong! Ô ô, vì sao đường đường là quản lý tạp chí CEL phong lưu phóng khoáng cao ngạo không ai bằng như tôi lại phải ngày ngày ở nhà giặt tã chứ.....! Tôi khóc!”

Trương Lăng nhắc cái ga giường nhỏ lên về mặt khóc lóc thảm thiết. — Hấn lên chứ rồi!

Một tay cầm bình sữa một tay ôm Nhạc Nhạc thò đầu vào phòng trẻ con (vốn là phòng dành cho khách được sửa lại).

“Có cái gì mà phải ngạc nhiên như thế! Lúc cậu bằng từng đó thì nước tiểu còn nhiều hơn con nhiều. Hơn nữa đó là ga giường chứ không phải tã! Nhanh nhanh đem ga giường cho vào máy giặt giặt đi, sau khi ăn sáng xong là có thể mang ra ngoài phơi rồi. Nhanh lên đi!”

Ba ba Đại Địa không có chút đồng tình nào thúc giục ba ba Trương Lăng, ý bảo rằng chân tay hấn quá chậm.

Dùng hai ngón tay nhắc ga giường nhỏ của Nhạc Nhạc một đường lăm bà lăm bầm đi đến phòng đặt máy giặt — nội dung đơn giản của nói thầm chính là hấn sẽ không có ra nhiều nước giống như tên nhóc này linh tinh gì đó, Trương Lăng đã biết giặt quần áo phải cho bao nhiêu bột giặt ngoan ngoan bắt đầu công tác giặt giũ lúc sáng sớm.

“Ba ba.”

Nhạc Nhạc chộp lấy bình sữa dưới sự dạy dỗ chăm chỉ của Đại Địa đã học được phải gọi ba ba, chẳng là đôi khi vẫn có chút lỗi.

“Nó đã được mấy tháng rồi?! Còn ôm bình sữa không buông! Đại Địa cậu không thể quá cứng chiều nó, sớm cũng uống muộn cũng uống, một ngày tám cái tã cũng không đủ cho nó tười.”

Trương Lăng đã khởi động xong máy giặt quay trở lại phòng khách, trước khi đi vào phòng bếp thì bỏ lại một câu như vậy.

“Nó thích uống mà, tôi lấy đi, nó liền khóc đòi lấy, có đúng không nha? Tiểu bại hoại. Đến, để cho ba ba thơm.....”

Đại Địa hoàn toàn đồng hóa với trẻ con không chút tự giác mà sử dụng ngôn ngữ của bé cưng, khoe miệng cong lên còn dính mùi sữa.

Nghĩ rằng ba ba Đại Địa cũng muốn uống sữa, bé con hào phóng kéo núm vú cao su từ trong cái miệng nhỏ ra, dùng hai tay nhỏ bé mập mạp ôm bình sữa đưa đến bên miệng Đại Địa.

Đại Địa vui vẻ.

“A Lăng cậu xem, Nhạc Nhạc được tôi dạy dỗ thật tốt, nhỏ như thế đã biết suy nghĩ cho người khác, một chút cũng không vì tư lợi giống như người nào đó. Không hổ là con tôi. A.....Nhạc Nhạc ngoan!”

Thơm ‘chụt’ một cái.

Thấy mục tiêu của ba ba Đại Địa không ở trên bình sữa, tiểu Nhạc Nhạc vui vẻ nhanh chóng đem núm vú cao su nhét lại vào trong miệng, mút ‘chụt chụt’ không ngừng.

Trương Lăng bừng bừng sáng từ trong nhà bếp đi ra, cười lạnh nói:

“Đúng! Con của cậu ngoan! Lão tử thì không ngoan! Hừ hừ hừ! Chờ đến lúc nhóc con này đi học nhà trẻ tôi sẽ bắt nó tự giặt ga giường cho mình! Cho nó hiểu được thế nào là thái độ hy sinh vì nhân dân!”

“Cậu! Được, tôi hiểu rồi! Từ ngày mai cậu không cần giặt ga giường của Nhạc Nhạc, đêm nay tôi sẽ chuyển sang ngủ cùng với Nhạc Nhạc, sẽ luôn chú ý nó có tiểu ra không, rồi giúp nó đổi tã. Vậy cậu cũng sẽ không ngại Nhạc Nhạc luôn tiểu ướt ga giường nữa.”

Đại Địa đặt bé con ngồi ở trên đùi mình, lau lau cho bé sữa bị tràn ra tức giận nói.

“Đại Địa, có chuyện gì thì từ từ nói mà.”

Trương Lăng nhanh chóng đem đồ ăn đặt lên bàn, vẻ mặt tươi cười ngồi xổm trước mặt Đại Địa.

“Ha ha, tiểu Nhạc Nhạc, thật đáng yêu nha, tiểu hài tử uống nhiều sữa mới tốt, như vậy mới có thể mau lớn. Ngày mai ba ba mua cho con mười cái ga giường, cho dù con đái dầm đến lúc tốt nghiệp cao trung, ba ba cũng sẽ giúp con giặt ga. Fufufu!”

25. Chương 25: Phiên Ngoại 2 :bốn Người Cha

Từ sau khi tiểu Nhạc Nhạc về nhà, nhà Đại Địa lập tức trở nên vô cùng náo nhiệt. Hác Hảo năm nay đã gần ba mươi khi nhìn thấy tiểu Nhạc Nhạc thì, mắt đều nheo thành một đường thẳng, ba ngày thì hai ngày chạy đến nhà Đại Địa. Vừa lúc ban ngày Đại Địa và Trương Lăng đều phải đi làm, tình trạng thân thể của tiểu Nhạc Nhạc lại không tốt, không dám đưa đến nhà trẻ, Hác Hảo đến chơi liên giải quyết được vấn đề tìm bảo mẫu cho bọn họ. Đến cuối cùng, thật sự bởi vì Hác Hảo chín ngày thì năm ngày chạy ra ngoài, khiêu khích cực độ bất mãn của Triệu Hiểu Vĩ. Vì không để ảnh hưởng đến cuộc sống tính phúc của mình, dứt khoát mua luôn căn hộ ở tầng trên nhà Đại Địa vì giá cao mà vẫn chưa ai mua. Từ đó về sau tiểu Nhạc Nhạc lại có thêm hai người cha nuôi.

“Hôm nay là thứ sáu, cả ngày đều ngâm mình ở nhà cũng không có ý nghĩa, không bằng bốn người chúng ta mang tiểu bại hoại ra ngoài dạo chơi đi.”

Trương Lăng ôm Nhạc Nhạc đang gặm cắn ngón tay của hắn vui vẻ đến quên trời quên đất nói.

“Tôi không có ý kiến, chỉ cần vợ của tôi ở đâu, có là địa ngục tôi cũng đi.”

Triệu Hiểu Vĩ có vẻ ngủ không đủ giấc lười biếng dựa vào sofa nói.

Hác Hảo đang cùng Đại Địa vui đùa nghiên cứu thực phẩm dinh dưỡng dành cho trẻ em nghe thấy Triệu Hiểu Vĩ nhắc đến mình, không hiểu gì cả liền ngẩng đầu làm ra vẻ mặt ý hỏi ‘Cái gì?’.

Đại Địa nói với anh:

“A Lăng nói muốn ra ngoài chơi một chút, hỏi mọi người định như thế nào?”

“Được. Đi chỗ nào?”

Hác Hảo thoải mái nói.

“Đi Disney Land được không?”

Đại Địa rất hưng phấn. Lần trước đi Disney Land chơi vì quá nhiều người mà vẫn cảm thấy không đủ đã nghiên.

“Có nhiều người quá không?”

Hác Hảo có chút lo lắng.

“Không đâu! Nhiều người chơi mới vui!”

Trương Lăng cao hứng kêu to. Lúc đi đến chỗ vui chơi hắn còn điên cuồng hơn cả tiểu Nhạc Nhạc nữa! — Người này mãi không lớn nổi!

“Disney Land? Được, A Hảo, đi đi! Chơi vui lắm nhé, em vẫn chưa được đi đúng không?”

Hiếu Vĩ cũng khôi phục tinh thần — Lại thêm một người chưa hết tính trẻ con!

“Đi đi! Đi đi!”

Nhạc Nhạc bị ba ba Trương Lăng gọi là tiểu bại hoại đang cắn ngón tay ba ba vỗ tay cười. Mỗi lần bé đi chơi đều chơi đến vui vẻ, đáng thương cho các ba ba lo lắng đến khả năng thừa nhận của trái tim của bé, chọn đến chọn đi cũng không dám cho bé chơi mấy trò chơi kích thích, này khiến cho tâm lý của tiểu bại hoại có sự bất mãn rất lớn.

Dưới sự đồng ý của cả nhà, bốn người lớn và một bé con lên xe chạy đến khu vui chơi Disney Land.

Thay phiên trông chừng bé con, mấy người lớn tìm cơ hội chơi mấy trò kích thích, mang theo bé con đến mấy chỗ vui chơi có vẻ an toàn hơn. Đến giờ cơm trưa, bốn người và một tiểu quý tử tập lại cùng đến chỗ nhà ăn xếp hàng. Không hổ là cuối tuần, chỗ nào cũng tấp nập người. Trong nhà hàng của khu vui chơi kín người xếp hàng.

Đứng ở bên ngoài một nhà hàng Italy — đây là do mấy người lớn không thể quyết định được sẽ đến chỗ nào xếp hàng, liền để cho tiểu quý chọn. Mà Nhạc Nhạc lựa chọn nhà hàng này đơn giản là vì bên ngoài có đặt hình một người ngoại quốc nhìn rất vui.

Hác Hảo ôm tiểu Nhạc Nhạc nói chuyện, Nhạc Nhạc cũng rất có nề nếp ‘dạy’ cha nuôi Hác Hảo hát nhạc thiếu nhi, bập bả bập bẹ thật vui vẻ. Trương Lăng cùng Hiếu vĩ nghiên cứu menu quyết định cơm trưa. Đại Địa cảm quạt không ngừng quạt mát cho bé con.

Lúc này, một cô gái đứng xếp hàng bên cạnh bị sự đáng yêu của Nhạc Nhạc mê hoặc nói:

“Thật đáng yêu nha! Bé bao nhiêu tuổi rồi?”

“3 tuổi.....”

Tiểu Nhạc Nhạc thấy có người đẹp hỏi bé, không đợi các ba ba trả lời, vươn ngón tay nhỏ bé nộn nộn cho cô xem.

“Oa! Thật đáng yêu! Bé thật là thông minh nha!”

Mấy cô gái vô cùng thích hét ầm lên. Có người còn kiêu có vươn tay muốn sờ khuôn mặt nhỏ nhắn phúng phính của Nhạc Nhạc.

“Tên bé cưng là gì nha?”

Một cô gái nhỏ giọng hỏi Nhạc Nhạc.

“.....Nhạc Nhạc.....em gái!”

Nhạc Nhạc tuổi còn nhỏ đã học được chiêu tán gái thân truyền từ ba ba vui vẻ vươn hai tay sờ lên ngực của cô gái kia.

Cô gái bị Nhạc Nhạc háo sắc sờ không chút phát hiện mình đã bị ‘quấy rối ***’, còn vui vẻ hỏi:

“Nhạc Nhạc là đến chơi với ba ba sao? Ba ba đâu?”

“Ba ba!”

Tay nhỏ chuyển đến người của Đại Địa. Tiếp theo lại chỉ hướng hai người đang xem menu, ‘Ba ba!’, cuối cùng dựa vào ngực Hác Hảo, làm nũng kêu lên một tiếng: “Ba ba!”

“Hi hi!”

Mấy cô gái cười, đối với việc bé cưng nhận loạn ba ba cảm thấy rất thú vị.

Một cô gái tiếp tục đùa với Nhạc Nhạc, cười hi hi hỏi:

“Nhạc Nhạc có mấy ba ba nha?”

Nhạc Nhạc nghiêng đầu cúi xuống nửa ngày, tròn mắt nhanh chóng chớp tới chớp lui, cuối cùng dùng giọng nói non nớt tức giận đáp:

“Bón.....”

“Bón ba ba?”

Các cô gái cười rộ. Cảm thấy giọng nói trẻ con non nớt của Nhạc Nhạc thật sự rất đáng yêu

26. Chương 26: Phiên Ngoại 3 : Nhạc Nhạc Chạy Lên Giường

“A.....này.....Đại Địa, chỗ này của cậu thật chặt, thả lỏng một chút.....Tôi không vào được.....Nha!”

Trương Lăng cố gắng đem dục vọng của mình vào trong thân thể của Đại Địa.

“Cậu.....nói.....thì đơn giản, có bản lĩnh cậu ở.....phía dưới thử xem.....!”

Đại Địa thở dốc cố thả lỏng thân thể.

“Tôi nói giúp cậu.....liêm, cậu lại thẹn thùng không cần! Cho cậu dùng đầu bôi trơn cậu còn nói cảm giác không thoải mái.....rõ ràng là tiền diễn không đủ.....!”

Trương Lăng hít sâu một hơi chuẩn bị một mạch cắm thẳng vào.

“Cậu.....không được làm vậy! Ngày mai tôi.....còn có lớp.....”

Đại Địa cảm giác được ý đồ của Trương Lăng liền nhanh chóng ngăn cản.

“Thật là! Nếu cậu sợ đau, liền ngoan ngoãn mở chân ra để tôi liêm ướt cho cậu! Đều là vợ chồng già rồi, còn có cái gì mà thẹn thùng chứ?!”

Trương Lăng bắt đầu không kiên nhẫn.

“.....Tôi không cần! Cậu.....từ từ, tôi.....”

Đại Địa hít sâu nghĩ muốn thả lỏng thân thể, cậu không cần A Lăng giúp cậu.....Cái kia, mỗi lần A Lăng giúp cậu làm thể, cả người giống như không phải của mình nữa, thân thể ngứa ngáy đầu óc giống như cháy thành một đồng tương hồ nói ra một đồng lời đáng xấu hổ mà bình thường mình tuyệt đối sẽ không nói ra.

“Quý quật cường này! Được rồi.....đến, theo tôi.....hít vào.....thở ra.....”

Trương Lăng thấy Đại Địa dưới hô hấp sâu dần dần thả lỏng thân thể, thừa dịp lúc cậu đang hô hấp lỗ nhỏ kia mở ra một chút liền nháy mắt đem thứ kia của mình đi vào.

“Nha.....A.....Lăng.....”

Đại Địa ôm chặt thân thể ướt đầm mồ hôi của người phía trên, động tình hô lên.

“Đại Địa.....”

Trương Lăng cúi người xuống.....

“Ba ba.....”

Cửa phòng ngủ bị đẩy ra, bóng người nho nhỏ đi vào, Nhạc Nhạc xách theo gối bông lúc lắc chạy về phía giường.

“Oa a! Không phải chứ! Sao nó lại đến nữa?!”

Trương Lăng nằm trên người Đại Địa nhất thời bị đả kích không có cách nào đứng dậy, cũng không nhắc mình lên được.

“A.....Cậu lại không khóa cửa...Nhạc Nhạc? Nhạc Nhạc, con chờ một chút. Ngoan.....”

Còn chưa nói xong, bé con đã trèo lên giường, nhấc chăn lên muốn chui vào trong ổ chăn.

“Oa a!”

Đại Địa kêu lên một tiếng thảm thiết, bất chấp tất cả đẩy Trương Lăng ở phía trên vẫn còn đang dính chặt vào mình ra, dùng chần bông che đứa con lại.

“Ô ô.....Đại Địa.....Tôi hận cậu!”

Trương Lăng thân mình trần truồng nằm bên ngoài chần khóc ròng nước mắt chảy ròng.

“A, ba ba ôm một cái!”

Nhạc Nhạc bỏ qua gấu bông ôm ba ba Đại Địa mà mình yêu nhất, cọ đến cọ đi trong lòng ngực Đại Địa làm nũng — điểm ấy cũng là học từ vị ba ba nào đó nha.

Nửa ngày sau, tiểu bại hoại mơ màng nói:

“PP (aka mông:”>) của ba ba sờ thật thích nha!”

“Ô ô! Không được sờ! Đó là của ta.....!”

Ba ba Trương Lăng không cam lòng yếu thế kéo cái chần bị ba ba Đại Địa đè chặt chẽ chui vào trong, tay chân từ đằng sau trườn lên trên thân mình trơn nhẵn của ba ba Đại Địa.

Đại Địa đáng thương, xem ra cả đời đều phải bồi hai tiểu quỷ sống này.....

— Phiên ngoại thiên hoàn —

Toàn Văn Hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gian-dap-khong-chet>